

Raadsvergadering	30 mei 2023
Volgnummer	39-2023
Onderwerp	Vaststellen verslag openbaar gedeelte raadsvergadering 23 maart 2023 en vaststellen besluitenlijst en verslag besloten raadsvergadering 23 maart 2023. Tevens vaststelling besluitenlijst en verslag raadsavond 25 april 2023
Registratienummer	2023.02381
Organisatieonderdeel	Raadsgriffier
Behandelend ambtenaar	S. Subramaniam Sahinthan.Subramaniam@gemeenteraadmaastricht.nl

DE RAAD DER GEMEENTE MAASTRICHT,

BESLUIT:

1. Vaststellen verslag openbaar gedeelte raadsvergadering 23 maart 2023 en vaststellen besluitenlijst en verslag besloten raadsvergadering 23 maart 2023.
2. Vaststelling besluitenlijst en verslag raadsavond 25 april 2023

Aldus besloten door de raad der gemeente Maastricht in zijn openbare vergadering van 30 mei 2023.

de griffier,

de voorzitter,

Raadsavond

23 maart 2023 en

25 april 2023

Gemeente Maastricht
GEMEENTERAAD

INHOUDSOPGAVE

- 1 Verslag openbaar gedeelte raadsvergadering 23 maart 2023
- 2 Besluitenlijst raadsvergadering 25 april 2023
- 3 Verslag raadsvergadering 25 april 2023

**Extra raadsvergadering
Donderdag 23 maart 2023, 20.30 uur**

Te behandelen zaken:

- 1. Opening, vaststellen agenda en mededelingen**
- 2. Bekendmaking nieuwe burgemeester van Maastricht**
- 3. Sluiting**

Aanwezig: de heer Gorren (plv. voorzitter), de heer H.J. Bodewitz (griffier) en 37 leden van de raad. Er is een bericht van verhindering van de heren Willems en Brüll.

Verslaglegging: Het Notuleercentrum

1. Opening, mededelingen en vaststellen van de agenda

De **voorzitter** opent de extra raadsvergadering om 22.03 uur. De voorzitter deelt mee dat dit een bijzondere raadsvergadering is. De gemeenteraad van Maastricht heeft vanavond een besluit genomen over wie de nieuwe burgemeester van Maastricht wordt.

De voorzitter heeft een afmelding ontvangen van de heren Willems en Brüll. Verder zijn er geen mededelingen. De agenda wordt aldus vastgesteld.

2. Bekendmaking nieuwe burgemeester van Maastricht

De **voorzitter** vraagt aan de voorzitter van de vertrouwenscommissie, de heer Steijns, om de voordracht bekend te maken.

De heer **Steijns** dankt allereerst de ruim 1.500 burgers van Maastricht die hebben deelgenomen aan de enquête over wat verwacht wordt van de nieuwe burgemeester van Maastricht. Op basis van de profielschets is de vertrouwenscommissie aan de slag gegaan. De vertrouwenscommissie heeft verslag gedaan en de gemeenteraad heeft besloten dat de heer Hillenaar wordt voorgedragen als burgemeester van de gemeente Maastricht. De heer Hillenaar is geboren op 16 juli 1968 in Zaltbommel, gehuwd en vader van twee kinderen. Hij is afgestudeerd in de rechten. Van harte gefeliciteerd.

Applaus

De voorzitter dankt en feliciteert de heer Hillenaar. De voorzitter is blij dat de vertrouwenscommissie en de raad in gezamenlijkheid aan dit resultaat hebben bijgedragen. Chapeau.

3. Sluiting

De **voorzitter** sluit de vergadering onder dankzegging om 22.07 uur.

Besluitenlijst van de Gemeenteraad van 25 april 2023

Aanvang: 25 april 2023 om 17:00 uur

Vergaderlocatie: Raadzaal

Voorzitter: mw. Penn - te Strake (burgemeester)

Griffier: dhr. H.J. Bodewitz

Op 25 april zijn aanwezig raad bij aanvang (35): dhr. Steijns (SPM), dhr. Boelen (SPM), mw. Makatita-Hendrix (SPM), dhr. Meertens (SPM), dhr. Willems, (SPM), dhr. Mülders (GroenLinks), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), mw. Lucas (GroenLinks), dhr. Vos (GroenLinks), mw. Demas (D66), mw. El Fassih (D66), dhr. Gardien (D66), dhr. Jongen (D66)mw. Heine (CDA), dhr. Beckers (CDA), dhr. Brüll (CDA) dhr. Janssen (CDA), mw. Slangen (PvdA), dhr. Borgignons (PvdA), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Redmeijer (PvdA), mw. Meese (Partij Veilig Maastricht), dhr. Garnier (Partij Veilig Maastricht), dhr. Noteborn (VVD), dhr. Van Heertum (VVD), dhr. Verkoijen (VVD), mw. Strik (PvdD), dhr. Van Gelooven (SP), mw. Blom (SP), dhr. Den Heijer (Volt), dhr. Betsch (PVV), dhr. Van Est (50PLUS), dhr. Gorren (SAB), dhr. Van Rooij (M:OED) en mw. Nuyts (Liberale Partij Maastricht).

Verhinderd bij aanvang (4): dhr. Smeets (Partij Veilig Maastricht), dhr. Vaessen (PvdD), dhr. Ortjens (Volt) en dhr. Nab (FvD). Dhr. Jongen is afwezig na de behandeling van agendapunt 7.

Aanwezig college: Wethouders Aarts, Bastiaans, Bastiaens, Fokke, Mackus, Meij en Pas.

1 Opening, mededelingen en vaststellen van de agenda

De voorzitter stelt voor de agendapunten 6 en 7 te wisselen in volgorde van behandeling. De raad gaat akkoord met dat voorstel. Dhr. Van Rooijen stelt voor agendapunt 7 van de agenda te halen. De raad wijst dat voorstel af. Daarmee wordt de agenda vastgesteld.

De voorzitter feliciteert mw. Nuyts en dhr. Steijns met 25 jaar lidmaatschap van de gemeenteraad. De voorzitter spreekt mw. Fokke toe en meldt dat Zijne Majesteit haar een koninklijke onderscheiding heeft toegekend. De voorzitter speldt vervolgens de versierselen op.

Mw. Fokke verlaat de vergadering.

2 Verslagen

De besluitenlijst en het verslag van de raadsvergaderingen van 28 maart worden vastgesteld. Aldus besloten.

3 Ingekomen stukken

De lijst ingekomen stukken van 27 maart tot en met 21 april 2023, de actuele lijst van openstaande toezeggingen en de lijst met openstaande moties en amendementen worden vastgesteld. Aldus besloten.

Hamerstukken

4 Benoeming twee nieuwe leden en ontslag één lid van de Welstands-/Monumentencommissie

De raad stemt unaniem in met het raadsvoorstel. Aldus besloten.

5 Vaststellen bestemmingsplan Nieuwbouwwoning Rijksweg ongenummerd

De raad stemt unaniem in met het raadsvoorstel. Aldus besloten.

Besprekstukken

7 Middenzaal richting uitvoering

Motie Liberale Partij Maastricht - Limiet-bedrag voor Middenzaal

Voor de motie stemmen 5 leden: dhr. Van Gelooven (SP), mw. Blom (SP), dhr. Betsch (PVV), dhr. Van Rooij (M:OED) en mw. Nuyts (Liberale Partij Maastricht).

Tegen de motie stemmen 30 leden: dhr. Steijns (SPM), dhr. Boelen (SPM), mw. Makatita-Hendrix (SPM), dhr. Meertens (SPM), dhr. Willems, (SPM), dhr. Mülders (GroenLinks), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), mw. Lucas (GroenLinks), dhr. Vos (GroenLinks), mw. Demas (D66), mw. El Fassih (D66), dhr. Gardien (D66), dhr. Jongen (D66), mw. Heine (CDA), dhr. Beckers (CDA), dhr. Brüll (CDA) dhr. Janssen (CDA), mw. Slangen (PvdA), dhr. Borgignons (PvdA), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Redmeijer (PvdA), mw. Meese (Partij Veilig Maastricht), dhr. Garnier (Partij Veilig Maastricht), dhr. Noteborn (VVD), dhr. Van Heertum (VVD), dhr. Verkoijen (VVD), mw. Strik (PvdD), dhr. Den Heijer (Volt), dhr. Van Est (50PLUS) en dhr. Gorren (SAB).

Daarmee is de motie verworpen met 5 stemmen voor en 30 stemmen tegen.

Raadsvoorstel - Middenzaal richting uitvoering

Voor het raadsvoorstel stemmen 32 leden: dhr. Steijns (SPM), dhr. Boelen (SPM), mw. Makatita-Hendrix (SPM), dhr. Meertens (SPM), dhr. Willems, (SPM), dhr. Mülders (GroenLinks), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), mw. Lucas (GroenLinks), dhr. Vos (GroenLinks), mw. Demas (D66), mw. El Fassih (D66), dhr. Gardien (D66), dhr. Jongen (D66), mw. Heine (CDA), dhr. Beckers (CDA), dhr. Brüll (CDA) dhr. Janssen (CDA), mw. Slangen (PvdA), dhr. Borgignons (PvdA), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Redmeijer (PvdA), mw. Meese (Partij Veilig Maastricht), dhr. Garnier (Partij Veilig Maastricht), dhr. Noteborn (VVD), dhr. Van Heertum (VVD), dhr. Verkoijen (VVD), mw. Strik (PvdD), dhr. Van Gelooven (SP), dhr. Den Heijer (Volt), dhr. Betsch (PVV), dhr. Van Est (50PLUS) en dhr. Gorren (SAB).

Tegen het raadsvoorstel stemmen 3 leden: mw. Blom (SP), dhr. Van Rooij (M:OED) en mw. Nuyts (Liberale Partij Maastricht).

Daarmee is het raadsvoorstel aangenomen met 32 stemmen voor en 3 stemmen tegen.

Dhr, Jongen verlaat de vergadering.

6 Plan van aanpak openbare sport- en speelvoorzieningen 2023 - 2026

Motie PvdA - Speeltoestellen in de openbare ruimte voor kinderen met een fysieke beperking

De raad stemt unaniem in met de motie. Aldus besloten.

Raadsvoorstel 17-2023 - Plan van aanpak openbare sport- en speelvoorzieningen 2023-2026

De raad stemt unaniem in met het raadsvoorstel. Aldus besloten.

8 Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht-Heuvelland 2023-2026

Motie SP - Uitvoeringsplan Wmo als raadsvoorstel naar de raad

Voor de motie stemmen 18 leden: dhr. Mülders (GroenLinks), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), mw. Lucas (GroenLinks), dhr. Vos (GroenLinks), mw. Heine (CDA), dhr. Beckers (CDA), dhr. Brüll (CDA) dhr. Janssen (CDA), dhr. Noteborn (VVD), dhr. Van Heertum (VVD), dhr. Verkoijen (VVD), mw. Strik (PvdD), dhr. Van Gelooven (SP), mw. Blom (SP), dhr. Van Est (50PLUS), dhr. Gorren (SAB), dhr. Van Rooij (M:OED) en mw. Nuyts (Liberale Partij Maastricht).

Tegen de motie stemmen 16 leden: dhr. Steijns (SPM), dhr. Boelen (SPM), mw. Makatita-Hendrix (SPM), dhr. Meertens (SPM), dhr. Willems, (SPM), mw. Demas (D66), mw. El Fassih (D66), dhr. Gardien (D66), mw. Slangen (PvdA), dhr. Borgignons (PvdA), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Redmeijer (PvdA), mw. Meese (Partij Veilig Maastricht), dhr. Garnier (Partij Veilig Maastricht), dhr. Den Heijer (Volt) en dhr. Betsch (PVV).

Daarmee is de motie aangenomen met 18 stemmen voor en 16 stemmen tegen.

Motie SP - Opdracht tot inspanning voor extra rijksbijdrage Wmo

Voor de motie stemmen 8 leden: dhr. Mülders (GroenLinks), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), mw. Lucas (GroenLinks), dhr. Vos (GroenLinks), dhr. Van Gelooven (SP), mw. Blom (SP), mw. Strik (PvdD) en mw. Nuyts (Liberale Partij Maastricht).

Tegen de motie stemmen 26 leden: dhr. Steijns (SPM), dhr. Boelen (SPM), mw. Makatita-Hendrix (SPM), dhr. Meertens (SPM), dhr. Willems, (SPM), mw. Demas (D66), mw. El Fassih (D66), dhr. Gardien (D66), mw. Heine (CDA), dhr. Beckers (CDA), dhr. Brüll (CDA) dhr. Janssen (CDA), mw. Slangen (PvdA), dhr. Borgignons (PvdA), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Redmeijer (PvdA), mw. Meese (Partij Veilig Maastricht), dhr. Garnier (Partij Veilig Maastricht), dhr. Noteborn (VVD), dhr. Van Heertum (VVD), dhr. Verkoijen (VVD), dhr. Den Heijer (Volt), dhr. Betsch (PVV), dhr. Van Est (50PLUS), dhr. Gorren (SAB) en dhr. Van Rooij (M:OED).

Daarmee is de motie verworpen met 8 stemmen voor en 26 stemmen tegen.

Raadsvoorstel - Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht-Heuvelland 2023-2026

Voor het raadsvoorstel stemmen 24 leden: dhr. Steijns (SPM), dhr. Boelen (SPM), mw. Makatita-Hendrix (SPM), dhr. Meertens (SPM), dhr. Willems, (SPM), mw. Demas (D66), mw. El Fassih (D66), dhr. Gardien (D66), mw. Heine (CDA), dhr. Beckers (CDA), dhr. Brüll (CDA) dhr. Janssen (CDA), mw. Slangen (PvdA), dhr. Borgignons (PvdA), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Redmeijer (PvdA), mw. Meese (Partij Veilig Maastricht), dhr. Garnier (Partij Veilig Maastricht), dhr. Noteborn (VVD), dhr. Van Heertum (VVD), dhr. Verkoijen (VVD), dhr. Den Heijer (Volt), dhr. Betsch (PVV) en dhr. Gorren (SAB).

Tegen het raadsvoorstel stemmen 10 leden: dhr. Mülders (GroenLinks), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), mw. Lucas (GroenLinks), dhr. Vos (GroenLinks), mw. Strik (PvdD), dhr. Van Gelooven (SP), mw. Blom (SP), dhr. Van Est (50PLUS), dhr. Van Rooij (M:OED) en mw. Nuyts (Liberale Partij Maastricht).

Daarmee is het raadsvoorstel aangenomen met 24 stemmen voor en 10 stemmen tegen.

9 Motie CDA – Wonen achter wonen

Voor motie stemmen 29 leden: dhr. Steijns (SPM), dhr. Boelen (SPM), mw. Makatita-Hendrix (SPM), dhr. Meertens (SPM), dhr. Willems, (SPM), mw. Demas (D66), mw. El Fassih (D66), dhr. Gardien (D66), mw. Heine (CDA), dhr. Beckers (CDA), dhr. Brüll (CDA) dhr. Janssen (CDA), mw. Slangen (PvdA), dhr. Borgignons (PvdA), mw. Van Ham (PvdA), dhr. Redmeijer (PvdA), mw. Meese (Partij Veilig Maastricht), dhr. Garnier (Partij Veilig Maastricht), dhr. Noteborn (VVD), dhr. Van Heertum (VVD), dhr. Verkoijen (VVD), mw. Strik (PvdD), dhr. Van Gelooven (SP), mw. Blom (SP), dhr. Den Heijer (Volt), dhr. Betsch (PVV), dhr. Van Est (50PLUS), dhr. Gorren (SAB) en dhr. Van Rooij (M:OED).

Tegen het raadsvoorstel stemmen 5 leden: dhr. Mülders (GroenLinks), dhr. Van der Gugten (GroenLinks), mw. Lucas (GroenLinks), dhr. Vos (GroenLinks) en mw. Nuyts (Liberale Partij Maastricht).

Daarmee is de motie aangenomen met 29 stemmen voor en 5 stemmen tegen.

10 Sluiting

De voorzitter sluit de vergadering.

Raadsvergadering

Dinsdag 25 april 2023, 17.00 uur

Te behandelen zaken:

- 1. Opening, vaststellen agenda en mededelingen**
- 2. Verslagen**
- 3. Ingekomen stukken**
- 4. Benoeming twee nieuwe leden en ontslag één lid van de Welstands-/Monumentencommissie**
- 5. Vaststellen bestemmingsplan Nieuwbouwwoning Rijksweg ongenummerd**
- 6. Plan van aanpak openbare sport- en speelvoorzieningen 2023 - 2026**
- 7. Middenzaal richting uitvoering**
- 8. Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht-Heuvelland 2023-2026**
- 9. Motie CDA - Wonen achter wonen**

Aanwezig: burgemeester Penn-te Strake (voorzitter), de heer H.J. Bodewitz (griffier) en 35 leden van de raad. Er zijn berichten van verhindering ontvangen van de heer Nab, de heer Ortjens, de heer Smeets en de heer Vaessen.

Verslaglegging: Het Notuleercentrum

1. Opening, vaststellen agenda en mededelingen

De **voorzitter** opent de vergadering om 17.00 uur. Zij nodigt de aanwezigen uit voor een kort moment van bezinning op ieders eigen wijze.

De heren Nab, Smeets, Ortjens en Vaessen hebben zich afgemeld. De heer Noteborn sluit wat later aan, de heer Jongen heeft aangegeven te zullen vertrekken om 19.30 uur.

Mevrouw Blom is jarig, de **voorzitter** wenst haar veel geluk en gezondheid toe.

De **voorzitter** vraagt of de twee hamerstukken op de agenda akkoord zijn. Dat is het geval. Aldus besloten.

Zij stelt voor om het onderwerp middenzaal te behandelen direct na de hamerstukken, omdat speciaal voor dat onderwerp veel mensen op de publieke tribune zitten. Zij constateert dat daartegen geen bezwaar is bij de raad.

M:OED (Van Rooij) merkt met betrekking tot de middenzaal op dat zijn fractie de afgelopen tijd veel wijzer is geworden, maar dat er ook nog een aantal vragen openstaat. Pas afgelopen donderdag werd het M:OED, na hierop te zijn geweest door de griffie, duidelijk dat er een dossierpagina is met daarin een aantal onderzoeken. Daarom is de set vragen laat verzonden, waarvoor excuses. M:OED zou het debat over de middenzaal graag voeren nadat de vragen beantwoord zijn. Als de aanbestedingsprocedure het toelaat, vraagt M:OED de collega-raadsleden of er een meerderheid is te vinden om het debat een maand uit te stellen.

De **voorzitter** geeft aan dat al met M:OED is gesproken over de procedure. In de domeinvergadering vindt het debat plaats. Als de vergadering zegt dat een voorstel rijp is voor besluitvorming, vindt dat plaats in de raadsvergadering. Schriftelijke vragen stellen kan altijd, maar als die kort voor de raadsvergadering pas komen, wordt het voor het college moeilijk deze vooraf te beantwoorden. De voorzitter zegt toe dat het college de vragen echter allemaal alsnog graag zal beantwoorden, dus M:OED krijgt de gevraagde informatie. Zij stelt voor het punt op de agenda te handhaven. Als M:OED erbij blijft het voorstel aan te houden, hoort zij graag de mening daarover van de andere raadsleden. De voorzitter constateert dat verder niemand het agendapunt wil schrappen; het blijft dus staan. Er zijn geen bezwaren tegen het behandelen van dit punt direct na de hamerstukken.

Er zijn vandaag bij twee bespreekstukken moties ingediend namens de Liberale Partij Maastricht (middenzaal) en een motie van de SP bij het Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning. Tevens is er een motie vreemd aan de orde van de dag van het CDA, genaamd Wonen achter wonen.

De agenda wordt aldus vastgesteld.

De voorzitter neemt plaats achter het spreekgestoelte.

De **voorzitter** meldt dat twee leden 25 jaar in de gemeenteraad zitten, de heer Steijns en mevrouw Nuyts. Zij worden in de bloemen gezet voor het zich al 25 jaar met hart en ziel inzetten voor de stad, via de vertegenwoordiging van het volk. (*applaus*) Sommige mensen vragen zich wellicht af of er misschien een lintje komt, maar dat ontvangen raadsleden pas als zij de raad verlaten. Het college hoopt dat de heer Steijns en mevrouw Nuyts nog lang en met veel plezier en inzet dit werk zullen doen.

De **voorzitter** bespreekt dat vorig jaar afscheid is genomen van een aantal raadsleden die in aanmerking kwamen voor een Koninklijke onderscheiding. Er is toen echter iemand vergeten! Dat kwam omdat zij op dat moment niet stopte als raadslid, maar vervolgens wethouder werd. Zij had toen echter wel een onderscheiding moeten krijgen en dat wordt nu goedge maakt. Het gaat om Manon Fokke, de voorzitter spreekt haar toe.

Toespraak voorzitter

De **voorzitter** besluit haar toespraak met de mededeling dat het Koning Willem-Alexander heeft behaagd mevrouw Fokke te benoemen tot lid in de Orde van Oranje Nassau. Zij speldt haar de

versierselen op en feliciteert haar van harte met deze onderscheiding. (*applaus*) Hierna is er gelegenheid voor andere aanwezigen om mevrouw Fokke te feliciteren.

2. Verslagen

Het verslag en de besluitenlijst van 28 maart 2023 wordt vastgesteld.

3. Ingekomen stukken

De **voorzitter** concludeert dat de lijst ingekomen stukken van 27 maart 2023 tot en met 21 april 2023, de actuele lijst van openstaande toezeggingen en de actuele lijst met openstaande moties en amendementen aldus worden vastgesteld.

Hamerstukken

4. Benoeming twee nieuwe leden en ontslag één lid van de Welstands-/Monumentencommissie

Raadsvoorstel 21-2023 - Benoeming twee nieuwe leden en ontslag één lid van de Welstands- en Monumentencommissie(pdf).

Aldus besloten.

5. Vaststellen bestemmingsplan Nieuwbouwwoning Rijksweg ongenummerd

Raadsvoorstel 26-2023 - Vaststellen bestemmingsplan Nieuwbouwwoning Rijksweg ongenummerd(pdf).

Aldus besloten.

Bespreekstukken

6. Plan van aanpak openbare sport- en speelvoorzieningen 2023 - 2026

Dit agendapunt wordt behandeld na de dinerpauze.

De **voorzitter** hervat de vergadering. Er is bij dit voorstel een motie ingediend door de PvdA met de oproep speeltoestellen te realiseren in de openbare ruimte voor kinderen met een fysieke beperking. Eerst komt de motie aan de orde, de voorzitter geeft het woord aan de heer Redmeijer voor zijn *maidenspeech*.

PvdA (Redmeijer) bespreekt dat deze gemeenteraad alweer bijna een jaar op weg is. Voor hem is het een bijzondere tijd, waarin hij bijzondere ervaringen opdoet. Hij is destijds voor de liefde in Maastricht gebleven en dat was een goede zet, want zij zijn al 36 jaar bij elkaar. Hij heeft in al die tijd nog geen dag zonder werk gezeten en heeft altijd iets teruggedaan voor de maatschappij. Mensen en kinderen die het moeilijk hebben liggen de heer Redmeijer na aan het hart. Na een keer koffie te hebben gedronken met Manon Fokke, dacht hij: waarom niet? Misschien kan ik meer mensen helpen. En zo geschiedde. De heer Redmeijer kwam in de gemeenteraad en vindt het raadswerk fantastisch. Hij heeft al veel geleerd, onder andere om geduld te hebben. Gelukkig hebben de fractieleden dat ook met hem, hij heeft de tijd genomen om ook andere partijen en raadsleden te leren kennen. De heer Redmeijer wil het liefst zijn kennis en ervaring delen en zet die graag in om er samen iets moois van te maken voor deze mooie stad.

Na iets langer dan een jaar in de gemeenteraad dient de heer Redmeijer voor het eerst een motie in. Met die motie kan hij, maar ook de voltallige gemeenteraad – waar hij trots op is, dank aan alle raadsleden – kinderen met een fysieke beperking een klein beetje gelukkiger maken.

Het dictum van de motie luidt:

- Dat er minstens twee geschikte speeltoestellen in de openbare ruimte geplaatst gaan worden voor kinderen met een fysieke beperking. Waarvan een in Oost, en een in West-Maastricht.
- Dat het college onderzoekt waar de behoefte het grootst is.
- Dat de speeltoestellen openbaar toegankelijk zijn, en zonder hulp van derden betreden en gebruikt kunnen worden voor ieder kind in een rolstoel of met een andere fysieke beperking.

(instemmend geroffel)

Wethouder Mackus meldt dat het college positief adviseert om de motie over te nemen.

De **voorzitter** vraagt of de fracties hier iets over willen zeggen.

GroenLinks (Mülders) gaat akkoord met het voorliggend voorstel. De fractie is mede-indiener van de motie over de speeltoestellen, maar natuurlijk had zij liever meer speeltoestellen gezien voor inwoners met een lichamelijke beperking. Maar, beter twee vogels in de hand dan tien in de lucht in dit geval. GroenLinks heeft haar punten in de domeinvergadering naar voren gebracht en vraagt nu nogmaals aandacht voor een daarvan: de natuurspeelplaatsen in de openbare ruimte. GroenLinks hoopt dat de wethouder hier blijvend aandacht voor heeft in de komende jaren.

D66 (Gardien) is verheugd met dit plan van aanpak. Ieder kind moet onbezorgd kunnen sporten en spelen op openbare plekken in de stad. Dat is goed voor de gezondheid, saamhorigheid, ontwikkeling en ga zo maar door. D66 is ook blij met de participatieaanpak door het college om de stad echt bij het onderwerp te betrekken. Zo worden plannen door iedereen gedragen, het is duidelijk hoe belangrijk dat ook is bij dit onderwerp. In de onlangs gestuurde raadsinformatiebrief (RIB) geeft het college antwoord op de vele vragen die tijdens het debat in de domeinvergadering zijn gesteld. Daarin wordt ook uitgelegd dat niet alles kan, maar er wordt wel duidelijkheid gegeven en aan verwachtingenmanagement gedaan. Ook aan het eind van participatietrajecten horen soms moeilijke keuzes; niet alles kan, daar moet men dan ook duidelijk over zijn en wat D66 betreft voldoet het college daaraan. Een hoofdzorg van D66 is de veiligheid en verkeersveiligheid van de openbare sport- en speelvoorzieningen. De fractie is blij met toezegging in de RIB om onder andere de situatie op het Frederikbastion nog eens goed onder de loep te nemen. Hopelijk geeft de aanpak in dezen inspiratie op andere plekken. Het thema veiligheid stond ook op de agenda van de Kinderraad. D66 is verheugd dat de wethouder heeft toegezegd een aantal adviezen van de Kinderraad over te nemen en sluit het betoog af met een groot compliment aan de Kinderraad. D66 is mede-indiener van de motie.

Partij Veilig Maastricht (Garnier) is verheugd met de aanpak van dit dossier. Het is een mooi voorbeeld van burgerparticipatie zoals dat is bedoeld. Er was ruimschoots aandacht voor de mening en inbreng van burgers. Tevens was er een goedbezochte stadsronde en de meningen en aanbevelingen van de burgers zijn meegenomen in de beraadslaging over het raadsstuk. Meer kwaliteit en wat minder kwantiteit. Partij Veilig Maastricht vertrouwt erop dat in het kader van de veiligheid sommige acties wellicht iets naar voren geschoven kunnen worden. Gisteren heeft kinderburgemeester Joost het opgeknapte kinderdorp Grummeldörrepke in speeltuin Fort Willem gedoopt; een mooi begin van een nieuwe periode. Partij Veilig Maastricht staat voor honderd procent achter de motie van de PvdA en dient deze mede in.

VVD (Verkoijen) is erg blij met het voorliggende stuk, mede door de grote input vanuit de stad. Burgers hebben op veel momenten en plekken inspraak gehad en dat heeft geleid tot een evenwichtig stuk, waar kwaliteit boven kwantiteit staat en dat is mooi. En dat alles binnen de beschikbare budgetten. Het doel is de Maastrichtenaar in beweging te krijgen of te houden; dat is een nobel streven, zeker als begonnen wordt met de jeugd. De VVD stemt voor het voorstel en is mede-indiener van de motie.

Partij voor de Dieren (Strik) was afgelopen week aanwezig bij de eerste ronde van de burgerbegroting. Zij zat aan tafel met vijf heren uit hetzelfde appartementencomplex. Tijdens zo'n bijeenkomst is het de bedoeling dat Maastrichtenaars met drie of vier anderen in gesprek gaan en discussiëren, om vervolgens samen thema's te kiezen en die als tafel aan te leveren. De heren leken echter hun wensen voor de burgerbegroting vooraf al helemaal voorbesproken en uitgekend te hebben. Het ging hen voornamelijk om een prettige leefomgeving, een mooie groene omgeving waarin zij veilig en gezond hun oude dag kunnen doorbrengen. Zij gaven aan dat zij daartoe graag beter contact zouden willen hebben met de jongere buurtbewoners. Zij dragen namelijk zorg voor het binnenplein van hun wooncomplex en het frustreert hen soms dat het de jongeren in de buurt niet veel lijkt te kunnen schelen, die voetballen er wild en laten rotzooi achter. De heren zoeken manieren om te verbinden met hun jongere buurtbewoners, om elkaar en elkaars wensen beter te leren begrijpen. Laat verbinden nu het gemakkelijkst gaan als je iets met elkaar gemeen hebt. De komende jaren gaat er in heel Maastricht iets gebeuren met de sport- en speelplekken. Volgens de Partij voor de Dieren is

er in de volgende fase van het plan, wanneer er opnieuw met buurtbewoners wordt bekeken hoe de sport- en speelplekken worden ingericht, dan ook een uitgelezen kans om buurtbewoners bij deze projecten te betrekken en met elkaar te verbinden. Naar aanleiding van een vervolgvraag aan de wethouder over het stimuleren van burgerparticipatie in het onderhoud en beheer van de sport- en speelplekken, heeft de fractie in de afgelopen dagen heel prettige, duidelijke en positieve gesprekken gehad met medewerkers van de gemeente. Daarbij kwam vooral naar voren dat er in verschillende wijken al een heleboel gebeurt op het vlak van burgerparticipatie, maar dat de gemeente met name burgerparticipatie en buurtprojecten faciliteert wanneer buurtbewoners zelf al het initiatief tonen of genomen hebben. De Partij voor de Dieren ziet graag dat de gemeente een stapje verdergaat en buurtbewoners juist uitnodigt en actief stimuleert om niet alleen mee te denken, maar ook samen te werken aan het onderhouden en beheren van sport- en speelplekken. Natuurlijk met inachtneming – zoals de Liberale Partij Maastricht tijdens de domeinvergadering terecht aankaarte – van de veiligheid van de sport- en speelplekken. Want, samen ergens zorg voor dragen verbindt. De Partij voor de Dieren vraagt de wethouder of hij mogelijkheden ziet voor het actief stimuleren van burgerparticipatie en of dit bij de gesprekken met de buurt in de volgende fase concreet kan worden opgenomen. Of is wellicht een pilot mogelijk, in een buurt waar zich tot nu toe geen actieve buurtbewoners hebben gemeld? Want hoe mooi zou het zijn als straks door heel Maastricht buurtbewoners, jong en oud, worden samengebracht en verbonden doordat zij samen hebben meegedacht en -gewerkt aan hun plek en daarvan kunnen genieten op hun zelfgetimmerde bank.

SP (Van Gelooven) vindt de motie geweldig en is voor.

PVV (Betsch) vindt dat deze motie geen toelichting behoeft; hij moet zo snel mogelijk worden uitgevoerd.

50PLUS (Van Est) heeft eerder al gevraagd wat er gebeurt met de inbreng van de stadsronde. Dit werd niet duidelijk in de domeinvergadering en zou duidelijk gemaakt worden in een RIB; die maakt echter ook niet duidelijk waarvoor de raad nu kiest. Als voorbeeld noemt 50PLUS het commentaar omtrent het Bunderbos. Het antwoord luidt: 'Dit wordt meegenomen bij aanleg nieuwe speelplek en vervanging speelplek Bunderbos in 2025. Vanuit de buurt zijn voor deze locatie ook wensen ingebracht, input ook gegeven bij de buurtbijeenkomst.' 50PLUS kan daar geen chocola van maken. En wat denkt de buurtbewoner hiervan, die de moeite heeft genomen om in te spreken bij de stadsronde? Het is niet duidelijk wat er nu wel en niet gerealiseerd wordt en of de overlast die de buurtbewoners hadden beperkt wordt.

50PLUS heeft opmerkingen over de procedure. Er zijn veel buurtbijeenkomsten geweest en dat is te prijzen; er was ook inspraak bij de stadsronde. De fractie constateert in de RIB dat er veel wordt afgewezen omdat dat weer niet in de buurtbijeenkomsten is geweest. Was de stadsronde dan een overbodige ronde? Als plannen niet verwezenlijkt worden, wordt er veel verwezen naar de burgerbegroting, wat 50PLUS een beetje oneigenlijk vindt. De argumentatie moet gaan over waarom het niet in dit plan van aanpak wordt meegenomen, dat is natuurlijk een belangenafweging.

Wat betreft de motie van de PvdA: dat is een prima voorstel en het was een prima *maidenspeech*. Wordt de motie in dit plan van aanpak meegenomen, of is het een separate actie? Als het in het plan van aanpak zit, gaat het dan ten koste van andere zaken? Want het budget was uitgeput.

SAB (Gorren) merkt op dat Maastricht vorig jaar op zijn kop stond; er was een wethouder die het aandurfde om 125 sport- en speellocaties te laten verdwijnen, omdat er bezuinigd moest worden. Daar had die wethouder gelijk in, maar hij had geen gelijk wat betreft het laten verdwijnen van die 125 plekken. De raad was het daar grotendeels mee eens.

D66 (Gardien) meldt bij interruptie dat zijn fractiegenoot Jongen die oud-wethouder is, de vergadering net verlaten heeft. Inderdaad stond de stad – terecht – op stellen. De voormalige wethouder moest bezuinigen, omdat de raad daaromtrent een voorstel had aangenomen.

SAB (Gorren) beaamt dat. Diezelfde raad gaf de toenmalige wethouder echter ook een nieuwe opdracht: ga praten met de stad. De stad had al aardig van zich laten horen en dat was zeer goed, duidelijk en georganiseerd. De gesprekken zijn goed verlopen, er zijn informatieavonden geweest, er was een enquête en er ligt nu een goed en gedragen plan voor. Dat is fijn, SAB roept op in de toekomst meer naar de burgers te luisteren en dat raadsleden nog meer met mensen in gesprek gaan,

met betrekking tot dit soort majeure projecten. SAB stemt in met het voorstel en complimenteert de wethouder en de heer Redmeijer. SAB steunt de motie van harte en is mede-indiener.

M:OED (Van Rooij) sluit zich grotendeels aan bij 50PLUS. Het is duidelijk dat er zeker iets gedaan is met de burgerparticipatie, maar het is lastig te achterhalen hoe de plannen naar aanleiding daarvan gewijzigd zijn. Het is misschien een interessante exercitie om de recent aangenomen participatieleidraad hier eens naast te leggen. Het proces liep al voordat de leidraad werd vastgesteld, maar het is juist daarom de moeite waard om met terugwerkende kracht te bekijken of dit nu was wat werd en wordt beoogd. Inhoudelijk is het voorstel goed, maar wat opvalt is dat al het geld nu tot de laatste cent gereserveerd is. Als er nieuwe stadsontwikkeling plaatsvindt, is er dan nog ruimte om op locaties waar dan geen speeltuintje in de buurt is, alsnog iets te kunnen doen? In het stuk staat onder 'alternatieven' zoiets als 'als we alles zouden doen wat werd voorgesteld, zou het miljoenen meer kosten'. Dat zijn niet echt alternatieven, het heeft geen meerwaarde.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) heeft een andere versie dan de SAB: voormalig wethouder Jongen ging bezuinigen, maar wist niet goed wat hij ging doen en welke ramp hij over zich heen ging trekken.

De **voorzitter** wijst erop dat het gaat om het college als geheel.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) werpt tegen dat iedereen weet waar het over gaat. De bezuiniging op de speeltuintjes viel niet goed. De Liberale Partij Maastricht kwam met een motie, er was best een 'gevecht' achter de coulissen. Dat was niet gemakkelijk, maar eenmaal terug in de digitale vergadering werd net gedaan alsof het heel soepel was verlopen. Het was voor de kinderen, de ouders en de opa's en oma's. Zo is het gegaan, de Liberale Partij Maastricht is blij dat het toen met alle partijen geregeld kon worden. De toenmalige wethouder was ook erg blij met de handreiking en is dat nu nog steeds. De ambtenaren hebben het heel goed opgepakt, ook met de bevolking. Bekeken is wat er nodig is in de buurten en wat de wensen zijn van de kinderen. Het heeft veel tijd en moeite gekost destijds om een en ander terug te draaien en terug te brengen op de raadsagenda, maar het was de moeite zeker waard. De heer Gardien noemde het speeltuintje bij het Frederikbastion, wat is daar loos? De Liberale Partij Maastricht is voor het raadsvoorstel en steunt de motie van de PvdA.

Wethouder Mackus dankt de raad voor de positieve reacties en de ambtelijke organisatie voor het ophalen van alle informatie en het proces. Er zijn ruim dertig bijeenkomsten geweest. Dit plan van aanpak zou normaal gesproken niet in de raad zijn geweest, maar gezien de geschiedenis is dat nu wel zo en wordt het gedetailleerd besproken. Met betrekking tot het Bunderbosch meldt de wethouder dat er op die plek geen speeltoestellen bij komen, maar wel in Vroendaal zelf en daar gaan gesprekken over plaatsvinden. Dit is ook al aangegeven in de domeinvergadering. M:OED noemde de andere wensen; er is veel te weinig geld om alle wensen uit te voeren, dus binnen de beschikbare middelen is het plan van aanpak samengesteld met burgers tot een afgewogen geheel. Daarbinnen is nog wat extra ruimte voor afwegingen, zoals de motie van de PvdA. Conform planning komen er gesprekken bij de locaties voor de speelplekken die aan de beurt zijn en dan wordt daar invulling aan gegeven. De Partij voor de Dieren vraagt om een stap verder te gaan, meer eigenaarschap en betrokkenheid te creëren, participatie is nu vaak een gesprek met burgers over wat zij graag op een plek zouden willen hebben. De wethouder noemt Mijn Groen Maastricht, als het om vergroening gaat kan bekeken worden hoe dat meer gestimuleerd kan worden bij de speelplekken. Die vraag wordt in de gespreksrondes meegenomen, daarmee hoopt de gemeente dat een stukje eigenaarschap wordt gecreëerd. Dat kan een heel positieve ontwikkeling zijn.

Partij Veilig Maastricht en D66 noemden Frederikbastion, bewoners daar maakten zich zorgen over de verkeersveiligheid. Aangegeven is dat, als dat zou spelen, de gemeente daar rekening mee houdt. Dat geldt overigens voor iedere locatie van speelplekken. Wat nieuwe stadsontwikkeling betreft geeft de wethouder aan dat daarbij standaard rekening gehouden wordt met speelplekken. Dat valt dan niet onder het budget waar dit voorstel op ziet.

Tweede termijn

M:OED (Van Rooij) verduidelijkt zijn vraag over de participatieleidraad. Het voorliggend stuk staat bol van de participatie, het is interessant en leerzaam om te kijken of die leidraad achteraf gezien gevolgd is of niet.

SPM (Boelen) complimenteert de heer Redmeijer met zijn maidenspeech en het indienen van de motie. Er is ook een compliment voor de raad, die de aanvankelijke bezuiniging heeft teruggetrokken en een compliment voor de organisatie van de participatietrajecten in de wijken, en de stadsrondes. In de domeinvergadering is duidelijk afgesproken dat het uitvoeringsplan – een collegebevoegdheid – toch zou worden ingebracht in de raad. Het is niet in beton gegoten, er zijn heel veel suggesties ingebracht en die zullen besproken worden met de buurten en teruggekoppeld. Daar heeft de SPM uitdrukkelijk om gevraagd en begrepen dat terugkoppeling via een RIB maar ook persoonlijk met de betrokkenen zal gebeuren, de fractie hoort die toezegging graag nog eens van de wethouder. Ook voor de SPM is het uitgangspunt dat in principe voor ieder kind een speeltoestel in de openbare ruimte aanwezig moet zijn, dus ook voor mindervalide kinderen; dat is heel belangrijk. Dit uiteraard binnen de financiële mogelijkheden van de gemeente en de toegankelijkheid en de veiligheid in de openbare ruimte en ten opzichte van het kind. In de domeinvergadering zijn ook subsidiemogelijkheden besproken; misschien zijn er mogelijkheden om externe partijen te betrekken bij de financiering van toestellen voor mindervalide kinderen zoals Maastricht Vitale Stad en Jantje Beton. Verder hebben buurtbewoners kenbaar gemaakt te willen participeren in bijvoorbeeld het onderhoud van en toezicht op de sport- en speelvoorzieningen. Ook daaromtrent moet goed worden teruggekoppeld en er dient blijvend aandacht voor te zijn.

Wethouder Mackus wil de vraag van M:OED over de leidraad bespreken met wethouder Fokke en er daarna schriftelijk op terugkomen. (*toezegging*)

In reactie op de SPM meldt de wethouder dat het plan inderdaad niet in beton is gegoten. Afgesproken is dat de RIB ook naar deelnemers aan de stadsronde wordt gestuurd. Met betrekking tot externe financiering geeft de wethouder aan dat er lijnen zijn met bijvoorbeeld Jantje Beton, dus er wordt zeker gekeken waar de mogelijkheden liggen buiten de middelen van de gemeentebegroting.

De **voorzitter** geeft de fracties de gelegenheid om een stemverklaring af te leggen

CDA (Brüll) is blij de voortrekkersrol te hebben kunnen vervullen bij het terugdraaien van de bezuinigingen op de openbare sport- en speelvoorzieningen in 2021 bij de pre-begroting, waardoor dit plan van aanpak heeft kunnen ontstaan voor alle Maastrichtse kinderen en buurten. Het CDA stemt uiteraard voor dit mooie plan.

50PLUS (Van Est) geeft aan best kritisch te zijn geweest, maar omdat de wethouder aangeeft dat het plan niet in beton is gegoten ziet de fractie de ruimte om toch voor te stemmen. 50PLUS houdt wel haar kritische houding en waar het niet goed gaat, wil zij daarop terug kunnen komen en dan kan er niet aan gerefereerd worden dat de fractie nu voor heeft gestemd.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) is blij dat zij initiatiefnemer was van de motie om de bezuiniging terug te draaien en al het huiswerk van tevoren had voorbereid.

De **voorzitter** vraagt of iemand stemming wenst over de motie. Dat is niet het geval, aldus besloten.

De **voorzitter** vraagt of iemand stemming verlangt over het voorstel. Dat is niet het geval, de raad is unaniem voor het voorstel. (*instemmend geroffel*)

7. Middenzaal richting uitvoering

Dit punt wordt behandeld na punt 5, daar veel publiek speciaal voor dit punt aanwezig is.

De **voorzitter** stelt het raadsvoorstel aan de orde en meldt dat door de Liberale Partij Maastricht een motie is ingediend.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) meldt dat zij eerst de motie toelicht, dan het dictum voorleest en daarna ingaat op het voorstel. De gemeenteraad heeft de Rekenkamercommissie al stapels rapporten laten maken, als projecten financieel de bocht uit vlogen. Dan kwam het vingertje richting gemeenteraad, die haar controlerende taak onvoldoende had uitgevoerd en daardoor geen grip had op de uitgaven. Geen inzicht en overzicht, zei Rekenkamer dan. Het steeds terugkerende advies van de Rekenkamercommissie wordt steeds in de wind geslagen. De Liberale Partij Maastricht is voorstander van een actieve raad, niet van een raad die geleid moet worden en vandaar deze motie; inmiddels zijn de kosten van het project al gestegen van € 7,2 miljoen naar € 15,2 miljoen en de

laatste tijd komt er nog meer bij. Er moeten ook steeds meer panden aangekocht worden, omdat er niet is nagedacht over hoe zo'n middenzaal eigenlijk gerealiseerd moet worden. Laden en lossen geven verkeerstechnische problemen. De zaal was aanvankelijk bedoeld voor het symfonieorkest, nu voor de amateurkunst. Het is niet eens bekend wie er gaan optreden en hoe vaak, en of de kosten de bezettingsgraad niet drukken en de hoge investeringen wel gerechtvaardigd zijn. Het is een beetje nattevingerwerk. Als er geen plafond wordt ingebouwd, is het voor een wethouder wel heel makkelijk om een project te realiseren. Welke wethouder droomt er niet van: een raad die de mond houdt en waar je geen last van hebt? Daarom wil de Liberale Partij Maastricht een financiële limiet aangeven voor dit project, nog voordat er wordt aanbesteed: € 15,2 miljoen en geen cent meer. Een reusachtig bedrag, waarbij het de vraag is of dit bedrag plus de jaarlijkse exploitatiekosten van ruim vier ton in een redelijke verhouding staat met het daadwerkelijke gebruik, waar geen zicht op is.

Het dictum van de motie luidt: *De limiet voor de totale kosten voor de middenzaal op een absoluut maximum van € 15,2 miljoen te stellen en dat bedrag bij de aanbesteding niet te overschrijden.*

Met betrekking tot de middenzaal bespreekt de Liberale Partij Maastricht dat er eigenlijk twee keuzes waren; een middenzaal en La Bonbonnière, die echter niet simultaan naar voren zijn gebracht. Omdat het college deze projecten niet gelijk heeft laten lopen, vindt de Liberale Partij Maastricht het belangrijk deze met elkaar te vergelijken. De keuze had neutraal aan de raad voorgelegd moeten worden. De Liberale Partij Maastricht houdt een warm pleidooi voor het weer openen van de magnifieke schouwburg La Bonbonnière voor amateurkunst en kleine gezelschappen en daar dus geen vastgoedontwikkeling op los te laten, in plaats van het bouwen van een middenzaal. De middenzaal moet er blijkbaar komen omdat het theater meer inkomsten wil genereren en omdat het nu eenmaal in het coalitieakkoord staat vermeld. Want, toen het symfonieorkest al een locatie had, was de vraag: wat moet er nu dan in? Er kwam een heel duur onderzoek naar hoe de middenzaal gerealiseerd zou moeten worden, maar pas veel later blijkt dat er nog panden aangekocht moeten worden vanwege de te kleine ruimte aldaar voor laden en lossen. Het lijkt wel of het slechte nieuws niet meteen boven tafel mag komen om het project in een verdere fase te duwen richting de gemeenteraad. Kortom: van € 7,2 miljoen naar € 15 miljoen en nog eens twee ton erbij in de laatste weken, verkeerstechnische problemen vanwege laden en lossen en waarschijnlijk zullen er ook overlastproblemen komen. Had de amateurkunst niet in La Bonbonnière kunnen landen? Zeker wel, want hoe heeft deze mooie schouwburg al die tijd volle zalen kunnen trekken, als het podium te klein zou zijn? Er bestaan toch ook kleine zaaltjes in het land, daarbij vergeleken is La Bonbonnière groot. De Elisabeth Strouven Stichting heeft jaren geleden aangeboden La Bonbonnière helemaal op te knappen, wat een grandioos cadeau zou zijn geweest voor de stad ware het niet dat de toenmalige wethouder dat reusachtige aanbod van de hand wees omdat hij niet beseftte wat voor een parel van cultureel erfgoed de stad heeft, waar nauwelijks in geïnvesteerd werd. Het was doodzonde La Bonbonnière van haar schouwburgfunctie te ontdoen, terwijl de bevolking van Maastricht er dol op is. De raad wist toen nog niet van dat mooie aanbod van de stichting. Dat, afgezet tegen het gegeven dat een meerderheid van de zaal wel bereid is om € 15,2 miljoen voor een nieuwe zaal te voteren waar nog de nodige haken en ogen aan zitten, maar niet La Bonbonnière als schouwburg wil ontwikkelen - terwijl Heineken heeft toegezegd La Bonbonnière te herstellen in combinatie met een bijdrage van de Elisabeth Strouven Stichting, die zeker weer zou meedoen als het college dat maar wilde - dan spreekt de Liberale Partij Maastricht van een historische blunder. Want dat is het, om straks vanwege zogenaamd gebrek aan geld appartementen in deze mooie, historische schouwburg te laten bouwen. De dierbare La Bonbonnière valt ten prooi aan beleggers en het dunne sausje cultuur dient als een blinddoek, die vrijwillig wordt omgedaan door degenen die nu niet kiezen voor La Bonbonnière. De wethouder weigerde bij te dragen aan de exploitatie van La Bonbonnière, maar is wel bereid jaarlijks vier ton bij te dragen voor de middenzaal. En dan is er nog niet eens iets gezegd over al die andere culturele instellingen, die ook enorme exploitatiesubsidies krijgen. Maar, het is dus en-of: middenzaal of La Bonbonnière. Amateurkunst en kleine gezelschappen mogen straks niet optreden in La Bonbonnière, maar moeten in de middenzaal want er mag geen concurrentie zijn. Wat stelt de cultuur die beloofd wordt in La Bonbonnière dan nog voor? Dit doet denken aan het Geusseltbad; de dag dat het open ging, stond de bulldozer klaar om De Dousberg af te breken, want er mocht geen concurrentie zijn. Zo worden goede en kostbare zaken in deze stad de nek omgedraaid. Dus: het is

een historische blunder om La Bonbonnière niet aan de amateurkunstsector te geven, die had daar met veel plezier opgetreden.

Wethouder Bastiaens vindt de motie overbodig. De raad neemt alleen een besluit over € 15,2 miljoen, niet over meer of minder. Met de motie wordt de democratie in feite buitenspel gezet, als er in de toekomst een andere gedachte zou zijn. De wethouder ontraadt de motie.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) wijst erop dat de wethouder in de domeinvergadering heeft aangegeven dat het bedrag nog wel hoger zou kunnen worden, omdat de kosten stijgen. Desgevraagd wilde hij niet aangeven wat het maximale bedrag is. Het kan dus zijn dat er bij de aanbesteding een hogere prijs uit komt. De Rekenkamercommissie heeft zoals gezegd al vaak gewezen op meer grip houden op uitgaven en dus moet de raad de vinger aan de pols houden. Wat is zijn reactie daarop?

Wethouder Bastiaens antwoordt dat hij in de domeinvergadering Economie en Cultuur heeft aangegeven dat het college de middenzaal gaat realiseren voor € 15,2 miljoen. Als het door wat voor ontwikkelingen dan ook helemaal anders zou lopen, komt het college daartoe uiteraard terug naar de raad, die daar dan over kan besluiten. Dat is duidelijk aangegeven in de domeinvergadering.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vindt dat helemaal niet zo duidelijk. Er zal een limiet aangegeven moeten worden bij de aanbesteding, want als er nog een marge is en er komt een hoger bedrag uit, dan zit de raad in een vreemde positie en wordt gewoon in een fuik geduwd.

Wethouder Bastiaens meldt dat de aanbesteding natuurlijk wordt ingegaan met een plafond en dat het college niet terugkomt met een aanbesteed bedrag dat hoger ligt dan € 15,2 miljoen. Als de aanbesteding daarom zou mislukken – wat het college niet verwacht – komt het college terug naar de raad en dan niet met een voldongen feit.

De **voorzitter** vraagt wat de raad hiervan vindt. Als men meer dan één zin wil zeggen, dient te worden gesproken vanaf het spreekgestoelte.

Eerste termijn

SPM (Willems) begint met de zojuist al gehoorde uitspraak: Maastricht kan zoveel beter. Met een middenzaal wordt dat gedaan, de SPM stemt daarom in met het gevraagde budget daarvoor. Er bestaan nog wel wat zorgen over de globale planning, het zou zonde zijn als de middenzaal er pas in 2026/2027 is. Dat kan veel sneller. Met betrekking tot het budget geeft de SPM aan dat er in 2021 en november 2022 duidelijk is afgesproken hoe in dit geval met de gelden wordt omgegaan. De SPM stemt in met het raadsvoorstel en niet met de motie.

GroenLinks (Mülders) bespreekt dat West End de afgelopen weken niet in Londen lag, maar in hartje Maastricht op het Vrijthof met twee weken van uitverkochte zalen in het theater. Na de coronapandemie bruist cultureel Maastricht weer echt en plukken ook de restaurants er de vruchten van. Vanavond wordt beslist over € 15,2 miljoen voor de middenzaal; dat is veel geld, maar Maastricht heeft deze zaal nodig. GroenLinks zei het al eerder: cultuur is zuurstof voor de ziel. De amateurkunsten kunnen zich voor een voorstelling in de middenzaal vestigen in het theater dat – ook belangrijk – ook achter de schermen is ingericht op misschien wel zestig kinderen die straks in de middenzaal een mooie eerste voorstelling spelen voor ouders, opa's en oma's. GroenLinks is van mening dat publiek geld naar publieke waarde moet gaan. Als de middenzaal klaar is en ook het volwassenenfonds voor sport en cultuur eindelijk is geïmplementeerd, kunnen straks alle Maastrichtenaren die dat willen met hun harmonie of fanfare spelen voor volle zalen. Als die voorstellingen net zo succesvol zijn als die van Les Misérables van de afgelopen weken, dan mag de raad over een paar jaar misschien wel gaan vergaderen over nog een extra theater of -zaal in de stad. De stad tilt de culturele sector in Maastricht straks naar een nog hoger niveau: laten we met de middenzaal spreekwoordelijk gauw de eerste stenen in de grond slaan en over een paar jaar bij aanvang van de openingsvoorstelling net als Wim Sonneveld zingen 'haal het doek maar op, doe het licht maar aan, dan zal ik mijn kunsten voor u vertonen gaan en al weet ik dat het allemaal illusie is, there's no business like showbusiness'.

D66 (Gardien) betoogt dat cultuur essentieel is voor Maastricht en al eeuwen mensen samenbrengt, zorgt voor nieuwe perspectieven en iedereen verrijkt. Het Theater aan het Vrijthof vormt binnen de culturele sector van de stad een belangrijke centrale functie; niet alleen voor de culturele sector, maar ook voor de economie, het toerisme en het onderwijs. Om dat te behouden moet er wel geïnvesteerd blijven worden, temeer daar de vele amateurverenigingen en de culturele onderwijsinstellingen behoefte hebben aan ruimte op maat. Daarom was en is D66 voorstander van het voteren van dit voorliggend budget van de middenzaal. Zoals aangegeven in de domeinvergadering heeft D66, net als veel partijen in deze raad, de wens om La Bonbonnière te ontwikkelen. Het is en-en en niet of-of, wat D66 betreft. Daarbij dient de gemeente wel te blijven letten op de portemonnee, dat is een goede oproep van mevrouw Nuyts. Al in 2021 heeft D66 in de domeinvergadering haar zorgen geuit over stijgende kosten; was € 7,5 miljoen wel juist geraamd, welke ramingssystematiek wordt gebruikt en kan de gemeente dat wel zelf? Dezelfde wethouder cultuur ging daar toen nog eens goed naar kijken, maar een glazen bol was er niet. Twee jaar en een verdubbeling van het bedrag later kan D66 alleen maar constateren dat de toenmalige raming op veel fronten inhoudelijk te gebrekkig was, nog los van prijsstijgingen en andere exogene ontwikkelingen. D66 roept dan ook op om hier lering uit te trekken. Kan het college een dergelijke evaluatie vormgeven, de raad daarover informeren en dit toezeggen? Een maximum instellen, waartoe de Liberale Partij Maastricht oproept, doet de raad al door in te stemmen met het raadsvoorstel en het bijbehorende budget. De constatering in de motie dat een aanbesteding boven op en buiten het gevoteerde bedrag gedaan mag worden, klopt niet. Als de raming onvoldoende zou blijken, is de raad in de toekomst opnieuw aan zet om extra middelen te voteren. Mocht dat aan orde zijn, dan zal D66 op dat moment een nieuwe weging maken. Zij steunt het raadsvoorstel van harte.

CDA (Janssen) geeft aan bij het lezen van de stukken al geschrokken te zijn van bijlage 1, waarin staat hoeveel accommodaties in de stad de afgelopen jaren zijn verdwenen. Dat laat de noodzaak voor een middenzaal zien. Het CDA is ook blij met de aankoop van het extra pand in de Statenstraat, zodat er extra uitloop is mocht het qua verkeer gaan vastlopen. De fractie is ook tevreden met de toezegging van de wethouder in de domeinvergadering, waar hij aangaf dat er een behoorlijk bedrag – iets meer dan € 2 miljoen – in het bedrag van € 15,2 miljoen verscholen zit voor uitloop, mochten de kosten de pan uit rijzen. Er is dus al een veiligheidsklep ingebouwd. Het CDA stemt in met het voorstel en steunt de motie niet.

PvdA (Slangen) vindt het leuk dat de mensen van het theater nu eens bij de gemeenteraad op de tribune zitten. Men zit natuurlijk ook heel graag op de tribune in het theater en met het voorliggend voorstel wordt voor nog meer mensen mogelijk, evenals dat het voor meer mensen mogelijk wordt om op de planken te staan. Een middenzaal trekt namelijk nieuwe, andere gezelschappen en is een 'groeizaal', het kan zomaar een springplank zijn voor jong maar ook voor oud talent. Het lijkt op deze manier een zaal voor alle Maastrichtenaars te worden. De prijs per kaartje lijkt relatief betaalbaar te zijn, het is een zaal voor allerlei culturele kleuren, achtergrond, ideeën en initiatieven en bij de package deal zit ook de hulp van techniek en ticketing. Zeker voor allerlei vereniging in de stad is dat fijn, omdat zij misschien heel goed zijn in het maken van theater maar zeker hulp kunnen gebruiken bij de productie en techniek. Natuurlijk kost dat heel veel geld en in een tijd als deze is het soms best lastig om zo'n afweging te maken. De effecten van een middenzaal zijn echter niet zo gemakkelijk te meten als wat het kost 'aan de voorkant'. Het is wel helder dat de effecten een positieve bijdrage hebben voor de hele stad.

Met betrekking tot het budget merkt de PvdA op dat er pessimistisch en optimistisch budgetteren bestaat, maar dat de fractie het gevoel heeft dat hier realistisch is gebudgetteerd. Er is ruimte gehouden voor zogezegde uitdagingen en daarmee wordt de raad in dit voorstel goed in stelling gebracht. Mocht het zo zijn dat er iets gebeurt in de toekomst waardoor het bedrag hoger uitvalt, dan komt het college altijd terug naar de raad; dat geldt voor alle voorstellen die geld kosten. De PvdA gaat ervan uit dat de wethouder ook met een goed voorstel terugkomt bij de raad als er veel geld over zou blijven. De wethouder moet ook nog iets gaan doen met de naam voor de zaal, daar zal de fractie hem aan houden. Voor de PvdA is het heel belangrijk – daar kon de theaterdirecteur formeel natuurlijk geen toezegging over doen, maar zo voelde het wel – dat het amateurveld van Maastricht en iedereen die van de middenzaal gebruik wil maken, door het theater 'aan de voorkant' is meegenomen en dat ook meegenomen blijft worden. De PvdA vindt dat er een heel mooi voorstel voorligt: aan de slag!

Partij Veilig Maastricht (Meese) geeft aan dat alle vragen van Partij Veilig Maastricht naar tevredenheid beantwoord zijn. De fractie is heel blij dat de zaal er eindelijk gaat komen, want hij is echt nodig. Zij vraagt de wethouder wel met klem om het budget van € 15,2 miljoen goed te bewaken en de raad tijdelijk bij te praten over eventuele wijzigingen. Partij Veilig Maastricht benadrukt dat La Bonbonnière ook haar na aan het hart ligt, dat is echter nu niet aan de orde en staat los van de middenzaal. Partij Veilig Maastricht is tegen de motie van de Liberale Partij Maastricht.

VVD (Verkoijen) is blij dat de middenzaal er eindelijk gaat komen en hoopt dat zo veel mogelijk mensen na de realisatie ervan cultuur mee zullen kunnen maken, als deelnemer of als bezoeker. De fractie ziet het college dan ook graag voortvarend verder werken aan dat doel en stemt voor het voorstel. De motie is wat de VVD betreft niet nodig, het is duidelijk dat de wethouder bij een overschrijding terugkomt naar de raad, zoals dat hoort. De VVD steunt de motie niet.

Partij voor de Dieren (Strik) draagt het theater, cultuur en kunst in Maastricht een enorm warm hart toe. Het gevraagde budget is erg veel geld, wetende dat er nog steeds kinderen met honger naar school gaan. De fractie stemt wel in met het voorstel, omdat zij inziet dat de middenzaal echt wel iets kan toevoegen voor kunst en cultuur in Maastricht. De Partij voor de Dieren steunt de motie van de Liberale Partij Maastricht niet.

Volt (Den Heijer) is voorstander van een breed culturaanbod en er daarom van overtuigd dat het theater baat heeft bij een mooie middenzaal, die ook nieuw publiek zal trekken. Niet alleen het theater profiteert daarvan, maar ook de lokale sectorsector zelf, die vandaag in groten getale aanwezig is. Bij de domeinvergadering vroeg Volt aan de directeur van het theater of er ook wordt samengewerkt met de regio. Het antwoord was 'ja, er gaan ook bussen naar Luik'. Als er zo'n mooie middenzaal komt, is het dan misschien ook mogelijk om bussen van Luik en Hasselt naar Maastricht te laten komen? Volt is voor het raadsvoorstel, maar tegen de motie van de Liberale Partij Maastricht.

SP (Van Gelooven) vindt cultuur natuurlijk heel belangrijk, dat geldt voor beide zalen. De SP steunt de motie van de Liberale Partij Maastricht echter als stok achter de deur, want er worden wel gemakkelijk extra miljoenen uitgegeven, terwijl er op andere terreinen flink bezuinigd wordt. Dat baart de fractie zorgen. De SP is dus voorstander van de motie en het beleidsvoorstel.

PVV (Betsch) hoort dat de middenzaal niet meer tegen te houden is. De PVV vindt dat met € 15,2 miljoen veel te veel publiek geld zomaar wordt uitgegeven; de Liberale Partij Maastricht heeft met haar motie zeker een punt en de PVV steunt die dan ook.

50PLUS (Van Est) is van mening dat een middenzaal van grote toegevoegde waarde is voor Maastricht, met name voor traditionele amateurverenigingen die zo de mogelijkheid krijgen in een kleinere zaal op te treden. De heer Van Est weet uit ervaring hoe moeilijk het is om alle financiële consequenties van een optreden in de grote zaal af te dekken en hoe trots men is – van klein tot groot – om in het Theater aan het Vrijthof te kunnen optreden. De middenzaal is hiervoor een uitkomst. Het is wel te hopen dat de klantvriendelijkheid van het theater beter is dan de heer Van Est die destijds heeft ervaren. Wat betreft de motie van de Liberale Partij Maastricht: 50PLUS let altijd scherp op de centen, maar de middenzaal is een van de majeure projecten. Bij zulke grote projecten zal het ook in de toekomst onzeker en lastig zijn om dit vast te pinnen op een vast bedrag, want die motie zou voor de eeuwigheid duren. De toezeggingen van wethouder Bastiaens in de domeinvergadering verbazen 50PLUS. De middenzaal is aangemerkt als een majeur project en daar hoort ook de rapportage bij, zoals is afgesproken. Dat bedoelt de wethouder waarschijnlijk ook wel. 50PLUS mist bij dit raadsvoorstel een begroting; op welke wijze is de € 15,2 miljoen opgebouwd? Dit is eigenlijk de start van het project, kan de wethouder aangeven waarom dan de begroting niet bij het raadsvoorstel is gevoegd?

SAB (Gorren) bespreekt dat zij bij het realiseren van een middenzaal altijd twee gedachten heeft gehad: Maastricht heeft een middenzaal nodig voor haar culturele evenementen, en de kruisbestuiving die ontstaat tussen de professionele cultuurwereld en de amateurcultuurwereld kan voor beide voordelen hebben. De fractie heeft echter ook geworsteld met de vraag of zo'n middenzaal financieel haalbaar is. Al met al, de wethouder gehoord hebbende en het bedrag dat hij noemt, denkt SAB: het is veel geld, maar het is ook de moeite waard. Is het echter voor de amateurgezelschappen

in de toekomst ook betaalbaar? Het kan niet zo zijn dat er over een paar jaar gezegd moet worden: die middenzaal is heel mooi, maar hij kan alleen nog gebruikt worden door enkele zwaar gesubsidieerde instellingen in Maastricht.

Een ander zorgpunt heeft te maken met de noodzakelijke verhuizing van het symfonieorkest naar de Theresiakerk. Dat is een mooie oplossing, maar SAB wil ook kijken naar het feit dat het orkest en de gemeente in die kerk hebben geïnvesteerd voor zo'n € 1 miljoen. Het is mooi dat dat gebeurd is, maar het zou prettig zijn als ook amateurgezelschappen uitvoeringen gaan verzorgen in de Theresiakerk; anders is er over een paar jaar, of misschien al wel eerder, het probleem dat het symfonieorkest de kerk niet meer kan betalen als er geen andere gebruikers bijkomen. De SAB waarschuwt daarvoor en vraagt de wethouder daar goed op te letten. Het zou mooi zijn als Maastricht drie mooie pronkstukken heeft - niet alleen het Theater aan het Vrijthof, maar ook La Bonbonnière en natuurlijk de Theresiakerk – die een heel mooie plaats kunnen veroveren binnen het rijke culturele leven in Maastricht. SAB steunt de motie van de Liberale Partij Maastricht niet.

M:OED (Van Rooij) heeft zoals eerder aangegeven nog een aantal vragen, vooral over het gebruik van de beoogde zaal. Wat wordt er precies mee bereikt? Hoeveel amateurverenigingen gaan hier daadwerkelijk gebruik van maken en kan dat niet in al bestaande zalen? M:OED vraagt dat niet omdat zij het de vereniging niet gunt, maar omdat de stad als 'cultureel brandpunt' – al is die term achterhaald – vooruit moet denken; niet doen wat andere ook al doen en hebben, want wordt het niet te veel van hetzelfde? Heerlen heeft ook een middenzaal, kunnen mensen vanuit de regiogedachte niet beter meer daarheen gewezen worden? Die samenwerking zou goed zijn en kan misschien nog beter. M:OED zet daarnaast vraagtekens bij de spreiding van evenementen over de stad. Op het drukste plein, waarover al regelmatig wordt geklaagd dat er te veel activiteiten zijn, wordt nu weer iets toegevoegd waardoor het nog meer gecentraliseerd gaat worden. Het lijkt de fractie veel logischer om, als er iets wordt toegevoegd aan cultuur, dat in de vorm van iets nieuws te doen. Misschien aan de randen van de stad, in de wijken die nu nog minder worden bedeed.

Het laatste en meest belangrijke punt – deze zorgen worden misschien weggenomen als straks de schriftelijk vragen beantwoord worden – is dat het lijkt alsof deze raad het al heel vroeg in het proces eens werd over de middenzaal en dat de noodzaak daar omheen is bedacht. Bijlage 1 illustreert dat als beste, want M:OED heeft nog geen onderzoek kunnen vinden dat de voors en tegens duidelijk aangeeft. De notitie leest meer als een reclamefolder dan een beleidsdocument waarin afwegingen worden gemaakt. Het is dan ook jammer dat er in het voorliggend stuk geen alternatieven worden genoemd, in elk geval geen serieuze, want M:OED kan er zelf een heleboel bedenken. De fractie wacht de beantwoording van de schriftelijke vragen af.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) meldt dat de Liberale Partij Maastricht de amateurkunst en kleine professionele gezelschappen natuurlijk een locatie om op te treden gunt. De middenzaal werd echter gelanceerd in het coalitieakkoord. Toen deze niet meer voor het symfonieorkest was, was het de vraag wie er dan in werden gestopt. Toen het plafond omlaagviel bij La Bonbonnière, had het voor de hand gelegen om een afweging te maken tussen die twee, zeker omdat zoals gezegd derde partijen bereid zijn geld te steken in La Bonbonnière en de middenzaal volledig gefinancierd wordt uit het budget van de gemeente. De raad moet op de centen letten, zij heeft budgetrecht en een controlerende taak en dient die serieus te nemen. De wethouder heeft in de domeinvergadering aangegeven dat de kosten stijgen en het budget van € 15,2 miljoen zeer waarschijnlijk overschreden zal worden. De Liberale Partij Maastricht vindt het haar plicht om een limiet aan te geven en niet koste wat het kost door te roeien, als je eenmaal in de boot zit. Een fatsoenlijke begroting ontbreekt. Op deze manier neemt de raad haar controlerende taak niet serieus, er komt nu toch weer een project waar met de natte vinger ja tegen wordt gezegd. Dat is niet de stijl van de Liberale Partij Maastricht en daarom stemt deze fractie tegen het raadsvoorstel.

Wethouder Bastiaens memoreert dat hij in de domeinvergadering een gepassioneerd pleidooi heeft gehouden voor cultureel Maastricht, de tweede culturele stad van het land. Iedereen vindt dat belangrijk, evenals samenwerking met de omliggende gemeenten en de steden over de grens. Binnen het culturele veld gaat het ook over educatie en (de toekomst van de) jeugd in dat veld; dat is terug te zien in de theaters en de scholen.

Er zijn niet veel vragen gesteld in de eerste termijn. Een belangrijk punt is La Bonbonnière. Dat is een gebouw dat iedereen aan het hart gaat, het college wil ook graag dat het toekomst krijgt in de stad. Er

is op enig moment een onderzoek gedaan naar meerdere zalen, die zijn met elkaar vergeleken en bij het theater is uitgekomen als plek voor de middenzaal. Dat heeft te maken met een aantal criteria van de oude schouwburg, die de gemeente destijds niet voor niets heeft verlaten. Inderdaad is Heineken op dit moment erfpachthouder, dat er een intentieovereenkomst is getekend met een derde partij die het gebouw opnieuw probeert te ontwikkelen. Dat betreft niet alleen het ontwikkelen van de theaterzaal – die een aantal beperkingen kent, zowel technisch als qua oppervlakte – maar het gebouw als geheel (horeca, wonen). Het is Heineken in al die jaren niet gelukt om een combinatie te vinden waarbij cultuur als drager zou kunnen gelden voor dit gebouw, dus er ligt nu iets voor wat het zomaar wél zou kunnen zijn. Het college heeft er goede hoop op dat het gaat lukken.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vindt het helemaal geen goed idee om vastgoedontwikkeling los te laten op een oude schouwburg uit 1788, omdat het anders financieel niet rond komt.

Wethouder Bastiaens heeft geen vraag gehoord en is klaar met zijn betoog.

M:OED (Van Rooij) informeert naar het onderzoek over mogelijke andere zalen, dat de wethouder noemde. Wanneer is dat uitgevoerd, krijgt de raad dat nog?

Wethouder Bastiaens antwoordt dat de afdeling Vastgoed van de gemeente op basis van een programma van eisen locaties met elkaar heeft vergeleken. Hij weet niet of daar destijds een schriftelijk stuk van is geproduceerd, maar wel dat het onderzoek – voor zijn tijd als wethouder – is geweest en dat La Bonbonnière toen is afgefallen. Hij zal nagaan wat er ligt en indien er stukken zijn, deze delen met de raad. De evaluatie waar D66 naar vraagt vindt de wethouder een goed idee. Hij zegt een evaluatie op hoofdlijnen toe: wat is destijds beoogd, waarom is dat toen gelukt of waarom zijn niet voldoende criteria meegenomen? (toezegging)

De term 'groeizaal' van de PvdA is een mooie, want de middenzaal is zeker ook bedoeld voor gezelschappen die kunnen doorgroeien. Wat de naam voor de zaal betreft: in de domeinvergadering is afgesproken daartoe een prijsvraag uit te schrijven en ook op die manier de mensen in de stad erbij te betrekken.

Op de vraag van 50PLUS naar de begroting, geeft de wethouder aan dat die in het kader van de aanbesteding niet bij de stukken wordt gevoegd; daarmee zouden de gegevens dan immers op straat liggen. Raadsleden die dat willen, kunnen de begroting achteraf uiteraard vertrouwelijk inzien.

50PLUS (Van Est) kan zich voorstellen dat die begroting niet openbaar kan zijn, in het kader van de aanbesteding. Hij had echter wel, ook vooraf, vertrouwelijk voor de raad beschikbaar kunnen worden gesteld. Waarom is dat niet gebeurd?

Wethouder Bastiaens veronderstelt dat dat niet gebruikelijk is. De vraag is ook niet eerder gesteld.

50PLUS (Van Est) wijst op de afspraak (amendement bij het besluit over het Geusseltbad) dat bij majeure projecten aan het begin een begroting wordt voorgelegd. Het gaat hier om een majeur project dat nu begint en dus behoort er een begroting te liggen.

Wethouder Bastiaens stelt vast dat dit in dit geval niet is gebeurd. Hij zegt toe dat de raad wat er ligt, zeker vertrouwelijk kan inzien. (toezegging)

D66 (Gardien) vraagt naar een termijn voor de eerdergenoemde evaluatie en stelt 2024 voor. Bij een eerdere toezegging werd daar geen termijn bij genoemd en toen bleek het later geen toezegging meer.

Wethouder Bastiaens gaat akkoord met 2024 als termijn voor de evaluatie.

SAB noemde betaalbaarheid voor amateurs. Bij dit belangrijke punt is in de domeinvergadering uitgebreid stilgestaan. De raad kan daarvan op aan, het is wel goed om in dezen samen de vinger aan de pols te houden. Er is ook gesproken over elkaar op de hoogte houden, afgesproken werd dat er minimaal eens per jaar een raadsinformatiebrief komt over dit onderwerp, zodat de raad weet hoe het loopt met de uitvoering. Als er bijzondere ontwikkelingen zijn, volgt er vaker informatie dan eens per jaar. 2027 is inderdaad best ver weg, als het enigszins mogelijk is wordt het een jaar naar voren gehaald. Men heeft er echter te maken dat er vooral in de zomerperiode gebouwd zal moeten worden.

50PLUS (Van Est) noemt dat er afspraken zijn omtrent rapporteren bij majeure projecten. Dat is toch waar de wethouder op doelt? Hij doet nu een soort toezegging, terwijl dat niet nodig is omdat daar al afspraken over bestaan.

Wethouder Bastiaens antwoordt dat voor zover hij weet de term 'majeur project' tot nu toe niet is gevallen, maar hoe dan ook zal het college zich houden aan de gemaakte afspraken.

50PLUS (Van Est) merkt op dat zojuist werd gezegd dat de wethouder in de domeinvergadering zou hebben gezegd dat er overschrijdingen of hogere kosten komen. Helaas worden er van domeinvergaderingen geen notulen meer gemaakt. Voor de goede orde vraagt 50PLUS of de wethouder bestrijdt dat hij dat in de domeinvergadering heeft gezegd.

Wethouder Bastiaens beaamt dat hij dat niet heeft gezegd.

SAB (Gorren) vindt de Theresiakerk erg belangrijk. Ook daar heeft de gemeente € 1 miljoen in gestoken, het zou zonde zijn als het symfonieorkest en de kerk het straks niet meer kunnen betalen. Gaat het college daar nog iets mee doen, hoe kijkt de wethouder daartegen aan?

Wethouder Bastiaens vindt dat ook een belangrijk punt. Er zijn afspraken gemaakt; het orkest zou uit het theater vertrekken om ruimte te maken voor de middenzaal. Het is zeker de bedoeling dat zij straks kijken hoeveel amateurs daar kunnen optreden. De Philharmonie heeft daar wel wat tijd voor nodig. Binnenkort is er een eerste oefening met een andere partij, men heeft beloofd na de zomer in die zin te gaan verbreden. Het college zal wat dat betreft de vinger zeker aan de pols houden.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt of de wethouder met zekerheid kan zeggen dat er nooit een begroting wordt voorgelegd, als er nog aanbesteed moet worden. Zij kan zich dat niet herinneren, bij een raadsvoorstel zit gewoonlijk echt een begroting.

Wethouder Bastiaens weet niet hoe dat bij andere stukken gaat. Bij stukken die hij tot nu toe heeft behandeld is dat niet het geval.

M:OED noemde het spreiden van activiteiten in de regio, Volt noemde samenwerking met bijvoorbeeld Hasselt en Luik. De zalen in de regio zijn gelukkig best goed gevuld, maar het gaat erom dat de amateurverenigingen graag in Maastricht willen optreden voor eigen publiek. Er wordt op dit vlak zeker wel samengewerkt zoals met Sittard-Geleen en Heerlen, de programmering wordt ook afgestemd en gezelschappen treden op in andere delen van de provincie of zelfs daarbuiten. Het college is van mening dat de middenzaal eerder diversiteit toevoegt, omdat er dan veel meer mogelijkheden zijn om amateurs te laten optreden in dit theater. Met Hasselt en Luik is ook samenwerking, de bussen gaan heen en weer. Vorige week was er een overleg met de portefeuillehouders van Sittard-Geleen en Heerlen, waarbij vooruitgekeken werd; de regio Heerlen Culturele Hoofdstad is een stip aan de horizon. Nog meer uitwisseling is een grote wens, de wethouder heeft daar gekscherend opgemerkt dat de makkelijkste manier is om mensen een gratis buskaartje te geven. Het is zoeken naar manieren om meer samenwerking en uitwisseling voor elkaar te krijgen dan nu al het geval is, het zou de regio zeker helpen.

De **voorzitter** vraagt wie er behoefte heeft aan een tweede termijn.

D66 (Gardien) is blij met de toezegging voor een evaluatie in 2024, over de ramingsmethodiek en de processen daaromtrent. De Liberale Partij Maastricht heeft een goede opmerking gemaakt over de fondsenwerving, in een discussie in de toekomst over de externe verzelfstandiging van het theater, waar toch in het kader van fondsenwerving en aanbesteding een aantal hobbels zijn op dit moment, zal men elkaar daar goed in kunnen vinden. Ten aanzien van de opmerking van de Liberale Partij Maastricht over het niet goed uitvoeren door de raad van de controlerende taak, wijst D66 er nogmaals op dat de wethouder in geval van een kostenoverschrijding sowieso bij de raad terugkomt, dan is een nieuwe overweging aan de orde. D66 is juist bijzonder kritisch op het proces van ramen tot nu toe, maar gaat gelet op alle belangen akkoord met het realiseren van een middenzaal onder dit budget. D66 vindt de uitspraak van mevrouw Nuyts best ver gaan.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt zich af onder kritisch raadslid zijn. Hoe kan een kritisch raadslid een raadsvoorstel goedkeuren voor € 15,2 miljoen terwijl dat bedrag niet onderbouwd is? Vraagt D66 zich dan niet af hoe ze aan dat bedrag komen?

De **voorzitter** wijst mevrouw Nuyts erop dat zij via de voorzitter dient te spreken en niet persoonlijk moet worden. Zij vraagt of D66 nog wil reageren.

D66 (Gardien) vindt de opmerking een ad hominem. Hij heeft de stukken gelezen en het proces tot nu toe zeer nauw gevolgd. Op basis daarvan is het voor de meerderheid van deze raad duidelijk genoeg om de middelen te voteren en D66 stemt daar ook volmondig mee in, op basis van een enorm verleden met betrekking tot deze middenzaal. Dat heeft niets te maken met kritisch zijn, het gaat ook niet om een soort David tegen Goliath, de raad kan gewoon goed aan zelfreflectie in dezen doen.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt of D66 ook had ingestemd als het om € 18 miljoen ging, niet wetend hoe men aan dat bedrag komt, omdat er geen begroting bij zit. Had men € 20 miljoen ook goedgekeurd?

D66 (Gardien) heeft geleerd niet op als-dan-vragen in te gaan.

PvdA (Slangen) heeft een punt van orde. De voorzitter geeft het gelukkig zelf ook aan, maar het is beneden alle peil dat in deze raad gezegd wordt als men het niet met elkaar eens is, dat men niet kritisch is of het wel niet zal snappen. Dat beoordeelt men zelf, men leest zich toch in? De raadsleden mogen van elkaar verwachten dat zij hun werk doen, niet alleen voor de andere raadsleden maar ook voor de mensen buiten. Het gaat nu over € 15,2 miljoen voor een zaal, een andere keer gaat het over de hondenbelasting en weer een andere keer over de speeltuintjes, maar men moet echt stoppen met het zo persoonlijk maken. Mevrouw Slangen is daar echt klaar mee. Zij verontschuldigt zich als zij boos overkomt, maar zij wordt hier ook boos van.

De **voorzitter** geeft de Liberale Partij Maastricht de mogelijkheid hierop te reageren.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) benadrukt dat het de Rekenkamercommissie is die de raad er steeds op heeft gewezen dat zij heel kritisch moet zijn. Is er bij een raadsstuk een financiële onderbouwing? Die ontbreekt hier, dus noemt de Liberale Partij Maastricht u niet kritisch.

De **voorzitter** onderbreekt mevrouw Nuyts, haar punt is duidelijk.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vindt het buiten de orde om raadsstukken goed te keuren als daar geen begroting bij zit.

D66 (Gardien) steunt de woorden van mevrouw Slangen.

SP (Van Gelooven) merkt op dat het buiten kijf staat dat cultuur belangrijk is. De SP vindt het wel jammer dat, als men kijkt naar het hele cultuurgebeuren, bijvoorbeeld het behoud van landbouwbelang niet zo veel positieve aandacht krijgt als de middenzaal bijvoorbeeld. Cultuur is namelijk niet alleen het chique stuk ervan.

50PLUS (Van Est) vindt het als kritische fractie heel fijn om de begroting te mogen inzien. Hij hoopt dat goed wordt afgestemd wanneer en hoe dat kan. Als het project in de meerjarenprognose Grond- en Vastgoedprojecten wordt opgenomen, omdat het een majeur project is, is 50PLUS helemaal tevreden en zal de kritische rol blijven vervullen, want ook in de motie van de Liberale Partij Maastricht staat niets over een begroting.

De **voorzitter** vraagt of iemand een stemverklaring wil afleggen, dat is niet het geval. Zij brengt de motie in stemming.

Uitslag van de stemming: 5 stemmen voor en 30 stemmen tegen. Daarmee is de motie verworpen. Aldus besloten.

De **voorzitter** brengt het voorstel in stemming.

Uitslag van de stemming: 32 stemmen voor en 3 stemmen tegen. Daarmee is het voorstel aangenomen.

De **voorzitter** schorst de vergadering voor de dinerpauze tot 19.15 uur.

Schorsing 18.25 – 19.15 uur

8. Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht-Heuvelland 2023-2026

De **voorzitter** meldt dat het beleidsplan besproken is in de domeinvergadering. Het college komt in het najaar met een ontwerp-uitvoeringsplan. Er is een motie ingediend door de SP met een oproep om een extra rijksbijdrage te verwerven.

SP (Van Gelooven) bespreekt dat ook de SP, ondanks de ideologische verschillen, begrijpt dat het college en de gemeente in een lastig parket verkeren ten aanzien van de alsmaar stijgende uitvoeringskosten van onder andere de Wmo. De zorgvraag groeit hard, terwijl de financiële middelen vanuit Den Haag niet mee stijgen. Het college staat voor een pijnlijke, bijna onmogelijke bezuinigingsoperatie en moet daartoe zeer moeilijke keuzes maken. Wat de SP betreft hoeft dat niet zo te zijn. De 342 Nederland gemeenten zijn aangesloten bij de VNG en samen kunnen die een krachtig signaal geven aan Den Haag. De voortdurende bezuinigingen op de Wmo zijn namelijk niet het gevolg van een of andere natuurwet, maar simpelweg een politieke keuze. Zo kan er jaarlijks wel € 2,4 miljoen vrijgemaakt worden voor belastingvrijstelling op kerosine, om maar een voorbeeld te noemen. Bedrijfsopvolgers en pandjesbazen hoeven nauwelijks belasting te betalen over geërfde bedrijven en huurinkomsten, terwijl kwetsbare en minder vermogende mensen vaak wel extra moeten gaan betalen voor de zorg die zij echt nodig hebben en waarop zij op basis van de Wmo recht op hebben. Als die zorg tenminste nog beschikbaar is, na meer dan een decennium van grote bezuinigingen. Dat kan en moet echt anders en daarom roepen de indieners van de motie het college op om het beleid en de bezuinigingen van de afgelopen jaren achter zich te laten en zich samen met de gemeenten van de gemeentelijke regeling Sociaal Domein Maastricht-Heuvelland via de VNG in te spannen voor extra geld uit Den Haag. Een socialer, duurzamer en toekomstbestendiger sociaal domein is echt mogelijk, als men besluit zich daar samen hard voor te maken. Dat is geen natuurwet maar een politieke keuze, ook lokaal. De SP hoopt dat ook dat deze motie op brede steun kan rekenen.

Het dictum van de motie luidt: *In samenwerking met de andere gemeenten die zijn aangesloten bij de GR Sociaal Domein Maastricht-Heuvelland, en via de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG), bij het Rijk te lobbyen voor een ruimhartiger ter beschikking stellen van de voor de uitvoering van de Wmo-taken noodzakelijke financiële Rijksbijdragen, zodat elke inwoner van onze gemeente de passende zorg krijgt waar hij of zij recht op heeft, zonder daar extra voor te hoeven betalen.*

Wethouder Bastiaans is van mening dat voldoende middelen houden om de zorg te kunnen blijven bieden ook de insteek is van het college. De in de VNG verenigde gemeenten zetten zich daar nu ook al actief voor in. De wethouder noemt een aantal voorbeelden, waaronder uitname van het Gemeentefonds voor de Wlz; de gemeenten hebben aangegeven dat niet te zullen gaan doen, als er vanaf het 'ravijnjaar' 2026 niet voldoende middelen zijn om de zorg te kunnen bieden. Vandaag is er contact geweest met de G40 en de VNG over de vraag of het zin heeft om afzonderlijk als gemeente of als kleine groep gemeenten nog iets te doen. Belangrijk is straks de Voorjaarsnota, die voor 1 juni wordt gedeeld en waar gemeenten ook nog iets van mogen vinden. Na raadpleging van collega's in het Heuvelland ontraadt het college de motie, omdat deze overbodig is.

SP (Van Gelooven) merkt op dat alle beetjes toch helpen. De SP vraagt de wethouder hoe lobbyen – door de gemeente en/of de VNG – op dit vlak bij het rijk in zijn werk gaat, hoe dat eruitziet en wat de perspectieven zijn.

Wethouder Bastiaans licht toe dat dit op verschillende manieren gebeurt. Zo nemen wethouders uit het hele land deel aan commissies en zij houden natuurlijk ruggenspraak met hun achterban. Er wordt ambtelijk geschakeld. De VNG heeft opdracht gegeven aan het SCP om een onderzoek te doen naar de houdbaarheid van de Wmo en de groeiraming van Jeugd, met het oog op het middellangetermijnperspectief. Dat wordt vervolgens weer teruggekoppeld naar alle gemeenten. Er kunnen voorstellen en moties worden ingediend bij de algemene ledenvergadering, om zaken aan te passen.

SP (Van Gelooven) vraagt wat de vooruitzichten op dat vlak zijn. Zij kan dat inschatten, de raad ziet vrij weinig van dat proces.

Wethouder Bastiaans antwoordt dat de raad bepaalde zaken wel zou kunnen volgen. Op basis van ervaringen in de afgelopen jaren heeft de wethouder het gevoel dat de VNG nu sterker verenigd is. Zoals aangegeven zetten gemeenten bepaalde programma's gewoon stop, als er onvoldoende middelen zijn (voorbeeld Wlz, Jeugd). Er is een grotere actiebereidheid dan een aantal jaren geleden. Er wordt nu gewacht op de Voorjaarsnota en in de aanloop daarnaartoe is uiteraard ook een aantal signalen gegeven.

SP (Van Gelooven) vraagt of de wethouder in dezen kan inzoomen op de Wmo.

Wethouder Bastiaans meldt dat het abonnementstarief vanaf 2025 gaat veranderen voor huishoudelijke hulp (niet meer standaard € 19 per maand). Er is gesproken over extra compensatie voor de toename inzake het abonnementstarief. Zoals gezegd gaat de VNG niet akkoord met de uitname uit het Gemeentefonds voor mensen die vanuit de ggz naar de Wlz gaan, tenzij er voldoende en structurele middelen zijn voor de toekomst, dus ook vanaf het ravijnjaar. Daar hangt ook een aantal zaken weer mee samen.

SP (Van Gelooven) vraagt wat Maastricht te wachten staat met betrekking tot de Wmo, de maatwerk- en de algemene voorzieningen. Gaat het straks beter, soepeler of wordt het erger? Gaan mensen meer betalen of minder? Het is voor de SP lastig zich daar een beeld van te vormen.

Wethouder Bastiaans informeert of de SP haar vraagt in een glazen bol te kijken naar wat het Rijk gaat doen, of hoe dat er in Maastricht uitziet. De inzet in Maastricht is altijd om de zorg te blijven bieden aan de mensen die het nodig hebben. Daar zet de gemeente zich vol voor in, ook richting de VNG en het Rijk.

GroenLinks (Lucas) vraagt naar de rol van bijvoorbeeld de wethouder met betrekking tot de VNG. Hoe vaak zijn er gesprekken? Wordt in de lobby ook op regionale basis gekeken, bijvoorbeeld naar wat specifiek Zuid-Limburg vraagt?

Wethouder Bastiaans antwoordt dat zij voor de Wmo in elk geval elke zes weken overleg heeft met de collega's uit Maastricht-Heuvelland. Daar passeren ook zaken de revue zoals hoe te reageren op vragen vanuit de VNG, of hoe te acteren vanuit de regio richting de VNG. De wethouder sluit een aantal keer per jaar aan bij de G40, zij heeft in de VNG zitting in een commissie en een werkgroep en daarnaast speelt er veel op uitvraag. Gemeenten worden dus geconsulteerd en geven zelf zaken aan. De ontwikkelingen worden natuurlijk nauwlettend gevolgd.

Eerste termijn

SPM (Boelen) bespreekt dat het voorstel het Beleidsplan Maatschappelijke Ondersteuning behelst, opgesteld door zes gemeenten. Daarbinnen kan elke gemeente eigen keuzes maken. In de domeinvergadering is uitgebreid gesproken over het plan en het gevolgde participatietraject. Dat was misschien niet optimaal, maar daarover zijn goede afspraken gemaakt voor het nog op te stellen uitvoeringsplan. Daar worden de adviesraad en de participatieraad bij betrokken en het plan wordt dan eind van dit jaar aan de raad voorgelegd. De SPM gaat ervan uit dat voor iedereen een persoonlijk plan wordt opgesteld met betrekking tot de benodigde zorg. Dat betekent niet dat die zorg altijd geleverd kan worden; bijvoorbeeld voor huishoudelijke hulp is onvoldoende personeel beschikbaar en daarom is een prioriteitsvolgorde afgesproken. Als zich dat voordoet, zal steeds gezamenlijk bekeken moeten worden naar oplossingen en daar dient ook helder over gecommuniceerd te worden. Wat de motie betreft denkt de SPM dat gemeenten al continu aan het lobbyen zijn bij het rijk voor extra geld. De motie noemt specifiek de Wmo, maar het lobbyeffect zou net zo goed kunnen gelden voor jeugdzorg, de Participatiewet, cultuur, sport enzovoort. De SPM is ervan overtuigd dat het college en de collega's in het Heuvelland de lobby in Den Haag goed inzetten om extra geld te krijgen. Als er geld beschikbaar komt dat niet gelabeld is, zullen raad en college moeten besluiten over de inzet daarvan.

GroenLinks (Lucas) mist in het betoog van de SPM de kritische noot uit de domeinvergadering.

SPM (Boelen) geeft aan dat de SPM er niet alleen voor senioren is. De fractie heeft zich heel nadrukkelijk uitgesproken voor een persoonlijk plan, in plaats van een generiek plan dat geldt voor iedereen.

GroenLinks (Lucas) heeft de voorliggende stukken vol onbegrip gelezen, vanwege de grote hoeveelheid paradoxen. Aan de ene kant legt het college de nadruk op participatie en inspraak, en de adviezen van de adviesraden. Dat vindt GroenLinks zeer positief; de rol van ervaringsdeskundigen en brede inhoudelijke kennis kan niet onderschat worden. De fractie was verbaasd toen bleek dat de gegeven adviezen pas achteraf zijn gevraagd en amper zijn meegenomen, deze participatie is blijkbaar alleen op papier te vinden. Dat werd ook duidelijk tijdens de domeinvergadering, waar dit sentiment meerdere keren werd herhaald. De conclusie van een inspreker was schrijnend: als de adviesraden meer betrokken zouden zijn geweest, zou het stuk er anders uitgezien hebben. Participatie waarbij alleen een finale versie van een stuk wordt voorgelegd, is te beperkt. Idealiter worden de doelgroep en deskundigen betrokken tijdens het hele proces, dat gebeurt nu te weinig. Zelfredzaamheid en wat iemand wel en niet kan, is voor een ander vaak moeilijk in te schatten en wordt vaak overschat. Dit kan belemmerend zijn in het Wmo-proces in Maastricht. Het is ook zo dat een burger vaak niet als eerste mogelijkheid bij de gemeente aanklopt. Het is belangrijk dat de primaire beweegredenen het welzijn van de burger zijn en niet het kostenplaatje. Zelfredzaamheid is een belangrijk concept, maar dat werkt alleen als de burger in kwestie genoeg ruimte krijgt om daar een eigen invulling aan te geven. GroenLinks is ook geschrokken van de manier waarop gesproken werd over mantelzorgers. Onlangs stond er nog een artikel in De Limburger over de overbelasting van mantelzorgers in de provincie; het is al jaren bekend dat zij kampen met stress, vermoeidheid en gebrek aan begrip. GroenLinks draagt alle mantelzorgers een warm hart toe en erkent dat hard werken en een goed hart hebben nodig zijn voor het zijn van mantelzorger, alsook dat mensen soms mantelzorger zijn uit pure noodzaak. De gemeente moet daarom oppassen voor het normaliseren van gebruik van vrijwilligers voor taken die niet onbetaald of onbeloond zouden moeten zijn. De conclusie dat het welzijn van individuen meer een taak moet zijn voor andere burgers, vindt GroenLinks verontrustend en in feite een vrij verpakte bezuiniging. De fractie begrijpt dat er krapte is op de arbeidsmarkt, maar eerder zou de betreffende markt zou aantrekkelijker gemaakt moeten worden dan dat de gemeente te afhankelijk wordt van vrijwilligers. De termen eenzaamheid en armoede ontbreken in het stuk, belangrijke onderwerpen voor GroenLinks en soms ook redenen waarom mensen in de Wmo belanden. GroenLinks-raadslid Mülders heeft gisteravond over eenzaamheid gesproken met de wethouder, in dezen volgt nog een motie. Het voorstel ontbeert concrete doelstellingen en hoe men deze wil behalen. De fractie kan weinig met vage abstracties. Dit stuk is eerder een werkdocument dat niet is afgestemd op de doelgroep, dan een volledig stuk waar GroenLinks vol vertrouwen mee kan instemmen.

D66 (Elfassih) bespreekt dat in de domeinvergadering verschillende toezeggingen zijn gedaan, al genoemd door de SPM. D66 drukt de wethouder op het hart om participatie, armoede en eenzaamheid mee te nemen in de uitwerking van het beleid; deze onderwerpen komen te weinig in het plan naar voren en dat is een gemis. D66 heeft getwijfeld inzake de motie; een goede lobby is belangrijk voor de stad, maar de tweede overweging is niet waar en nogal drastisch geformuleerd. In diverse domeinvergaderingen is door de wethouder en ambtenaren onderbouwd dat grote personeelstekorten de oorzaak zijn van de tekortkomingen in de zorg. De motie is overbodig. D66 stelt voor om, gezien de bij interrupties gestelde vragen, een RIB te verstrekken over hoe de VNG werkt en wat de raad daaruit kan halen.

SP (Van Gelooven) vraagt waar D66 het precies niet mee eens is.

D66 (Elfassih) licht toe dat in het tweede overwegingspunt van de motie staat dat de Wmo nu niet goed loopt door bezuinigingsmaatregelen, maar dat komt door personeelstekort.

SP (Van Gelooven) heeft daar een andere mening over. Dat geldt bijvoorbeeld ook met betrekking tot de scootmobielen en Omnibus; door bezuinigingen wordt er minder zorg en hulp geleverd.

D66 (Elfassih) geeft aan dat dit bij haar weten komt door efficiënter werken en een personeelstekort.

CDA (Heine) stemt in met regionale beleidsplan; het uitvoeringsplan dat later komt, is cruciaal. Zelfredzaamheid is het magische woord in het plan. An sich is dat een goed streven, de levensverwachting stijgt en als men de verzorgingsstaat in stand wil houden, zal men zelfredzaamheid moeten nastreven. Het CDA vraagt zich tegelijkertijd wel af of in het plan niet te veel aan 'maakbaarheidsdenken' wordt gedaan en in hoeverre het strookt met de werkelijkheid. Wordt dit soort

procedures eigenlijk niet verkeerd ingekleed, zou men niet juist moeten beginnen met de uitvoering, kijken naar de praktijk, heldere prognoses maken en dan tot een overkoepelende visie komen? Voor het CDA zal alles afhangen van het uitvoeringsplan, mede om straks eindelijk inzicht te krijgen in de financiën. In de krant stond dat de gemeente Gulpen-Wittem tegen het regionale beleidsplan Zorg heeft gestemd. Gaat dat over dit beleidsplan? Heeft dat gevolgen voor hoe het beleidsplan nu is opgesteld, wat zijn de consequenties voor de samenwerking?

Met betrekking tot de motie vindt het CDA het op zich goed om dit signaal te geven, maar volgt het college als dat de motie overbodig vindt.

PvdA (Redmeijer) stemt voor het beleidsplan, met daarbij de kanttekening dat de raad over het uitvoeringsplan goed en tijdig geïnformeerd wordt. De fractie had nog een aantal punten, maar die zijn al genoemd door GroenLinks en het CDA. Met betrekking tot de motie is de PvdA het – na de uitleg van de wethouder en reeds voorhanden zijnde informatie - met het college eens dat de motie overbodig is.

Partij Veilig Maastricht (Garnier) betoogt dat iedereen met het voorliggend beleidsplan het beste wil: goede zorgverlening voor de burgers. Al jaren staan de maatschappelijke ondersteuning en de zorg onder druk. Er is sprake van een dubbele vergrijzing en organisaties kampen met personeelstekort. De opgave is immens. Het voorstel is theoretisch en weinig pragmatisch. Partij Veilig Maastricht vertrouwt erop dat het uitvoeringsplan duidelijk, realistisch, effectief en meetbaar zal zijn. Een transitie is hard nodig om de komende jaren de zorgverlening te kunnen waarborgen. Positieve gezondheid lijkt het gouden sleutelwoord, waarbij burgers meer verantwoordelijkheid toebedeeld krijgen inzake zelfregie. Er moet echter voor gewaakt worden dat niemand tussen wal en schip valt en dat geldt ook voor naasten en mantelzorgers. Partij Veilig Maastricht zal het uitvoeringsplan nauwlettend in de gaten houden en kritisch zijn op de genoemde criteria.

De motie van de SP is sympathiek en begrijpelijk, maar vooralsnog overbodig. De lobby richting het rijk wordt al gevoerd, zeker voor de maatschappelijke ondersteuning. De wethouder heeft als voorbeeld het abonnementstarief genoemd; geldt dat tarief ook voor de huidige cliënten, of uitsluitend voor nieuwe? De bezuinigingen in de Jeugdzorg zijn iets teruggedraaid, maar men is er nog lang niet. Grote zorgorganisaties staan voor een grote transitie, anders kunnen zij de gewenste zorg niet meer bieden. De portefeuillehouder heeft in dezen nauw contact met de bestuurders van die organisaties. Samen staat men sterk, samen zorgt men voor de burgers. Ook de G40 blijft zich inzetten voor minder bezuinigingen en meer geld voor de maatschappelijke doelen. Partij Veilig Maastricht zal dat zeer zeker goed blijven monitoren. Desalniettemin heeft de fractie vertrouwen in het college en steunt zij de motie niet.

VVD (Verkoijen) was tijdens de domeinvergadering blij om te horen dat bij het opstellen van dit soort documenten het KPMG-rapport altijd wordt meegenomen. Het voorliggend beleidsplan bestaat veelal uit de ambities zoals aangegeven in het coalitieakkoord, zelfredzaamheid lijkt het speerpunt en dat vindt de VVD prettig om te horen. De fractie kijkt uit naar het uitvoeringsplan en zal daar, zodra het er is, heel goed naar kijken. De VVD vindt het, na de uitleg van de wethouder, niet nodig om de motie te steunen.

Partij voor de Dieren (Strik) sluit zich volledig aan bij het betoog van GroenLinks. De Partij van de Dieren steunt de motie van de SP en dient deze mede in.

Volt (Den Heijer) begrijpt dat er een beleidsplan wordt besproken. Toch viel er iets op, dat de collega's van de VVD en D66 wellicht minder leuk vinden: de tekst is erg liberaal van aard. Sommige opmerkingen leken ook wel een 'get out of jail for free card', zoals: 'Onze inwoners zijn in eerste instantie zelf verantwoordelijk voor hun levensonderhoud en welzijn, inclusief het welzijn van mensen om hen heen' en 'Nog te vaak wordt er geredeneerd in waar iemand recht op heeft en nodig heeft om deel te nemen aan een gewoon leven'. Volt roept op het uitvoeringsplan iets beter en menselijker te schrijven. De fractie vindt het stuk verder inhoudelijk goed en stemt ermee in.

PVV (Betsch) steunt zowel het stuk als de motie.

50PLUS (Van Est) zegt inzake de motie dat men er toch van uit kan gaan dat iedere wethouder en burgemeester lobbyt waar dat kan en dat voor hen lobbyen ook hobbyen is. Daar zijn geen moties

voor nodig. Het is ook duidelijk dat de landelijke regering er een puinhoop van heeft gemaakt en dat men bij de Voorjaarsnota op zoek moet naar € 6 miljard aan bezuinigingen. Voor extra geld zal ander beleid en dus wellicht eerst verkiezingen nodig zijn, 50PLUS zou daar zeer voor zijn. Bij het beoordelen van de motie heeft de fractie niet zozeer gekeken naar of het verstandig is om meer middelen voor de Wmo te krijgen, maar meer naar het realiteitsgehalte.

Met betrekking tot het voorliggend stuk kan 50PLUS zich wat het CDA en Volt daarover hebben gezegd goed voorstellen, maar maakt een andere keuze. De bevoegdheid voor de uitvoering ligt bij het college, maar dat vindt 50PLUS in dit geval wat ver gaan. Er zou een tussenoplossing moeten zijn. De wethouder heeft toegezegd om een peilvoorstel te maken, dat stelt de fractie zeer op prijs en zal daar kritisch naar kijken en de inbreng in de domeinvergadering daaraan refereren. Dat maakt het moeilijk om met het beleidsplan in te stemmen, omdat het eigenlijk achterhaald is en gebaseerd op een politiek die in de afgelopen jaren niet heeft gewerkt. Dat is het punt, bij de bepaling straks van zo'n peilvoorstel wil 50PLUS niet horen 'ja, maar het stond in het plan'. Na afweging besluit 50PLUS het beleidsplan daarom niet te steunen; dat is ook niet nodig, want gemeente Gulpen-Wittem doet dat ook niet. De wethouder zou na de domeinvergadering nog met de Adviesraad spreken over de toekomstige samenwerking. Het zou 50PLUS geruststellen als het toewerken naar het uitvoeringsplan op een iets andere manier verloopt dan naar het beleidsplan.

SAB (Gorren) complimenteert het college en de wethouder met het stuk. Vooraf was duidelijk dat het een 'hell of job' zou worden om de bezuinigingen te kunnen doorvoeren, het is niet niets. De SAB heeft er van tevoren op aangedrongen de bezuinigingen liefst niet allemaal in het sociaal domein door te voeren; dat kan niet en wil de SAB ook niet. Het grootste deel van de mensen om wie het gaat is fragiel en heeft de hulp nodig. Het wordt echter toch gedaan – er wordt het meest bezuinigd in dit domein – en dat is jammer, de SAB benijdt het college in dezen niet. Het beleidsplan wordt gemaakt in samenwerking met zes gemeenten en er worden adviesraden bij betrokken, als je zo moet bezuinigen kan het niet anders dan dat de woorden veerkracht, eigenkracht en zelfredzaamheid gaat gebruiken. Die staan in bijna iedere zin van het beleidsplan. Hoe gaat dat er straks uit zien in het uitvoeringsplan? Dat wordt immers geschreven aan de hand van die woorden in het beleidsstuk. De SAB wacht het uitvoeringsplan met smart af en hoopt dat er nog keuzes gemaakt kunnen worden. Het stuk dat nu voorligt is papier, en dat is geduldig. Meer dan nu dienen de mensen die echt behoefte hebben aan hulp en ondersteuning, die ook te krijgen. Dat zou het uitgangspunt moeten zijn van dit college: zo veel als mogelijk doen wat we kunnen doen. Dat doet het college ook, maar het is lastig. De SAB vindt de motie op zich goed en ook sympathiek; waar men druk kan zetten moet men dat doen, maar overbodige druk kan ook averechts werken en dat zou in dezen weleens het geval kunnen zijn. De fractie steunt de motie daarom niet.

M:OED (Van Rooij) vindt de motie ook sympathiek, maar vraagt zich af wat die kan veranderen. Als lokale partij vindt M:OED het ook fijn om op lokaal niveau naar de oplossingen te zoeken. Dit soort moties passeert nogal eens de revue, met een wat oneerbiedige term worden die ook wel postzegelmoties genoemd; het college kan zo'n motie uitvoeren door een brief te sturen naar Den Haag en heeft dan gelobbyd. Het is wellicht zinvoller om samen eens te kijken naar de prioriteiten van het *public affairs*-team, dat ook te maken heeft met beperkte menskracht.

Wat het beleidsplan betreft, gaat het eigenlijk om een verschuiving van de focus op maatwerk-ondersteuning naar basisondersteuning, het doel is gezonde en veerkrachtige inwoners, het streven is het tijdig bieden van de juiste en betaalbare hulp en ondersteuning, op de juiste plek. Bij de uitvoering van dat beleid zijn de doelen heel belangrijk, een ervan gaat over positieve gezondheid, in het stuk omschreven als 'het vermogen van mensen om zich aan te passen en eigen regie te voeren in het licht van de fysieke, emotionele, cognitieve en sociale uitdagingen van het leven'. M:OED vindt positieve gezondheid geen doel, maar een middel en dan mist er een aantal tactische doelstellingen. Hopelijk gaat de verdiepingsslag daar antwoord op geven, want hoe worden straks de resultaten gemeten? Wanneer is iets in het kader van positieve gezondheid geslaagd? Welke indicatoren worden gebruikt om dat meetbaar te maken en kan de gemeente dat zelf, of is daar een derde voor nodig? De meest relevante vraag is: wat betekent dat voor de individuele Maastrichtenaar? Hoe wordt persoonlijke gezondheid op individueel niveau ingezet, rekening houdend met alle verschillende sociale componenten die de stad rijk is? M:OED twijfelt aan de precisie van de beoogde resultaten en vraagt zich af hoe burgerinitiatieven met betrekking tot positieve gezondheid het beste kunnen worden gesteund. Er is al een gebrek aan vrijwilligers, menselijk kapitaal is steeds moeilijker te vinden.

Betekent dit beleid dan eigenlijk dat er nog eens gekeken moet worden naar de ondersteuning van vrijwilligersorganisaties, nu die zo'n belangrijk onderdeel beginnen te worden van het sociaal domein?

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) steunt de motie, al is het maar om een signaal te geven. Er zal altijd meer geld bij moeten, ook vanwege alle bezuinigingen die er zijn geweest. Een groeiende groep doet een beroep op de Wmo, als in het beleidsplan uitgegaan wordt van zelfredzaamheid, eigen kracht terwijl steeds minder mensen daaraan kunnen voldoen, is het duidelijk dat er meer personeel bij moet. Het is niet altijd zo dat men geen personeel krijgt omdat er geen personeel is; in de zorg wordt meestal onderbetaald en daarom is het niet aantrekkelijk. Beter betalen zou al een oplossing zijn, evenals stoppen met leeftijdsdiscriminatie; er solliciteren genoeg 55-plussers in de zorg, maar die komen niet in aanmerking. Met deze twee punten wordt eigenlijk niets gedaan. De LPM hoort klachten over Wmo-zorg: zorgverleners maken hun tijd niet vol, hebben geen zin in het werk of komen niet opdagen. Dat is zeer spijtig, mensen zijn afhankelijk van hun aangevraagde en toegekende hulp. De LPM steunt de bijdrage van GroenLinks, ook wat mantelzorgers betreft; die zijn overbelast, terwijl er in het beleid steeds meer wordt uitgegaan van de inzet van mantelzorg terwijl daar eigenlijk betaalde banen voor in de plaats zouden moeten komen. De LPM sluit zich ook aan bij wat het CDA zei over hoe je een visie maakt. Het paard wordt nu achter de wagen gespannen, eigenlijk moet het andersom; kijken hoe het in de praktijk werkt en dan een visie opstellen. De LPM sluit zich ook aan bij de bijdrage van M:OED met betrekking tot hoe het beleidsplan in elk aar zit. De fractie is niet zo tevreden met het beleidsplan, waarin zelfredzaamheid en eigen kracht de rode draad vormen. Dat zal zich dus ook doorvertalen in het uitvoeringsplan. De LPM vindt dat thema's als eenzaamheid en de groeiende zorgbehoefte niet goed opgepakt worden. De fractie stemt daarom niet in met het voorstel.

SP (Van Gelooven) dankt de fracties die met goede invalshoeken kwamen. Hij betoogt: beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Vandaag ligt het regionale beleidsplan Wmo voor, dat volgens de wethouder wel weinig concreet moet zijn omdat de gemeenten er hun eigen draai nog aan moeten kunnen geven. Het is dus bewust hoog over, zeker niet praktisch en met opzet geschreven in een beetje algemene managementtaal. Je kunt er alle kanten mee op, aldus collega de heer Van Est. Is het dan alleen voor de vorm? Feitelijk is deze manier van werken ondoenlijk. Het gaat om ingewikkelde materie, decentralisaties, veranderende zorgwetten en -stelsels. Het is te veel informatie, vaak te complex en het wordt weggeorganiseerd in een regionaal samenwerkingsverband, waardoor feitelijk geen fatsoenlijke democratische controle door de raad mogelijk is. Toch moet de raad over iets besluiten. De overige gemeenten in het samenwerkingsverband hebben daar ook al veel moeite mee gehad, Gulpen-Wittem is zelfs afgehaakt en de andere zijn ook niet blij. Toch wordt voortgegaan op de ingeslagen weg. De raad moet maar hopen dat de latere praktische uitwerking van dit beleidsplan – het uitvoeringsplan – de door iedereen gesignaleerde grote problemen in de samenleving en zorg wel oplost. De wethouder veronderstelt dat het allemaal wel goedkomt en de raad moet daar maar op vertrouwen. De raad is natuurlijk wel verantwoordelijk voor het besluit. Het beleidsplan biedt volgens de SP onvoldoende fundamenten voor het verder vormgeven en inhoud geven aan de wettelijke taken van de gemeente; zorgen voor de inwoners, met de menselijke maat als uitgangspunt. De SP verzoekt de collega-raadsleden dan ook tegen het voorliggend voorstel te stemmen, want zowel procesmatig als inhoudelijk zijn er nog veel te veel vragen en onduidelijkheden. De adviesraden van Maastricht en Heuvelland waren daar ook helder in; de meeste waren niet blij met de gang van zaken. Tijdens de laatste domeinvergadering werden ook vele kritische vragen gesteld en opmerkingen gemaakt door de domeinleden. Het voorliggend voorstel werd vrijwel onveranderd door de diverse adviestrajecten geloodst en ook door de domeinvergadering. Wat keurt de raad hier dan toch goed? De belangrijkste vraag is: wie worden van dit alles de dupe?

Het uitvoeringsplan is een collegebevoegdheid, formeel heeft de raad daar vrijwel niets over te zeggen. Na veel aandringen zal de raad tussentijds een peilvoorstel ontvangen en mag daar kennelijk blij mee zijn. Hoeveel risico's neemt de raad hiermee, namens de inwoners die straks hulp en steun nodig hebben? De kaderstellende taak lijkt slechts te slaan op het financiële kader, dit heet simpelweg: bezuinigen. Dat is de echte vader van de gedachte, die aan dit beleidsplan ten grondslag ligt. De gemeente trekt ten strijde om de kosten en misstanden te beteugelen, maar rekent zich volgens de SP met dit plan veel te rijk. Ook hier lijkt de controlerende taak van de raad niet meer te zijn dan een vinkje bij het beroemde kruisje. Zo kan en mag de raad haar taak niet uitvoeren. Het kan ook anders, zoals bleek in Vaals: de Nationale Ombudsman kwam naar Limburg om de gemeente Vaals zijn rapport inzake de Wmo aan te bieden en te complimenteren met de aanpak daar, waarbij de

leefwereld van de mensen belangrijker wordt geacht dan het systeem. Waarom kan dat niet in Maastricht? Samenvattend is dit beleid een doodlopende weg. Jarenlang wanbeleid en bezuinigen resulteren in een zorginfarct en mensen die hulp nodig hebben, moeten het nu min of meer zelf maar uitzoeken. Die zoektocht wordt omgeven met hippe termen zoals empowerment, community care en hybride vormen. Bij een symposium van Envida werd aangegeven dat men binnenkort een geheel eigen verpleeghuis achter de voordeur krijgt, samen met een totaalpakket aan zorg en hulp; alsof dat geen geld kost. Er waren 500 professionals aanwezig, maar waren er ook mensen die gebruikmaken van de zorg en de Wmo-voorzieningen, die kunnen vertellen hoe al die mooie plannen de laatste jaren in de praktijk uitgewerkt hebben?

Wethouder Bastiaans heeft goed geluisterd, veel fracties hebben een aantal zaken genoemd die de zij meeneemt zoals zorgen dat het papieren stuk straks aansluit met het uitvoeringsplan en de sociale visie van Maastricht. Die gaat over bestaanszekerheid, ervaren positieve gezondheid en creëren van gelijke kansen. Afgesproken, ook met de adviesraden, is dat richting het uitvoeringsplan een duidelijk traject wordt afgestemd en daartoe wordt een startbijeenkomst georganiseerd.

In de gemeente Gulpen-Wittem is een motie ingediend; er was eerder al sprake van een lokaal beleidsplan, waarin duidelijke afspraken waren vastgelegd met de raad. De wethouder aldaar gaat met de raad in gesprek en bekijkt dan hoe op een later tijdstip toch kan worden aangesloten bij het regionale plan.

CDA (Heine) vraagt hoe het samenwerkingsverband is ingekleed. Kan een gemeente daarnaast een lokaal beleidsplan hebben en naderhand aansluiten?

Wethouder Bastiaans weet niet hoe dit in het verleden precies tot stand is gekomen en wat de reikwijdte daarvan is. De afgelopen jaren is een aantal zaken met betrekking tot onder andere de Wmo, beschermd thuis en de herijking inkoop begeleiding groep en begeleiding individueel in gezamenlijk verband gedaan. Het is wel duidelijk dat Gulpen-Wittem later nog kan aansluiten.

CDA (Heine) vraagt of de wethouder dit bijvoorbeeld middels een RIB kan toelichten. Het is interessant om zo te kunnen zien in hoeverre het plan wel of geen papieren tijger is.

Wethouder Bastiaans zegt dat toe (toezegging). Bij de uitvoeringsplannen zal vooral gekeken worden naar waar gemeenten samen op kunnen trekken en van elkaar kunnen leren. De lokale behoeften verschillen en daar moet ook ruimte voor zijn. Met de adviesraden is verder afgesproken dat, meer dan in het verleden, bekeken gaat worden welke regionale plannen op de agenda staan in de toekomst en dat die in een bestuurlijk overleg met die raden worden opgepakt.

De wethouder is niet zeker of zij de vraag van M:OED goed heeft begrepen. Stel dat er allerlei mooie activiteiten worden opgetuigd voor mensen in eenzaamheid, zoals schilderen, en het dan niet meer past; het uitgangspunt is altijd het doel. Bij het bestrijden van eenzaamheid wordt dan bekeken wat de meest effectieve wijze is om dat te doen. Als dat betekent dat een activiteit – bijvoorbeeld dus schilderen - niet meer aansluit, moet er iets anders georganiseerd worden. Inzake de tweede vraag van M:OED geeft de wethouder aan dat het een misverstand is om te denken dat de gemeente alles overlaat aan vrijwilligers. Een basisvoorziening kan inderdaad iets met vrijwilligers zijn, maar ook net zo goed een voorziening zijn waar professionals aan zijn gekoppeld.

M:OED (Van Rooij) verheldert dat zijn fractie vooral wil uitzoeken wat bedoeld wordt met positieve gezondheid. Schilderen zou bijvoorbeeld heel goed positieve gezondheid kunnen stimuleren. Het voorliggend beleidsplan lijkt meer dan voorheen te leunen op vrijwilligersinitiatieven, krijgen die dan ook extra aandacht?

Wethouder Bastiaans stelt voor op een ander moment met de raad specifiek te spreken over positieve gezondheid en hoe het college dat ziet. Het gaat bijvoorbeeld over verschillende leefgebieden en wordt door mensen verschillend ervaren. Met betrekking tot vrijwilligersinitiatieven noemt de wethouder als voorbeeld SMILE, in Heugem. Dit initiatief is gestart in de kantine van de voetbalclub aldaar en verder uitgegroeid met allerlei activiteiten zoals dansen, wandelen en samenwerking met zorginstellingen; dat is wat beoogd wordt, van exclusief naar inclusief gaan en daarbij ook de capaciteit van zorgorganisaties inzetten. Er zijn voorzieningen die volledig gedraaid worden door vrijwilligers, voorzieningen waar professionals en vrijwilligers dat samen doen, en ook die

volledig professioneel gerund worden.

Tweede termijn

SPM (Boelen) noemt dat de uitvoering van het plan een collegebevoegdheid is, maar dat de raad daar ook voor verantwoordelijk is. De vinger moet aan de pols gehouden worden en er dient goed gecommuniceerd te worden om vooruit te komen. De draagkracht en zelfredzaamheid van cliënten en hun mantelzorgers moet niet overschat worden. In het rapport van de ombudsman staan goede aanbevelingen, de SPM vraagt bijzondere aandacht voor de onafhankelijke cliëntondersteuning; er wordt nogal eens vergeten dat hulpvragers daar een beroep op kunnen doen.

GroenLinks (Lucas) is blij dat, ondanks verschillende conclusies inzake het stuk, veel fracties van mening zijn dat de menselijke maat in het stuk gevonden moet worden en dat de wethouder dat meeneemt. Uitvoering geschiedt ook op basis van een visie, daarin is nog veel onduidelijk. Sommige zaken zijn wel heel duidelijk, concepten als zelfredzaamheid kunnen snel grillig worden als er niet goed gekeken wordt naar hoe dat in de praktijk uitwerkt. GroenLinks kampt daarom nog steeds met een gebrek aan vertrouwen over de uiteindelijke uitvoering van deze visie.

GroenLinks dankt Volt voor het aangeven dat het stuk erg liberaal is. Twee specifieke partijen kaartten dat zelf niet aan, dat stelt de fractie enigszins teleur.

Interessant is dat de wethouder van Gulpen-Wittem gaf onlangs in de krant aangaf dat er meer geld nodig is. Wat de lobby betreft is het goed wat vaker te horen wat dit precies inhoudt. De motie geeft aan dat de raad het belangrijk vindt dat de lobby met betrekking tot het sociaal domein goed gestalte krijgt. Het voorliggende stuk is abstract, de reële gevolgen moeten niet onderschat worden. Onlangs liet een artikel in de Limburger goed zien hoe eenzaam ouderen kunnen worden door alle bezuinigingen in de Wmo. Het kan moeilijk zijn om dat echt te begrijpen, gezondheid heeft ook sterk te maken met emotionele en spirituele aspecten en het ene heeft impact op het andere.

GroenLinks sluit zich aan bij de Liberale Partij Maastricht ten aanzien van de arbeidsomstandigheden in de zorg; een onaantrekkelijke arbeidsmarkt lost zichzelf niet op. Bestaanszekerheid is niet gelijk aan zelfredzaamheid, het zijn heel verschillende concepten en zij dienen ook als zodanig gezien te worden. Het citaat dat Volt voorlas in de eerste termijn vond GroenLinks en vonden wellicht ook andere fracties beangstigend; er dient echt heel goed gekeken te worden naar de mantelzorgers.

D66 (Elfassih) herhaalt haar vraag om een RIB te verstrekken over de VNG.

CDA (Heine) noemt de term 'kaderstellend'. In een artikel dat zij deze week las, geeft hoogleraar Geerten Boogaard aan dat de raad over alles gaat, dus ook de uitvoering. Hoe werkt het als de raad straks bezwaren heeft bij het peilvoorstel? In hoeverre heeft de raad dan nog iets te zeggen over de uitvoering? Is het mogelijk het peilvoorstel in te brengen als raadsvoorstel?

50PLUS (Van Est) is blij met de vraag van het CDA, want 50PLUS heeft in de domeinvergadering diverse keren aangegeven dat de bevoegdheid in dezen eigenlijk iets anders gelegd moet worden. De SPM noemde de verantwoordelijkheid van de raad; als de raad vindt dat het college een besluit niet goed uitvoert, roept zij het ter verantwoording en dan kan een wethouder opstappen of het plan aanpassen. De SP vroeg of er nog iets te kiezen is als het uitvoeringsplan komt, en daar gaat het om. Als de wethouder er behoefte aan heeft om tussentijds te checken of zij op de goede weg is, kan er een soort lokaal beleidsplan met de raad besproken worden. Kortom: houd de raad aangesloten. 50PLUS hoort dat de wethouder met de adviesraden afspraken gaat maken over het proces en de uitgangspunten en vraagt of die zodra ze gereed zijn, met de raad gedeeld kunnen worden.

M:OED (Van Rooij) sluit zich volledig aan bij de bijdragen van het CDA en 50PLUS. Het plan heeft nog een verdiepingsslag nodig, het voelt raar om het nu goed dan wel af te keuren. Het is bij die verdiepingsslag van groot belang de adviesraden nu wel mee te nemen 'aan de voorkant'; hun kennis en wijsheid kan de plannen alleen maar beter maken.

SP (Van Gelooven) herhaalt dat de Rijksoverheid er de laatste decennia een grote puinhoop van heeft gemaakt. De verzorgingsstaat en het sociaal domein werden afgebroken en er waren enorme decentralisaties en ontslagen in de zorg. Mantelzorgers lopen gratis die gaten dicht, tot het niet meer kan en alles onherstelbaar kapotgaat. De zorg is uitgekleed, er sprake van rigoureuze afbraakpolitiek.

De verantwoordelijkheid om het op te lossen, wordt bij de gemeenten over de schutting gegooid voor steeds minder geld. Alle lichten staan op rood, maar de grootschalige bezuinigingen gaan door. De toegang tot zorg en hulp wordt alleen maar strenger, maar er worden wel wonderen beloofd en verwacht van zelfredzaamheid en veerkracht van het informele circuit, preventie en het nieuwe wondermiddel: het concept van positieve gezondheid. De SP noemt dat wensdenken en oogkleppenbeleid. Zowel medisch als psychisch is dat onverantwoord beleid, want de huidige samenleving is daar jammer genoeg niet meer klaar voor. Het is te mooi om waar te zijn. Er moet niet gesproken worden over besparingen, maar over omvangrijke investeringen in de toekomst. Men hoort en leest in het beleidsplan niets over het maken van andere keuzes, omdat het niet voortkomt uit behoeften maar, uit nood en dat is een heel slechte raadgever. Gaat het wel werken? Zelfs een eenvoudige activiteit als huishoudelijke hulp kan niet meer waargemaakt worden. Het systeem kraakt in haar voegen, alleen rijke mensen kunnen zich nog zorg op maat permitteren waardoor gelijkwaardigheid en solidariteit onder grote druk staan. De Nationale Ombudsman, de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid en de SER waarschuwen ook en geven aan dat het anders moet en kan, de Raad voor Gezondheid en Samenleving geeft aan dat bezuinigingen losgelaten moeten worden. Zoals de wethouder zei, maken Jeugdzorg en Ouderenzorg op dit moment kleine babystapjes. De huidige tijd is zeer geïndividualiseerd, ongezond en stressvol en er is sprake van een dubbele vergrijzing. Dit alles doet de vraag naar hulp en ondersteuning alleen maar toenemen. Ergens moet dat crashen en dat gebeurt ook al, maar velen zien het niet of willen het niet zien. Steeds meer mensen raken tussen wal en schip, want dat is eigenlijk nog de enige plek waar wel ruimte voor hen is. In 2040 zal het aantal inwoners van 75 jaar en ouder met een of meer beperkingen bijna verdubbeld zijn. Dat wordt een steeds groter probleem, maar de oplossing blijft vaag. De wethouder hoopt dat het wordt opgelost 'in de wijk'. Dit alles zou de seniorenpartijen toch extra moeten motiveren om de Wmo goed in te willen regelen? De zorg staat onder grote druk, er is krapte op de arbeidsmarkt. In het hele land ziet men overspannen huisartsen en wanhopige, overvraagde mantelzorgers. Maatschappelijke instellingen en welzijnsorganisaties moeten nog bijkomen van de bezuinigingen van de afgelopen jaren. De eigen kosten voor de mensen stapelen zich op, zoals bijvoorbeeld voor scootmobielgebruikers. Er is overigens vaak geen keuze meer; als het thuis niet langer gaat, zijn er vervolgens geen plekken en geen maatwerk beschikbaar. De wachtlijsten worden steeds langer, de deuren naar verzorgingstehuizen zitten potdicht. Het Regionaal beleidsplan Wmo is gebaseerd op langer thuis blijven wonen, minder maatwerk en minder kosten, op die manier denkt men de structurele tekortkomingen van de samenleving wel even te repareren. Als het college echt om mensen geeft, stopt zij met die vermaledijde bezuinigingen en maakt andere keuzes, gericht op de langere termijn. De SP adviseert dan ook om tegen het voorliggend beleidsplan te stemmen, zodat de raad over een tijdje bij vragen de uitvoering niet te horen krijgt: u heeft het beleid zelf goedgekeurd op dinsdag 25 april 2023.

Wethouder Bastiaans zegt toe in een RIB nader uitleg te zullen geven over de VNG (toezegging). In de domeinvergadering is al afgesproken dat er een peilvoorstel komt voor de raad, zoals dat ook gedaan is bij de subsidieregeling voor vrijwillige inzet en het uitvoeringsplan duurzaam sociaal domein. Met de adviesraden is afgesproken dat zij meegenomen worden; de wethouder zal niet bij de raad komen met een voorstel waar zij het niet mee eens zijn. De wethouder stelt voor de raad ook uit te nodigen voor de eerdergenoemde startbijeenkomst. Zij denkt dat het goed is het uitvoeringsplan, met de op te halen input voor te leggen in een peilvoorstel. Als zij inschat dat de raad zich daarin niet zal kunnen vinden, zal zij zich uiteraard wel twee keer bedenken alvorens daarmee naar het college te gaan want zonder draagvlak lukt het niet.

CDA (Heine) verduidelijkt dat haar zorg vooral zit in het volgende: de raad keurt het beleidsplan goed, vervolgens ligt de uitvoering - in feite alles - bij het college. Waarop heeft de raad nog grip? Er zijn bijvoorbeeld helemaal nog geen bedragen bekend.

Wethouder Bastiaans antwoordt dat er geen sprake is van bezuinigingen en dat er bedragen in de diverse begrotingen zijn genoemd. Er zijn daarover afspraken gemaakt voor meerdere jaren met allerlei partijen.

CDA (Heine) doelt daar niet op. In de domeinvergadering heeft de fractie gevraagd naar getallen en prognoses, bijvoorbeeld van hoeveel senioren nu gebruikmaken van de Wmo en hoe dat wordt

ingeschat voor de toekomst. Daar zijn geen heldere antwoorden op gekomen. Het CDA verwacht dat dit in het uitvoeringsplan wordt opgenomen, maar in hoeverre kan de raad daar nog iets over zeggen?

Wethouder Bastiaans antwoordt dat een aantal zaken regulier terugkomt in de monitor sociaal domein en de P&C cyclus. In het uitvoeringsplan worden zoals afgesproken ook bedragen meegenomen. Zij stelt voor het traject echt samen aan te gaan en eventuele aanvullende vragen van de raad dan ter sprake te brengen.

CDA (Heine) wijst erop dat zij al anderhalf of misschien wel twee jaar hoort: straks krijgt u inzicht in de financiën, als het om het hele sociaal domein gaat en ook middels de monitor. Dat geeft nog steeds weinig inzicht. Wat zijn de bezwaren om het peilvoorstel als raadsvoorstel voor te leggen?

Wethouder Bastiaans vindt dat het hier twee verschillende vragen betreft, naar inzicht in prognoses en hoe zaken verder vorm te geven. Over dit laatste, alsmede het realiseren van de doelstellingen, gaat het peilvoorstel vooral. De prognoses zijn onderdeel van het uitvoeringsplan.

50PLUS (Van Est) benadrukt dat raadsleden een kaderstellende en een controlerende taak hebben. De kaders in het beleidsplan zijn zo ruim, dat de raad daar eigenlijk niets aan heeft. Er zijn duidelijker kaders nodig zodat de raad het college daaraan kan houden bij de uitvoering. Daarom is een tussenstap nodig, zogezegd een lokaal beleidsvoorstel, waar de raad over besluit. De fractie heeft al eens gevraagd om uit te zoeken hoe het precies zit met de bevoegdheden van het college.

Wethouder Bastiaans is van mening dat wat zij heeft aangegeven, aansluit bij deze vragen: een startbijeenkomst met de adviesraden waarbij ook de raad wordt uitgenodigd, die kan daar kaders geven die worden meegegeven bij het opstellen van het peilvoorstel en op die wijze weer terugkomen bij de raad.

SP (Van Gelooven) verzoekt om een korte schorsing voor nader overleg.

Schorsing 21.20 - 21.30 uur

De **voorzitter** vraagt of de SP iets wil zeggen naar aanleiding van de schorsing.

SP (Blom) vraagt of de wethouder toch bereid is het uitvoeringsplan als raadsvoorstel voor te leggen, zodat het bediscussieerd en eventueel geamendeerd kan worden en de raad bij de uitvoering niet voor verrassingen komt te staan. Tijdens de schorsing is een motie opgesteld om daartoe op te dragen.

Wethouder Bastiaans zegt toe een poging te gaan doen om te zien of zij de raad voldoende tegemoet kan komen. Vandaag ligt een beleidsplan voor de regio voor, op basis waarvan gekomen wordt tot lokale uitvoeringsplannen. Zij hecht er veel waarde aan na vandaag met dat proces verder te kunnen. De wethouder herhaalt wat zij heeft gezegd over de startbijeenkomst en het peilvoorstel/conceptvoorstel. Als de raad met dit laatste niet tevreden zou zijn, kan op dat moment alsnog besloten worden er een raadsvoorstel van te maken.

50PLUS (Van Est) begrijpt dat de wethouder het volgende voorstelt: als het peilvoorstel onvoldoende draagvlak heeft, wordt het automatisch een raadsvoorstel. Dat is omslachtig en zou vertragend kunnen werken, andersom is logischer - meteen een raadsvoorstel van maken - want dan kunnen suggesties ter verbetering direct middels een amendement aangebracht worden.

Wethouder Bastiaans antwoordt dat dit natuurlijk ook te maken heeft met de kwaliteit van input die de raad dan zou leveren. Zij begrijpt dat voorgesteld wordt dat de raad haar de volgende opdracht geeft: maak van het uitvoeringsplan een raadsvoorstel, dat vooraf wordt besproken met de adviesraad. De wethouder gaat ervan uit dat raad en college de juiste dingen willen doen voor de inwoners, dat is bij voorkeur vandaag het beleidsplan in stemming brengen en vervolgens samen het proces ingaan. Zij is bereid uiteindelijk dan met een raadsvoorstel inzake de uitvoering te komen.

SPM (Boelen) merkt op dat 50PLUS die vraag stelde, niet de raad als zodanig. De SPM heeft vertrouwen in de wethouder; een peilvoorstel kan ook gewijzigd worden, zonder amendementen en op dat moment kan altijd nog beslist worden of er een raadsvoorstel moet komen.

Wethouder Bastiaans veronderstelt dat het aan de raad is om daarover een besluit te nemen.

Liberaal Partij Maastricht (Nuyts) informeert naar de status van een peilvoorstel. Kan de raad dat goed- of afkeuren of is het een advies? Er ligt nu een heel ruim geformuleerd beleidsplan voor, hoe vertaalt zich dat verder in het uitvoeringsplan? De wethouder zegt straks misschien dat zij heel ruime teugels heeft gekregen van de raad en kan uitvoeren conform haar eigen visie.

Wethouder Bastiaans antwoordt dat er een heel duidelijke sociale visie is. Zij gaat ervan uit dat de raad wat het college doet, daaraan toetst. Bij het peilvoorstel kan de raad adviezen geven, de wethouder zou wel een heel rare wethouder zijn als zij daar niets mee zou doen.

Liberaal Partij Maastricht (Nuyts) vraagt om een toezegging inzake het peilvoorstel: als de raad in meerderheid zou vinden dat het X moet zijn en de wethouder dacht vooraf zelf aan Y, dan wordt het X.

De **voorzitter** vraagt of er wel of niet een motie wordt ingediend.

SP (Van Gelooven) geeft aan dat de motie is ingediend.

Liberaal Partij Maastricht (Nuyts) wijst erop dat het voor de raad niet helder is hoe het uitvoeringsplan straks zal uitpakken, omdat het nu voorliggende beleidsplan zo ruim geformuleerd is.

De **voorzitter** antwoordt dat zij daarom moet weten of de motie wordt ingediend en wie hem toelicht. Vervolgens kan over de motie gesproken en gestemd worden en dan komt er helderheid.

SP (Blom) vraagt of formeel ook een niet-indiener van de motie deze mag toelichten.

De **voorzitter** antwoordt dat dat wel een beetje gek is en vraagt wie de motie indient.

50PLUS (Van Est) vraagt hoe de raad, als er een peilvoorstel komt, wijzigingen kan aanbrengen. Worden er moties ingediend, wordt inbreng afgewogen, commentaar meegenomen? De raad vraagt om een voorstel waarbij zij kan zeggen: dit vinden wij niet goed en dat willen wij veranderen. Dat kan bij een raadsvoorstel en dat is een heldere weg.

De **voorzitter** stelt een korte schorsing voor om te bezien of er een motie komt en wie deze indient. Het wordt nu te chaotisch.

Schorsing 21.41 - 21.46 uur

SP (Blom) leest het dictum voor van de motie. Dit luidt: *'draagt het college op om het uitvoeringsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht als raadsvoorstel aan de raad voor te leggen'*.

De SP begrijpt dat dit een trendbreuk is, omdat de uitvoering een collegebevoegdheid is. Toch gaat de raad hierover, dus in juridische zin is er geen reden om de motie niet goed te keuren.

Wethouder Bastiaans meldt dat het college de motie ontraadt. Zij heeft de handreiking gedaan om gezamenlijk, bij de start van het proces, te komen tot een uitvoeringsplan, te komen tot een peilvoorstel. Bezien wordt vervolgens hoe eventueel daarbij gegeven adviezen kunnen worden meegenomen.

De **voorzitter** merkt op dat er geschorst werd bij de tweede termijn van de SP. Die termijn is afgerond en nu ligt voor de motie 'Uitvoeringsplan Wmo als raadsvoorstel naar de raad'. De voorzitter geeft de fracties de gelegenheid daarop te reageren.

SPM (Boelen) steunt de motie niet, want heeft vertrouwen in de gemaakte afspraken voor het proces. Bij het peilvoorstel kan in goed overleg met alle betrokken partijen van alles nog aangepast worden en zo kan gekomen worden tot een goed uitvoeringsplan in het kader van de Wmo.

GroenLinks (Lucas) steunt de motie, omdat zij grip wil hebben op de situatie. Het peilvoorstel is voor deze fractie een te mistig concept.

D66 (Elfassih) merkt op dat D66 uiteraard ook zorgen heeft en de SP in dezen begrijpt. De raad heeft een kaderstellende en controlerende rol, het college de uitvoerende rol. D66 heeft vertrouwen in dit proces en het college en neemt de handreiking van de wethouder aan.

CDA (Heine) steunt de motie. De raad gaat in principe 'over alles'; dat betekent niet dat alle uitvoeringszaken in de raad besproken moeten worden, maar het voorliggend plan is van een hoog abstractieniveau en het CDA probeert al twee jaar grip te krijgen op het sociaal domein. Een raadsvoorstel maken van het uitvoeringsplan is een logische stap.

PvdA (Redmeijer) vindt de handreiking van de wethouder om te komen met een peilvoorstel voldoende en steunt de motie daarom niet.

Partij Veilig Maastricht (Garnier) vindt een peilvoorstel afdoende en heeft daar vertrouwen in, de raad moet immers niet op de stoel van het college gaan zitten. De fractie steunt de motie niet.

VVD (Verkoijen) probeert al jaren iets meer grip te krijgen op het sociaal domein. Deze motie aannemen is wat dat betreft een goede stap, de VVD steunt deze derhalve.

Partij voor de Dieren (Strik) wil de garantie dat de raad grip heeft op de situatie en stemt daarom in met de motie.

Volt (Den Heijer) sluit zich aan bij de woorden van de PvdA. Volt neemt de handreiking van de wethouder aan, het is belangrijk vertrouwen in het college te hebben met betrekking tot de uitvoering van het plan.

PVV (Betsch) sluit zich aan bij het advies van het college.

50PLUS (Van Est) complimenteert de wethouder met haar pogingen tot elkaar te komen in dezen, de fractie stelt dat zeer op prijs en waardeert de handreiking. Procesmatig is het echter veel effectiever en duidelijker om het uitvoeringsplan straks als raadsvoorstel te behandelen. Dat zal immers eigenlijk ook een kaderstellend plan zijn, het is daarom zaak de pragmatische weg in dezen te kiezen.

SAB (Gorren) respecteert de handreiking van de wethouder om te komen met een peilvoorstel; haar suggestie om vervolgens indien nodig alsnog te komen met een raadsvoorstel, vindt de fractie heel raar en steunt daarom de motie.

M:OED (Van Rooij) omarmt de motie, om zo meer grip te krijgen op het geheel.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vindt het jammer dat het nu wat rommelig verloopt. Men wil met zijn allen meer grip krijgen op de zaak, maar goedkeuring van een heel ruim geschreven beleidsplan maakt dat er geen invloed meer is op het uitvoeringsplan. Peilvoorstellen zijn vaker voorgelegd, het college peilt dan de meningen maar hoeft daar niets mee te doen. De Rekenkamercommissie dringt er steeds op aan dat de raad meer grip moet krijgen op grote dossiers en haar bevoegdheden niet weggeven. De LPM is daarom tegen het beleidsplan en steunt de motie.

De **voorzitter** geeft de gelegenheid voor een stemverklaring. Aan de orde zijn twee moties en het raadsvoorstel.

GroenLinks (Lucas) meldt dat de fractie grip wil op de situatie en het van groot belang vindt dat er niet óver mensen wordt gepraat, zonder mét hen gesproken te hebben. Dat mist in het voorstel. GroenLinks heeft bij deze visie onvoldoende vertrouwen in de uitvoering en steunt het voorstel daarom niet.

De **voorzitter** brengt de motie 'Uitvoeringsplan Wmo als raadsvoorstel naar de raad' van de SP in stemming.

Uitslag van de stemming: 18 stemmen voor, 16 stemmen tegen. Daarmee is de motie aanvaard.

De **voorzitter** brengt de motie 'Opdracht tot inspanning voor extra rijksbijdrage Wmo' van de SP in stemming.

Uitslag van de stemming: nu tweede motie in stemming, motie van de SP, opdracht tot inspanning voor extra rijksbijdrage. 8 stemmen voor, 26 stemmen tegen.

De **voorzitter** brengt het voorstel 'Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht-Heuvelland 2023-2026' in stemming.

Uitslag van de stemming: 24 stemmen voor, 10 stemmen tegen. Daarmee is het voorstel aangenomen.

9. Motie CDA - Wonen achter wonen

De **voorzitter** geeft voor deze motie vreemd aan de orde van de dag het woord aan het CDA.

CDA (Brüll) licht de motie toe. Regelmatig vragen mensen waarom 'wonen achter wonen' in Maastricht niet mag. Toen het college onlangs om een uitzondering hierop vroeg in de Jodenstraat, werd het helemaal onduidelijk. Als regels niet zijn uit te leggen aan inwoners, is het zaak er iets aan te doen. Het CDA heeft het punt onder de loep genomen en constateert dat de gehanteerde regel nooit is vastgesteld door de gemeenteraad, er wordt gehandeld op grond van een notitie uit 2006. De ambtelijke organisatie deelt de mening van het CDA dat het wenselijk is dat de gemeenteraad een beleidskader vaststelt. Momenteel is er alleen een uitzonderingsgrond voor wonen achter wonen in de binnenstad. Inmiddels ziet de wereld er anders uit, ook in Maastricht heerst een wooncrisis en mogelijkheden voor het toevoegen van woonplekken zullen ook gezocht moeten worden in de stadsranden. Het CDA stelt een beleidskader in dezen voor, waar de raad zich over kan buigen. Daar de Omgevingsvisie in januari 2024 geactualiseerd wordt en daar zinsneden in staan die kunnen botsen met de verruiming van de mogelijkheden voor wonen achter wonen is het logisch om dat beleidskader mee te nemen bij de totstandkoming van deze actualisatie. Het CDA dient samen met D66, Volt, VVD, PVM, SPM, PvdA, SAB, SP en M:OED deze motie in, zodat gezamenlijk gekomen kan worden tot een duidelijk en uitlegbaar beleidskader.

Het dictum van de motie luidt: *'Stadsbreed te onderzoeken of verruiming van de mogelijkheden voor wonen achter wonen mogelijk is en dit mee te nemen in het proces van de totstandkoming van de Omgevingsvisie en; in het kader van de Omgevingsvisie eenduidig de criteria vast te leggen waaraan bij aanvragen voor wonen achter wonen wordt getoetst'*.

Wethouder Bastiaans geeft aan dat het college de vraag begrijpt dat het goed zou zijn als er transparant en eenduidig wordt vastgelegd op basis van welke criteria in welke delen van de stad wonen achter wonen al dan niet mogelijk is, en dat dit wordt vastgesteld door de raad. In die zin adviseert het college positief ten aanzien van de motie. Het wil dit punt inderdaad meenemen bij de Omgevingsvisie en dus ook bij het ophalen van de mening daarover van inwoners. Uiteindelijk komt het college bij de raad met een voorstel en criteria, de wethouder denkt dat die gedifferentieerd zullen zijn.

De **voorzitter** geeft de raadsfracties de gelegenheid op de motie te reageren.

SPM (Steijns) stelt vast dat de betrokkenheid van bewoners bij stedenbouwkundige projecten de laatste tijd toeneemt. Wonen achter wonen is vaak aanleiding voor vragen; wat is wel en niet mogelijk, waarom kan het hier niet en verderop in de straat wel? Waarom kan of mag het bij bebouwing zonder woonbestemming wel en op een andere plek niet? Het beleid in dezen blijft voor burgers vaak ondoorgrondelijk. Daarbij staat het thema volkshuisvesting centraal, het verantwoord huisvesten van mensen. In een huis voelt men zich thuis, veilig en geborgen, het is een onderdeel van bestaanszekerheid. Wonen is ook een collectieve aangelegenheid - zeker vóór de voordeur - in ruimtelijke en sociale zin, dat heldere regelgeving verdient die door iedereen begrepen wordt. Voor de SPM is de motie een oproep daartoe; geen vergeefse, aangezien het college er positief over adviseert.

GroenLinks (Van der Gugten) was enigszins verrast door de motie. De aanleiding was blijkbaar de discussie over de bebouwing in de Jodenstraat een tijdje terug, waardoor de bebouwing van binnenterreinen weer volop in beeld kwam. Maastricht kent een aantal 'wonen achter ...' situaties; wonen achter en boven winkels, achter bedrijven, wonen onder/boven/achter cafés en achter wonen. Het is misschien verstandiger om eens na te denken in brede zin over hoe om te gaan met wonen op binnenterreinen in bebouwde clusters. Veelal zijn dat plekken in de binnenstad, waarbij allerlei belangen spelen die samen het speelveld moeten bepalen waarbinnen de gemeente toestaat dat en op wat voor manier dan er gewoond mag worden. Simpelweg zeggen dat W in de binnenstad weer zou moeten toenemen en verwijzen naar overwegingen als 'destijds heerste er nog geen wooncrisis', doet afvragen hoe ver het collectieve geheugen in deze stad reikt. Nog niet zo lang geleden

verscheen het boek Crapuul, over het Stokstraatkwartier. De crisis die zich daar afspeelde, had alles te maken met volkshuisvesting; ongelimiteerd kon daar wonen achter wonen tot ontwikkeling komen, waarbij de kwaliteit op geen enkele manier gecontroleerd werd. Anno nu zijn daar meer regels voor, zal men zeggen, maar het blijkt bij projecten steeds weer dat het weerbarstig is om die overeind te houden. Zeggen dat er destijds minder ruimtelijke ontwikkeling in de binnenstad speelde dan nu, vindt GroenLinks een versimpeling van de geschiedenis.

De fractie vraagt de indieners van de motie de overwegingen, vooral de laatste twee, nader toe te lichten. Geconstateerd wordt dat er nooit een raadsbesluit is geweest in dezen en er op basis van een min of meer spontaan tot stand gekomen regel op dit punt beleid wordt gevoerd. GroenLinks zou weleens heel precies in kaart gebracht willen zien waar dit vandaan komt. Wat er nu staat is te vaag, om ergens over te kunnen besluiten wil GroenLinks begrijpen hoe het zit. In de laatste overweging staat 'dat in de Omgevingsvisie is vastgesteld dat we in de stadsranden van Maastricht verdunning en vergroening willen, maar dat dit geen reden is om wonen achter wonen niet toe te staan, omdat het daarbij om al bestaande bebouwing gaat; bij de actualisatie van de Omgevingsvisie een beleidskader omtrent wonen achter wonen kan worden meegenomen.' GroenLinks heeft dit een paar keer opnieuw gelezen, de conclusie is dat het gaat om een klassiek geval van Brandend zand, van Anneke Grönloh; niemand begrijpt waar het liedje precies over gaat. Er is helemaal niets op tegen om anno 2023 weer eens goed te onderzoeken hoe het zit met het bouwen op binnenterreinen. GroenLinks stelt voor dit niet te beperken tot wonen achter wonen maar generiek te kijken naar binnenterreinen, met daarbij de belangen van alle betrokkenen als intrinsieke kaders. Als alleen wordt gekeken naar de behoefte van mensen om hun privé-achterterreinen exploitabel te maken met woningbouw, dan is het risico dat men over tien, twintig jaar moet concluderen dat het de verkeerde kant op is gegaan. Een integrale benadering is heel belangrijk. GroenLinks vindt de motie onzorgvuldig opgesteld, er is onvoldoende nagedacht over de formuleringen en de logica ontbreekt hier en daar. De fractie steunt de motie niet, maar gezien het aantal mede-indieners zal deze wel aangenomen worden. GroenLinks doet de suggestie aan de wethouder om het zodanig op te pakken dat het bebouwen van binnenterreinen serieus en integraal bekeken wordt, alle aspecten dienen in een goede balans met elkaar heel zorgvuldig - ook gezien de geschiedenis - te worden afgewogen.

D66 (Gardien) dient de motie van harte mede in. De fractie viel inzake dit thema van de ene in de andere verbazing. Alvast in antwoord op de vraag van GroenLinks aan het CDA noemt D66 dat er over wonen achter wonen een mooie RIB is ontvangen. Daarin staat onder andere: *'Er is geen sprake van een door het college of door de raad vastgesteld beleidsstuk voor wonen achter wonen. Voor wonen achter wonen is een aantal cases geanalyseerd met als doel een meer algemene lijn op te stellen wanneer wonen achter wonen wel en wanneer niet in overeenstemming is met de uitgangspunten zoals hiervoor beschreven. Bij elke aanvraag van wonen achter wonen, waarvan het aantal overigens relatief beperkt is, wordt gekeken naar de unieke feiten en omstandigheden van het geval. De interne ambtelijke presentatie uit 2006 waarop het vervolgens gebaseerd is, heeft geen enkele formele status maar is wel een praktisch hulpmiddel bij de beoordeling van diverse aanvragen'*. Samengevat: wonen achter wonen is geen vastgesteld stuk maar wel een praktisch hulpmiddelen zonder formele status, waarbij een algemene lijn wordt gehanteerd om te toetsen aan unieke feiten en omstandigheden van het geval. D66 heeft al eerder aandacht gevraagd voor het woonbeleid en de verschillende regels waaraan wordt getoetst. Dat resulteerde in een toezegging van de wethouder om met een reader te komen. Los van het goede tweede dictumpunt van de motie, kan D66 zich voorstellen dat in die reader ook over dit onderwerp wordt doorgepraat. Het begint zo langzamerhand een juridische 'clusterfuck' te worden, meer overzicht is wenselijk. D66 steunt de motie.

PvdA (Slangen) vindt het woord 'clusterfuck' in de raad niet gepast. De motie is een terechte reactie op het feit dat er sprake is van een wooncrisis. Daarnaast wil de raad kijken naar wat er wél kan, het is een andere tijd dus misschien kan men met een andere bril kijken naar zaken die vroeger misschien ergens in een beleidsnotitie stonden. De motie vraagt dat uit te zoeken en de raad te informeren over wat er mogelijk is. Het eerste beslispunt van de motie noemt 'onderzoeken of verruiming mogelijk is'. Het antwoord daarop kan nee zijn, maar dan is dat duidelijk.

GroenLinks (Van der Gugten) vraagt of de PvdA met het noemen van een wooncrisis ook wil zeggen dat er vooral veel betaalbaar gebouwd moet worden. Realiseert de PvdA zich dat wonen-achter-wonenprojecten - veelal op kleine en dure locaties - buiten de kaders van regelingen voor betaalbaar

wonen vallen? De sturingskracht van de raad beperkt zich in dezen tot wat grotere projecten. Met meer wonen achter wonen wordt de wooncrisis niet opgelost, of er gebeuren dingen waar men later spijt van heeft omdat de gewenste kwaliteit niet gerealiseerd wordt.

PvdA (Slangen) realiseert zich dat zeker. Op de opmerking dat er een wooncrisis is, volgde dat het goed is om als raad te kijken naar allerlei mogelijkheden. Het is mooi dat het eerste beslispunt van de motie ruimte laat voor het antwoord 'nee, het is niet mogelijk of wenselijk'. Als de uitkomst bijvoorbeeld is dat er allerlei heel kleine, dure units bijkomen, kan de raad zich afvragen of zij dat wil. Daarvoor is wel eerst informatie nodig, met de motie wordt het college gevraagd een en ander goed uit te zoeken en te bezien wat de mogelijkheden zijn.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) ziet in de motie geen beperkingen, zij wil eerst weten wat de reikwijdte ervan is. De vraag aan de PvdA is of zij zich dat realiseert.

PvdA (Slangen) begrijpt dat de vraag van de LPM is of zij zich realiseert dat, door in te stemmen met deze motie en het college die opdracht te geven, de raad niet meer kan zeggen: oei, er gebeurt nu iets wat we niet willen. De PvdA ziet dat niet zo, de motie draagt op de mogelijkheden te onderzoeken. Het college mag daar vervolgens een duidelijk antwoord op geven, juist die duidelijkheid is wat de raad wil. Als duidelijk wordt dat het een ongewenste vorm is, zal daar absoluut met elkaar over gesproken worden. PvdA wenst niet te denken in beperkingen, maar in mogelijkheden.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) wijst erop dat naast 'onderzoeken' ook in de motie staat dat op de ingeslagen weg wordt voortgegaan. Er staat niet 'onderzoek het en kom terug naar de raad'. Zij vraagt of de PvdA zich dat realiseert.

PvdA (Slangen) herhaalt dat zij de motie en wat die beoogt toch echt anders ziet, namelijk als een mogelijkheid om duidelijkheid te krijgen over iets waarvan de raad nu vindt dat het te vaag is, in elk geval geen duidelijk instrument om aan te toetsen. De PvdA is het er ook mee eens om te bekijken of het in de Omgevingsvisie terecht kan komen.

D66 (Gardien) denkt dat raad en college het erover eens moeten zijn dat alle regels, bijvoorbeeld die met betrekking tot betaalbaarheid van wonen, goed op elkaar moeten passen. Is de PvdA het daarmee eens?

PvdA (Slangen) deelt die mening.

GroenLinks (Van der Gugten) hoort graag een helder antwoord van de PvdA met betrekking tot het probleem dat de raad geen enkele sturingskracht heeft in het realiseren van wat het belangrijkste beleidsdoelstellingen zijn op dit moment, te weten het oplossen van de wooncrisis door middel van het realiseren van betaalbare huur- en koopunits. Wat is de reactie op de suggestie de binnenterreinen integraal te beschouwen?

De **voorzitter** vraagt GroenLinks wat de vraag is.

GroenLinks (Van der Gugten) wil graag de reflectie daarop horen van de PvdA.

PvdA (Slangen) vindt het zeker belangrijk dat de raad, zeker gezien de huidige staat van wonen in het land en de problemen daaromtrent, op een aantal elementen kan sturen. Het gaat echter niet om het zoeken naar de heilige graal van sturing, maar het oppakken van signalen, ook uit deze raad en de motie is er daar een van. Met betrekking tot een integrale benadering van binnenterreinen wil de fractie vooral het college vragen wat daarbinnen mogelijk is. De motie sluit zo'n benadering niet uit, de wethouder kan wellicht aangeven hoe dat samen zou kunnen hangen.

Partij Veilig Maastricht (Meese) dient de motie mede in. De fractie is blij dat er stadsbreed gekeken gaat worden waar de mogelijkheden liggen voor wonen achter wonen, en naar duidelijke criteria waaraan in de toekomst getoetst kan gaan worden.

VVD (Van Heertum) is ook mede-indiener van de motie en blij te horen dat het college er positief over is. Ook de VVD was verbaasd dat er geen regels waren inzake wonen achter wonen. Er is vandaag een uitvoerige RIB van 36 pagina's verschenen van over de beleidsregels voor woningsplitsing, dan is het verbazingwekkend dat beleid voor wonen achter wonen gebaseerd is op een

PowerPointpresentatie van bijna twintig jaar geleden. De fractie is het CDA erkentelijk voor het aanklaarten van dit onderwerp. Het is belangrijk dat inwoners en toekomstige initiatiefnemers weten waar zij aan toe zijn, als zij in de stad nieuwe ontwikkelingen mogelijk maken. De VVD is dan ook zeer benieuwd wat uit het onderzoek komt en wat er mogelijk is. Men dient alles aan te grijpen dat gedaan kan worden aan de wooncrisis.

Partij voor de Dieren (Strik) steunt de motie.

Volt (Den Heijer) dient de motie mede in.

SP (Blom) steunt de motie, beleid op dit wisselvallige punt is zeer welkom.

PVV (Betsch) vindt dat er een goede motie voorligt. De fractie vraagt of in dezen ook mantelzorgwoningen bedoeld worden.

50PLUS (Van Est) vond het dictum van de motie enigszins onduidelijk; wie gaat dit stadsbreed onderzoeken? Normaal gesproken staat er 'verzoekt het college...' Wil de raad dit zelf gaan doen, omdat zij de informatieverstrekking vanuit het college over besluiten bij vergunning de laatste tijd niet optimaal vindt, zeker nadat ook de rechter heeft aangegeven de visie van het college niet te steunen. De wethouder heeft de oproep inmiddels echter naar zich toe getrokken. De motie spreekt van een verruiming van de mogelijkheden, maar zijn de huidige mogelijkheden eigenlijk al in kaart? Staat het college nog steeds achter het uitgangspunt zoals vermeld in een uitspraak van de Raad van State, te weten: 'Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat het vast en langjarig beleid is dat er geen medewerking wordt verleend aan het verbouwen van gebouwen als onderhavige tot woningen. Volgens het college is wonen achter wonen uit stedenbouwkundig oogpunt geen gewenste situatie. In beroep heeft het college toegelicht dat dit beleid consequent wordt toegepast voor wijken als Heugem, Heer, Scharm, Amby en Limmel om het verrommelen van de omgeving in die wijken rond het centrum tegen te gaan. Voor het centrumgebied ligt dat volgens het college anders, omdat daar de woonfunctie vooropgesteld wordt en bewoning van bijgebouwen achter woningen onder voorwaarden wel is toegestaan.'

50PLUS vraagt tot slot of in het onderzoek naar wonen achter wonen ook gekeken wordt naar en getoetst aan landelijke jurisprudentie.

SAB (Gorren) heeft zestien jaar geleden een motie ingediend over kangoeroewoningen. De fractie vindt dat er een perfecte motie voorligt en dient deze mede in.

M:OED (Van Rooij) bespreekt dat de huisvestingscrisis een van de belangrijkste onderwerpen is, omdat de manier van wonen bepaalt hoe mensen kunnen leven. Wat het thema wonen betreft wil M:OED consistent meer grip op de zaak, een langeretermijnvisie en een discussie op waarden. De motie draagt zeker bij aan het krijgen van meer grip. Bij nadenken over een langeretermijnvisie ontkom je niet aan kijken naar verdichting van stedelijke gebieden. Er is ook in deze regio een grote woonopgave en zeker in Maastricht is meer verdichting nog mogelijk. Hoe mensen dat op eigen terrein vervolgens vorm willen geven is aan hen, het zal waarschijnlijk niet altijd om betaalbare woningen gaan, maar het geeft misschien wel doorstroming. M:OED steunt de motie.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) gaf al aan te willen weten wat de reikwijdte is van de motie. In bestemmingsplannen staat het woord 'inbreiding', wat al voor de nodige problemen heeft gezorgd zoals in de Brusselsestraat. Als zo'n woord in een nota staat, kan men daarop teruggevallen. Het gaat niet alleen om leefbaarheid, maar ook om welke woningen er gebouwd worden. Hoe groot worden ze, voor wie zijn ze, is het weer voor de hoofdprijs? In sommige gebieden zou het prima kunnen, in het centrum is het wellicht minder wenselijk vanwege parkeerproblemen en overlast. Dat zijn allemaal aspecten waarover duidelijkheid moet zijn. Als de raad deze motie aanneemt, kan er straks dan nog nee gezegd worden tegen een projectontwikkelaar, is er nog maatwerk mogelijk?

Tweede termijn

CDA (Brüll) merkt op dat D66 al een aantal van de vragen heeft beantwoord, waarvoor dank. De motie roept juist op tot het opstellen van gedegen spelregels voor wonen achter wonen, die er nu niet zijn. Voor de hele stad zou bekeken moeten worden waar het wel kan en waar niet, en aan welke regels

voldaan moet worden. Omdat er een actualisatie van de omgevingsvisie aankomt, is het goed dit daarin mee te nemen en dan kan er vervolgens in de raad over gesproken worden.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt naar de visie van het CDA in dezen met betrekking tot heel drukke gebieden in de binnenstad. Als er bijvoorbeeld een parkeerplaats openvalt waar wonen achter wonen mogelijk zou zijn, is het CDA er dan voor om dat daar te ontwikkelen of moet dat per geval bekeken worden?

CDA (Brüll) antwoordt dat er geen beleid gemaakt hoeft te worden als alle voorstellen apart behandeld worden. Het gaat er juist om regels op te stellen waaraan men moet voldoen, op het moment dat er een aanvraag komt voor wonen achter wonen. Dat is de vraag aan het college. Nu rijst de vraag waarom het op de ene plek niet mag en op de andere een uitzondering wordt gemaakt, heldere regelgeving geeft daar duidelijkheid over.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt of het CDA het op de koop toe neemt dat een regeling in een bepaald gebied verkeerd gaat uitvallen.

CDA (Brüll) wijst erop dat het college nu juist gaat uitzoeken wat wijsheid is en wat niet. De raad zal daar vervolgens naar kijken. Overigens is wonen achter wonen het realiseren van iets, achter het hoofdgebouw waar al gewoond wordt. Uitbreiding van een hoofdgebouw is geen wonen achter wonen.

GroenLinks (Van der Gugten) vraagt het CDA de vierde overweging in de motie uit te leggen, want GroenLinks begrijpt deze nog steeds niet. De fractie vraagt de wethouder duidelijk te maken, wellicht later schriftelijk, wat op dit moment de vigerende regelgeving is en welke documenten ten grondslag liggen aan de overwegingen rond wonen achter wonen, zodat de raad daar een helder en compleet beeld van heeft.

CDA (Brüll) antwoordt dat de wethouder dit in een RIB al heeft uitgelegd. In de overwegingen in de motie staat dat ook in de stadsranden de mogelijkheid onderzocht moet worden of wonen achter wonen mogelijk is en om, als daar regels voor opgesteld kunnen worden, dit mee te nemen in de omgevingsvisie. Er wordt niet meer en niet minder gevraagd dan dat; waar is het mogelijk en waar niet en welke criteria gaan daaraan gesteld worden?

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) herhaalt de vraag of het CDA het toestaat ook in drukke gebieden wonen achter wonen doorgang zou kunnen vinden.

CDA (Brüll) antwoordt nogmaals dat dit zal blijken uit het onderzoek. Wat wil men met de stad? Als men het in drukke gebieden wil toelaten, komt dat in de criteria en wordt dat meegenomen. Wil men dat niet, dan komt het er niet in. Daarover wordt dan het debat gevoerd, maar het gaat nu eerst om het opstellen van criteria, een toetsingskader voor de hele stad met betrekking tot wonen achter wonen.

In antwoord op de vraag van de PVV geeft het CDA aan dat voor het realiseren van mantelzorgwoningen in Maastricht al regels zijn.

Wethouder Bastiaens geeft aan dat in principe bestemmingsplannen bepalen wat mogelijk is op welke plek. Daarnaast heeft de raad veel beleid vastgesteld, de optelsom daarvan is van toepassing. In het verleden zijn er vaker vragen gekomen over het realiseren van wonen achter wonen en ambtelijk is er in de loop der jaren een kader ontwikkeld op basis waarvan werd getoetst. Daarbij werd in de binnenstad meer ruimte gegeven en daarbuiten eigenlijk niet of nauwelijks.

D66 (Gardien) merkt op dat de wethouder spreekt van een kader, in de RIB staat dat het gaat om een PowerPointpresentatie uit 2006. Hoe kijkt de wethouder naar de gestapelde regelgeving?

Wethouder Bastiaens antwoordt dat er ambtelijk gesproken wordt van een kader en dat hij begrijpt wat men daarmee bedoelt. In de loop der jaren is men op zoek gegaan naar criteria op basis waarvan wonen achter wonen in een bepaalde context wel of niet wordt toestaan. Die presentatie helpt daarbij. In de RIB staat ook dat men gezocht heeft naar een manier om eenduidig te beslissen, wat in gevallen ook stand gehouden heeft bij de rechter. De wethouder begrijpt ook heel goed dat het CDA zegt dat er daarmee nog geen – ook voor het publiek - transparante criteria zijn, die door de raad zijn vastgesteld. Het college adviseert daarom ook positief om die zoektocht met elkaar aan te gaan.

D66 (Gardien) vraagt of de wethouder het ermee eens is dat de huidige mistigheid rond dit punt opgelost moet worden.

Wethouder Bastiaens antwoordt dat het college niet voor niets positief over de motie adviseert. Er is behoefte aan transparantie, burgers moeten zelf ook criteria kunnen vinden en de raad wordt in dezen in stelling gebracht. Overigens is het niet zo dat er momenteel geen regels zijn met betrekking tot binnenterreinen; de huidige regelgeving is daarvoor geldend. Daar waar een initiatief niet past conform bijvoorbeeld het bestemmingsplan of andere regels, maar het college denkt dat het toch een goed idee is, komt zij daarvoor in principe terug bij de raad. Het is complex, er lopen veel verschillende procedures naast elkaar. Daarom is de reader samengesteld die binnenkort naar de raad gaat en besproken wordt. Met betrekking tot de verschillende procedures is een stroomschema ontwikkeld, waar een aantal cases langs gelegd zullen worden.

GroenLinks (Van der Gugten) begrijpt dat de wethouder aangeeft dat er dus eigenlijk veel en mooi samenhangende regels zijn, maar dat alleen nergens het 'kijkgaatje' wonen achter wonen in zit. De zaken zijn per plek/gebied geregeld in onder andere bestemmingsplannen. Eigenlijk is er dus geen sprake van een leemte, maar hooguit van het toevoegen van een nieuw perspectief op het totale stelsel van regels en dat ook te laten landen in een concreet beleidskader voor ambtenaren, op basis waarvan zij een voorstel voor een project mogen benaderen.

Wethouder Bastiaens antwoordt dat dat in algemeen klopt, maar dat men wel meer wil dan een klein kader voor ambtenaren. Het is een goed idee om het mee te nemen in de omgevingsvisie, omdat het ook voor burgers duidelijk moet zijn. In het kader van die omgevingsvisie wordt onderzoek verricht, input opgehaald in de stad en gekeken naar jurisprudentie, daar kan wonen achter wonen prima in meegenomen worden. Welke criteria worden geformuleerd en zijn die voor de hele stad hetzelfde, of kan het op de ene plek niet en op de andere wel, en onder welke condities? De raad stelt de omgevingsvisie vast, dus spreekt dan ook weer over wonen achter wonen.

GroenLinks (Van der Gugten) vraagt zich af of door een mogelijk compleet nieuwe manier van kijken naar het bouwen op binnenterreinen het hele huidige bouwwerk van regels op de helling komt. De fractie vraagt of de wethouder niet denkt dat daarmee een ongelooflijk veranderingsproces op gang wordt gebracht dat veel consequenties kan hebben en wat dus heel goed voorbereid moet worden om te voorkomen dat er straks, op basis van een specifieke doelstelling, een heel breed palet aan andere belangrijke doelstellingen uit het oog wordt verloren.

Wethouder Bastiaens verwacht dat niet. Er is in feite al twintig jaar ambtelijke ervaring met wonen achter wonen, alleen niet volgens een formeel vastgesteld kader. Er wordt al bekeken of er sprake is van een goede ruimtelijke ordening, wat een initiatief betekent voor de leefbaarheid en de kwaliteit van de omgeving. Het CDA en de andere indieners van de motie roepen terecht op dat beleid te formaliseren, en niet alleen voor de binnenstad; bijna alle aanvragen voor elders worden nu afgewezen, behalve kangoeroewoningen (tijdelijke woonruimte met het oog op zorg). Er komt een onderzoek, er wordt nog eens kritisch naar het beleid gekeken, ook de mensen in de buitenwijken zal gevraagd worden hoe zij naar dit onderwerp kijken. Er wordt dus niet verwacht dat alles daarmee op zijn kop wordt gezet.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) constateert dat de wethouder mogelijkheden ziet in de binnenstad. Burgers stappen naar de rechter bij inbreiding in de binnenstad; als dat dus alleen maar problemen geeft, moet dan wel verdergaan worden op deze voet? De wethouder verwijst naar de omgevingswet, maar die is juist heel ruim opgezet, evenals het omgevingsplan en kan daardoor zorgen voor nog meer gevallen zoals Calvariënberg en het PTT-gebouw.

Wethouder Bastiaens is in de verleiding om daarop in te gaan, maar vindt dat hij dat niet moet doen omdat het hier vanavond niet over gaat. Het gaat nu om de motie: criteria onderzoeken. Zodra die worden voorgesteld, is de raad weer aan zet om daarover te spreken.

De **voorzitter** stelt voor dat de wethouder eerst de beantwoording afmaakt, misschien geeft dat ook nog oplossingen.

Wethouder Bastiaens vervolgt dat de reader, die D66 noemde, er aankomt. Hij begrijpt niet precies waar 50PLUS op doelde, deze fractie had het over de Raad van State en dat wonen achter wonen in wijken onwenselijk is. Tot nu was er meer mogelijk in het centrum dan daarbuiten, maar dit gaat zoals gezegd verkend worden en daarbij wordt jurisprudentie zeker meegenomen.

De Liberale Partij Maastricht informeerde naar de reikwijdte van de motie: zoals gezegd komt het punt terug bij de raad. Het onderzoek betreft de hele stad, het centrum en de buitenwijken. Er zal breed gekeken worden of er criteria te benoemen zijn en het kan dus zomaar zijn dat het college over bepaalde plekken dan zegt: op basis van onderzoek denken wij dat het geen goed idee is om voor deze gebiedsdelen criteria te benoemen. Ook daar zal de raad zich dan over buigen.

Er is inderdaad op 1 maart jl. een RIB verstuurd waarin het huidige beleid, of liever gezegd de criteria die nu gehanteerd worden, zijn beschreven.

50PLUS (Van Est) vraagt op welke termijn de eerste resultaten verwacht kunnen worden; daarover staat niets in de motie.

Wethouder Bastiaens antwoordt dat de omgevingsvisie voor 2024 is. Dat betekent dat het college in het eerste kwartaal van dat jaar waarschijnlijk met de eerste bevindingen komt en waar men dan ongeveer staat. In de loop van 2024 wordt dat met elkaar bestendigd.

De **voorzitter** geeft de gelegenheid voor het geven van een stemverklaring.

GroenLinks (Van der Gugten) constateerde al dat, gezien het aantal ondertekenaars, de motie waarschijnlijk wordt aangenomen. Voor GroenLinks is het punt niet dat zij niet geïnteresseerd is om eens te kijken naar dit specifieke perspectief op het bebouwen van binnenterreinen, de fractie struikelt vooral over de kwaliteit van de motie. De raad heeft al vaker gezegd dat de kwaliteit van raadsvoorstellen verbeterd moet worden, wat GroenLinks betreft geldt dat ook voor moties en amendementen. De fractie stemt daarom tegen de motie.

De **voorzitter** brengt de motie in stemming.

Uitslag stemming: 29 stemmen voor, 5 stemmen tegen. Daarmee is de motie aangenomen.

De **voorzitter** dankt de raadsleden voor hun inbreng en sluit de vergadering om 23.00 uur.

Raadsvergadering

Dinsdag 25 april 2023, 17.00 uur

Te behandelen zaken:

- 1. Opening, vaststellen agenda en mededelingen**
- 2. Verslagen**
- 3. Ingekomen stukken**
- 4. Benoeming twee nieuwe leden en ontslag één lid van de Welstands-/Monumentencommissie**
- 5. Vaststellen bestemmingsplan Nieuwbouwwoning Rijksweg ongenummerd**
- 6. Plan van aanpak openbare sport- en speelvoorzieningen 2023 - 2026**
- 7. Middenzaal richting uitvoering**
- 8. Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht-Heuvelland 2023-2026**
- 9. Motie CDA - Wonen achter wonen**

Aanwezig: burgemeester Penn-te Strake (voorzitter), de heer H.J. Bodewitz (griffier) en 35 leden van de raad. Er zijn berichten van verhindering ontvangen van de heer Nab, de heer Ortjens, de heer Smeets en de heer Vaessen.

Verslaglegging: Het Notuleercentrum

1. Opening, vaststellen agenda en mededelingen

De **voorzitter** opent de vergadering om 17.00 uur. Zij nodigt de aanwezigen uit voor een kort moment van bezinning op ieders eigen wijze.

De heren Nab, Smeets, Ortjens en Vaessen hebben zich afgemeld. De heer Noteborn sluit wat later aan, de heer Jongen heeft aangegeven te zullen vertrekken om 19.30 uur.

Mevrouw Blom is jarig, de **voorzitter** wenst haar veel geluk en gezondheid toe.

De **voorzitter** vraagt of de twee hamerstukken op de agenda akkoord zijn. Dat is het geval. Aldus besloten.

Zij stelt voor om het onderwerp middenzaal te behandelen direct na de hamerstukken, omdat speciaal voor dat onderwerp veel mensen op de publieke tribune zitten. Zij constateert dat daartegen geen bezwaar is bij de raad.

M:OED (Van Rooij) merkt met betrekking tot de middenzaal op dat zijn fractie de afgelopen tijd veel wijzer is geworden, maar dat er ook nog een aantal vragen openstaat. Pas afgelopen donderdag werd het M:OED, na hierop te zijn geweest door de griffie, duidelijk dat er een dossierpagina is met daarin een aantal onderzoeken. Daarom is de set vragen laat verzonden, waarvoor excuses. M:OED zou het debat over de middenzaal graag voeren nadat de vragen beantwoord zijn. Als de aanbestedingsprocedure het toelaat, vraagt M:OED de collega-raadsleden of er een meerderheid is te vinden om het debat een maand uit te stellen.

De **voorzitter** geeft aan dat al met M:OED is gesproken over de procedure. In de domeinvergadering vindt het debat plaats. Als de vergadering zegt dat een voorstel rijp is voor besluitvorming, vindt dat plaats in de raadsvergadering. Schriftelijke vragen stellen kan altijd, maar als die kort voor de raadsvergadering pas komen, wordt het voor het college moeilijk deze vooraf te beantwoorden. De voorzitter zegt toe dat het college de vragen echter allemaal alsnog graag zal beantwoorden, dus M:OED krijgt de gevraagde informatie. Zij stelt voor het punt op de agenda te handhaven. Als M:OED erbij blijft het voorstel aan te houden, hoort zij graag de mening daarover van de andere raadsleden. De voorzitter constateert dat verder niemand het agendapunt wil schrappen; het blijft dus staan. Er zijn geen bezwaren tegen het behandelen van dit punt direct na de hamerstukken.

Er zijn vandaag bij twee bespreekstukken moties ingediend namens de Liberale Partij Maastricht (middenzaal) en een motie van de SP bij het Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning. Tevens is er een motie vreemd aan de orde van de dag van het CDA, genaamd Wonen achter wonen.

De agenda wordt aldus vastgesteld.

De voorzitter neemt plaats achter het spreekgestoelte.

De **voorzitter** meldt dat twee leden 25 jaar in de gemeenteraad zitten, de heer Steijns en mevrouw Nuyts. Zij worden in de bloemen gezet voor het zich al 25 jaar met hart en ziel inzetten voor de stad, via de vertegenwoordiging van het volk. (*applaus*) Sommige mensen vragen zich wellicht af of er misschien een lintje komt, maar dat ontvangen raadsleden pas als zij de raad verlaten. Het college hoopt dat de heer Steijns en mevrouw Nuyts nog lang en met veel plezier en inzet dit werk zullen doen.

De **voorzitter** bespreekt dat vorig jaar afscheid is genomen van een aantal raadsleden die in aanmerking kwamen voor een Koninklijke onderscheiding. Er is toen echter iemand vergeten! Dat kwam omdat zij op dat moment niet stopte als raadslid, maar vervolgens wethouder werd. Zij had toen echter wel een onderscheiding moeten krijgen en dat wordt nu goedge maakt. Het gaat om Manon Fokke, de voorzitter spreekt haar toe.

Toespraak voorzitter

De **voorzitter** besluit haar toespraak met de mededeling dat het Koning Willem-Alexander heeft behaagd mevrouw Fokke te benoemen tot lid in de Orde van Oranje Nassau. Zij speldt haar de

versierselen op en feliciteert haar van harte met deze onderscheiding. (*applaus*) Hierna is er gelegenheid voor andere aanwezigen om mevrouw Fokke te feliciteren.

2. Verslagen

Het verslag en de besluitenlijst van 28 maart 2023 wordt vastgesteld.

3. Ingekomen stukken

De **voorzitter** concludeert dat de lijst ingekomen stukken van 27 maart 2023 tot en met 21 april 2023, de actuele lijst van openstaande toezeggingen en de actuele lijst met openstaande moties en amendementen aldus worden vastgesteld.

Hamerstukken

4. Benoeming twee nieuwe leden en ontslag één lid van de Welstands-/Monumentencommissie

Raadsvoorstel 21-2023 - Benoeming twee nieuwe leden en ontslag één lid van de Welstands- en Monumentencommissie(pdf).

Aldus besloten.

5. Vaststellen bestemmingsplan Nieuwbouwwoning Rijksweg ongenummerd

Raadsvoorstel 26-2023 - Vaststellen bestemmingsplan Nieuwbouwwoning Rijksweg ongenummerd(pdf).

Aldus besloten.

Bespreekstukken

6. Plan van aanpak openbare sport- en speelvoorzieningen 2023 - 2026

Dit agendapunt wordt behandeld na de dinerpauze.

De **voorzitter** hervat de vergadering. Er is bij dit voorstel een motie ingediend door de PvdA met de oproep speeltoestellen te realiseren in de openbare ruimte voor kinderen met een fysieke beperking. Eerst komt de motie aan de orde, de voorzitter geeft het woord aan de heer Redmeijer voor zijn *maidenspeech*.

PvdA (Redmeijer) bespreekt dat deze gemeenteraad alweer bijna een jaar op weg is. Voor hem is het een bijzondere tijd, waarin hij bijzondere ervaringen opdoet. Hij is destijds voor de liefde in Maastricht gebleven en dat was een goede zet, want zij zijn al 36 jaar bij elkaar. Hij heeft in al die tijd nog geen dag zonder werk gezeten en heeft altijd iets teruggedaan voor de maatschappij. Mensen en kinderen die het moeilijk hebben liggen de heer Redmeijer na aan het hart. Na een keer koffie te hebben gedronken met Manon Fokke, dacht hij: waarom niet? Misschien kan ik meer mensen helpen. En zo geschiedde. De heer Redmeijer kwam in de gemeenteraad en vindt het raadswerk fantastisch. Hij heeft al veel geleerd, onder andere om geduld te hebben. Gelukkig hebben de fractieleden dat ook met hem, hij heeft de tijd genomen om ook andere partijen en raadsleden te leren kennen. De heer Redmeijer wil het liefst zijn kennis en ervaring delen en zet die graag in om er samen iets moois van te maken voor deze mooie stad.

Na iets langer dan een jaar in de gemeenteraad dient de heer Redmeijer voor het eerst een motie in. Met die motie kan hij, maar ook de voltallige gemeenteraad – waar hij trots op is, dank aan alle raadsleden – kinderen met een fysieke beperking een klein beetje gelukkiger maken.

Het dictum van de motie luidt:

- Dat er minstens twee geschikte speeltoestellen in de openbare ruimte geplaatst gaan worden voor kinderen met een fysieke beperking. Waarvan een in Oost, en een in West-Maastricht.
- Dat het college onderzoekt waar de behoefte het grootst is.
- Dat de speeltoestellen openbaar toegankelijk zijn, en zonder hulp van derden betreden en gebruikt kunnen worden voor ieder kind in een rolstoel of met een andere fysieke beperking.

(instemmend geroffel)

Wethouder Mackus meldt dat het college positief adviseert om de motie over te nemen.

De **voorzitter** vraagt of de fracties hier iets over willen zeggen.

GroenLinks (Mülders) gaat akkoord met het voorliggend voorstel. De fractie is mede-indiener van de motie over de speeltoestellen, maar natuurlijk had zij liever meer speeltoestellen gezien voor inwoners met een lichamelijke beperking. Maar, beter twee vogels in de hand dan tien in de lucht in dit geval. GroenLinks heeft haar punten in de domeinvergadering naar voren gebracht en vraagt nu nogmaals aandacht voor een daarvan: de natuurspeelplaatsen in de openbare ruimte. GroenLinks hoopt dat de wethouder hier blijvend aandacht voor heeft in de komende jaren.

D66 (Gardien) is verheugd met dit plan van aanpak. Ieder kind moet onbezorgd kunnen sporten en spelen op openbare plekken in de stad. Dat is goed voor de gezondheid, saamhorigheid, ontwikkeling en ga zo maar door. D66 is ook blij met de participatieaanpak door het college om de stad echt bij het onderwerp te betrekken. Zo worden plannen door iedereen gedragen, het is duidelijk hoe belangrijk dat ook is bij dit onderwerp. In de onlangs gestuurde raadsinformatiebrief (RIB) geeft het college antwoord op de vele vragen die tijdens het debat in de domeinvergadering zijn gesteld. Daarin wordt ook uitgelegd dat niet alles kan, maar er wordt wel duidelijkheid gegeven en aan verwachtingenmanagement gedaan. Ook aan het eind van participatietrajecten horen soms moeilijke keuzes; niet alles kan, daar moet men dan ook duidelijk over zijn en wat D66 betreft voldoet het college daaraan. Een hoofdzorg van D66 is de veiligheid en verkeersveiligheid van de openbare sport- en speelvoorzieningen. De fractie is blij met toezegging in de RIB om onder andere de situatie op het Frederikbastion nog eens goed onder de loep te nemen. Hopelijk geeft de aanpak in dezen inspiratie op andere plekken. Het thema veiligheid stond ook op de agenda van de Kinderraad. D66 is verheugd dat de wethouder heeft toegezegd een aantal adviezen van de Kinderraad over te nemen en sluit het betoog af met een groot compliment aan de Kinderraad. D66 is mede-indiener van de motie.

Partij Veilig Maastricht (Garnier) is verheugd met de aanpak van dit dossier. Het is een mooi voorbeeld van burgerparticipatie zoals dat is bedoeld. Er was ruimschoots aandacht voor de mening en inbreng van burgers. Tevens was er een goedbezochte stadsronde en de meningen en aanbevelingen van de burgers zijn meegenomen in de beraadslaging over het raadsstuk. Meer kwaliteit en wat minder kwantiteit. Partij Veilig Maastricht vertrouwt erop dat in het kader van de veiligheid sommige acties wellicht iets naar voren geschoven kunnen worden. Gisteren heeft kinderburgemeester Joost het opgeknapte kinderdorp Grummeldörrepke in speeltuin Fort Willem gedoopt; een mooi begin van een nieuwe periode. Partij Veilig Maastricht staat voor honderd procent achter de motie van de PvdA en dient deze mede in.

VVD (Verkoijen) is erg blij met het voorliggende stuk, mede door de grote input vanuit de stad. Burgers hebben op veel momenten en plekken inspraak gehad en dat heeft geleid tot een evenwichtig stuk, waar kwaliteit boven kwantiteit staat en dat is mooi. En dat alles binnen de beschikbare budgetten. Het doel is de Maastrichtenaar in beweging te krijgen of te houden; dat is een nobel streven, zeker als begonnen wordt met de jeugd. De VVD stemt voor het voorstel en is mede-indiener van de motie.

Partij voor de Dieren (Strik) was afgelopen week aanwezig bij de eerste ronde van de burgerbegroting. Zij zat aan tafel met vijf heren uit hetzelfde appartementencomplex. Tijdens zo'n bijeenkomst is het de bedoeling dat Maastrichtenaars met drie of vier anderen in gesprek gaan en discussiëren, om vervolgens samen thema's te kiezen en die als tafel aan te leveren. De heren leken echter hun wensen voor de burgerbegroting vooraf al helemaal voorbesproken en uitgekend te hebben. Het ging hen voornamelijk om een prettige leefomgeving, een mooie groene omgeving waarin zij veilig en gezond hun oude dag kunnen doorbrengen. Zij gaven aan dat zij daartoe graag beter contact zouden willen hebben met de jongere buurtbewoners. Zij dragen namelijk zorg voor het binnenplein van hun wooncomplex en het frustreert hen soms dat het de jongeren in de buurt niet veel lijkt te kunnen schelen, die voetballen er wild en laten rotzooi achter. De heren zoeken manieren om te verbinden met hun jongere buurtbewoners, om elkaar en elkaars wensen beter te leren begrijpen. Laat verbinden nu het gemakkelijkst gaan als je iets met elkaar gemeen hebt. De komende jaren gaat er in heel Maastricht iets gebeuren met de sport- en speelplekken. Volgens de Partij voor de Dieren is

er in de volgende fase van het plan, wanneer er opnieuw met buurtbewoners wordt bekeken hoe de sport- en speelplekken worden ingericht, dan ook een uitgelezen kans om buurtbewoners bij deze projecten te betrekken en met elkaar te verbinden. Naar aanleiding van een vervolgvraag aan de wethouder over het stimuleren van burgerparticipatie in het onderhoud en beheer van de sport- en speelplekken, heeft de fractie in de afgelopen dagen heel prettige, duidelijke en positieve gesprekken gehad met medewerkers van de gemeente. Daarbij kwam vooral naar voren dat er in verschillende wijken al een heleboel gebeurt op het vlak van burgerparticipatie, maar dat de gemeente met name burgerparticipatie en buurtprojecten faciliteert wanneer buurtbewoners zelf al het initiatief tonen of genomen hebben. De Partij voor de Dieren ziet graag dat de gemeente een stapje verdergaat en buurtbewoners juist uitnodigt en actief stimuleert om niet alleen mee te denken, maar ook samen te werken aan het onderhouden en beheren van sport- en speelplekken. Natuurlijk met inachtneming – zoals de Liberale Partij Maastricht tijdens de domeinvergadering terecht aankaarte – van de veiligheid van de sport- en speelplekken. Want, samen ergens zorg voor dragen verbindt. De Partij voor de Dieren vraagt de wethouder of hij mogelijkheden ziet voor het actief stimuleren van burgerparticipatie en of dit bij de gesprekken met de buurt in de volgende fase concreet kan worden opgenomen. Of is wellicht een pilot mogelijk, in een buurt waar zich tot nu toe geen actieve buurtbewoners hebben gemeld? Want hoe mooi zou het zijn als straks door heel Maastricht buurtbewoners, jong en oud, worden samengebracht en verbonden doordat zij samen hebben meegedacht en -gewerkt aan hun plek en daarvan kunnen genieten op hun zelfgetimmerde bank.

SP (Van Gelooven) vindt de motie geweldig en is voor.

PVV (Betsch) vindt dat deze motie geen toelichting behoeft; hij moet zo snel mogelijk worden uitgevoerd.

50PLUS (Van Est) heeft eerder al gevraagd wat er gebeurt met de inbreng van de stadsronde. Dit werd niet duidelijk in de domeinvergadering en zou duidelijk gemaakt worden in een RIB; die maakt echter ook niet duidelijk waarvoor de raad nu kiest. Als voorbeeld noemt 50PLUS het commentaar omtrent het Bunderbos. Het antwoord luidt: 'Dit wordt meegenomen bij aanleg nieuwe speelplek en vervanging speelplek Bunderbos in 2025. Vanuit de buurt zijn voor deze locatie ook wensen ingebracht, input ook gegeven bij de buurtbijeenkomst.' 50PLUS kan daar geen chocola van maken. En wat denkt de buurtbewoner hiervan, die de moeite heeft genomen om in te spreken bij de stadsronde? Het is niet duidelijk wat er nu wel en niet gerealiseerd wordt en of de overlast die de buurtbewoners hadden beperkt wordt.

50PLUS heeft opmerkingen over de procedure. Er zijn veel buurtbijeenkomsten geweest en dat is te prijzen; er was ook inspraak bij de stadsronde. De fractie constateert in de RIB dat er veel wordt afgewezen omdat dat weer niet in de buurtbijeenkomsten is geweest. Was de stadsronde dan een overbodige ronde? Als plannen niet verwezenlijkt worden, wordt er veel verwezen naar de burgerbegroting, wat 50PLUS een beetje oneigenlijk vindt. De argumentatie moet gaan over waarom het niet in dit plan van aanpak wordt meegenomen, dat is natuurlijk een belangenafweging.

Wat betreft de motie van de PvdA: dat is een prima voorstel en het was een prima *maidenspeech*. Wordt de motie in dit plan van aanpak meegenomen, of is het een separate actie? Als het in het plan van aanpak zit, gaat het dan ten koste van andere zaken? Want het budget was uitgeput.

SAB (Gorren) merkt op dat Maastricht vorig jaar op zijn kop stond; er was een wethouder die het aandurfde om 125 sport- en speellocaties te laten verdwijnen, omdat er bezuinigd moest worden. Daar had die wethouder gelijk in, maar hij had geen gelijk wat betreft het laten verdwijnen van die 125 plekken. De raad was het daar grotendeels mee eens.

D66 (Gardien) meldt bij interruptie dat zijn fractiegenoot Jongen die oud-wethouder is, de vergadering net verlaten heeft. Inderdaad stond de stad – terecht – op stellen. De voormalige wethouder moest bezuinigen, omdat de raad daaromtrent een voorstel had aangenomen.

SAB (Gorren) beaamt dat. Diezelfde raad gaf de toenmalige wethouder echter ook een nieuwe opdracht: ga praten met de stad. De stad had al aardig van zich laten horen en dat was zeer goed, duidelijk en georganiseerd. De gesprekken zijn goed verlopen, er zijn informatieavonden geweest, er was een enquête en er ligt nu een goed en gedragen plan voor. Dat is fijn, SAB roept op in de toekomst meer naar de burgers te luisteren en dat raadsleden nog meer met mensen in gesprek gaan,

met betrekking tot dit soort majeure projecten. SAB stemt in met het voorstel en complimenteert de wethouder en de heer Redmeijer. SAB steunt de motie van harte en is mede-indiener.

M:OED (Van Rooij) sluit zich grotendeels aan bij 50PLUS. Het is duidelijk dat er zeker iets gedaan is met de burgerparticipatie, maar het is lastig te achterhalen hoe de plannen naar aanleiding daarvan gewijzigd zijn. Het is misschien een interessante exercitie om de recent aangenomen participatieleidraad hier eens naast te leggen. Het proces liep al voordat de leidraad werd vastgesteld, maar het is juist daarom de moeite waard om met terugwerkende kracht te bekijken of dit nu was wat werd en wordt beoogd. Inhoudelijk is het voorstel goed, maar wat opvalt is dat al het geld nu tot de laatste cent gereserveerd is. Als er nieuwe stadsontwikkeling plaatsvindt, is er dan nog ruimte om op locaties waar dan geen speeltuintje in de buurt is, alsnog iets te kunnen doen? In het stuk staat onder 'alternatieven' zoiets als 'als we alles zouden doen wat werd voorgesteld, zou het miljoenen meer kosten'. Dat zijn niet echt alternatieven, het heeft geen meerwaarde.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) heeft een andere versie dan de SAB: voormalig wethouder Jongen ging bezuinigen, maar wist niet goed wat hij ging doen en welke ramp hij over zich heen ging trekken.

De **voorzitter** wijst erop dat het gaat om het college als geheel.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) werpt tegen dat iedereen weet waar het over gaat. De bezuiniging op de speeltuintjes viel niet goed. De Liberale Partij Maastricht kwam met een motie, er was best een 'gevecht' achter de coulissen. Dat was niet gemakkelijk, maar eenmaal terug in de digitale vergadering werd net gedaan alsof het heel soepel was verlopen. Het was voor de kinderen, de ouders en de opa's en oma's. Zo is het gegaan, de Liberale Partij Maastricht is blij dat het toen met alle partijen geregeld kon worden. De toenmalige wethouder was ook erg blij met de handreiking en is dat nu nog steeds. De ambtenaren hebben het heel goed opgepakt, ook met de bevolking. Bekeken is wat er nodig is in de buurten en wat de wensen zijn van de kinderen. Het heeft veel tijd en moeite gekost destijds om een en ander terug te draaien en terug te brengen op de raadsagenda, maar het was de moeite zeker waard. De heer Gardien noemde het speeltuintje bij het Frederikbastion, wat is daar loos? De Liberale Partij Maastricht is voor het raadsvoorstel en steunt de motie van de PvdA.

Wethouder Mackus dankt de raad voor de positieve reacties en de ambtelijke organisatie voor het ophalen van alle informatie en het proces. Er zijn ruim dertig bijeenkomsten geweest. Dit plan van aanpak zou normaal gesproken niet in de raad zijn geweest, maar gezien de geschiedenis is dat nu wel zo en wordt het gedetailleerd besproken. Met betrekking tot het Bunderbosch meldt de wethouder dat er op die plek geen speeltoestellen bij komen, maar wel in Vroendaal zelf en daar gaan gesprekken over plaatsvinden. Dit is ook al aangegeven in de domeinvergadering. M:OED noemde de andere wensen; er is veel te weinig geld om alle wensen uit te voeren, dus binnen de beschikbare middelen is het plan van aanpak samengesteld met burgers tot een afgewogen geheel. Daarbinnen is nog wat extra ruimte voor afwegingen, zoals de motie van de PvdA. Conform planning komen er gesprekken bij de locaties voor de speelplekken die aan de beurt zijn en dan wordt daar invulling aan gegeven. De Partij voor de Dieren vraagt om een stap verder te gaan, meer eigenaarschap en betrokkenheid te creëren, participatie is nu vaak een gesprek met burgers over wat zij graag op een plek zouden willen hebben. De wethouder noemt Mijn Groen Maastricht, als het om vergroening gaat kan bekeken worden hoe dat meer gestimuleerd kan worden bij de speelplekken. Die vraag wordt in de gespreksrondes meegenomen, daarmee hoopt de gemeente dat een stukje eigenaarschap wordt gecreëerd. Dat kan een heel positieve ontwikkeling zijn.

Partij Veilig Maastricht en D66 noemden Frederikbastion, bewoners daar maakten zich zorgen over de verkeersveiligheid. Aangegeven is dat, als dat zou spelen, de gemeente daar rekening mee houdt. Dat geldt overigens voor iedere locatie van speelplekken. Wat nieuwe stadsontwikkeling betreft geeft de wethouder aan dat daarbij standaard rekening gehouden wordt met speelplekken. Dat valt dan niet onder het budget waar dit voorstel op ziet.

Tweede termijn

M:OED (Van Rooij) verduidelijkt zijn vraag over de participatieleidraad. Het voorliggend stuk staat bol van de participatie, het is interessant en leerzaam om te kijken of die leidraad achteraf gezien gevolgd is of niet.

SPM (Boelen) complimenteert de heer Redmeijer met zijn maidenspeech en het indienen van de motie. Er is ook een compliment voor de raad, die de aanvankelijke bezuiniging heeft teruggetrokken en een compliment voor de organisatie van de participatietrajecten in de wijken, en de stadsrondes. In de domeinvergadering is duidelijk afgesproken dat het uitvoeringsplan – een collegebevoegdheid – toch zou worden ingebracht in de raad. Het is niet in beton gegoten, er zijn heel veel suggesties ingebracht en die zullen besproken worden met de buurten en teruggekoppeld. Daar heeft de SPM uitdrukkelijk om gevraagd en begrepen dat terugkoppeling via een RIB maar ook persoonlijk met de betrokkenen zal gebeuren, de fractie hoort die toezegging graag nog eens van de wethouder. Ook voor de SPM is het uitgangspunt dat in principe voor ieder kind een speeltoestel in de openbare ruimte aanwezig moet zijn, dus ook voor mindervalide kinderen; dat is heel belangrijk. Dit uiteraard binnen de financiële mogelijkheden van de gemeente en de toegankelijkheid en de veiligheid in de openbare ruimte en ten opzichte van het kind. In de domeinvergadering zijn ook subsidiemogelijkheden besproken; misschien zijn er mogelijkheden om externe partijen te betrekken bij de financiering van toestellen voor mindervalide kinderen zoals Maastricht Vitale Stad en Jantje Beton. Verder hebben buurtbewoners kenbaar gemaakt te willen participeren in bijvoorbeeld het onderhoud van en toezicht op de sport- en speelvoorzieningen. Ook daaromtrent moet goed worden teruggekoppeld en er dient blijvend aandacht voor te zijn.

Wethouder Mackus wil de vraag van M:OED over de leidraad bespreken met wethouder Fokke en er daarna schriftelijk op terugkomen. (*toezegging*)

In reactie op de SPM meldt de wethouder dat het plan inderdaad niet in beton is gegoten. Afgesproken is dat de RIB ook naar deelnemers aan de stadsronde wordt gestuurd. Met betrekking tot externe financiering geeft de wethouder aan dat er lijnen zijn met bijvoorbeeld Jantje Beton, dus er wordt zeker gekeken waar de mogelijkheden liggen buiten de middelen van de gemeentebegroting.

De **voorzitter** geeft de fracties de gelegenheid om een stemverklaring af te leggen

CDA (Brüll) is blij de voortrekkersrol te hebben kunnen vervullen bij het terugdraaien van de bezuinigingen op de openbare sport- en speelvoorzieningen in 2021 bij de pre-begroting, waardoor dit plan van aanpak heeft kunnen ontstaan voor alle Maastrichtse kinderen en buurten. Het CDA stemt uiteraard voor dit mooie plan.

50PLUS (Van Est) geeft aan best kritisch te zijn geweest, maar omdat de wethouder aangeeft dat het plan niet in beton is gegoten ziet de fractie de ruimte om toch voor te stemmen. 50PLUS houdt wel haar kritische houding en waar het niet goed gaat, wil zij daarop terug kunnen komen en dan kan er niet aan gerefereerd worden dat de fractie nu voor heeft gestemd.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) is blij dat zij initiatiefnemer was van de motie om de bezuiniging terug te draaien en al het huiswerk van tevoren had voorbereid.

De **voorzitter** vraagt of iemand stemming wenst over de motie. Dat is niet het geval, aldus besloten.

De **voorzitter** vraagt of iemand stemming verlangt over het voorstel. Dat is niet het geval, de raad is unaniem voor het voorstel. (*instemmend geroffel*)

7. Middenzaal richting uitvoering

Dit punt wordt behandeld na punt 5, daar veel publiek speciaal voor dit punt aanwezig is.

De **voorzitter** stelt het raadsvoorstel aan de orde en meldt dat door de Liberale Partij Maastricht een motie is ingediend.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) meldt dat zij eerst de motie toelicht, dan het dictum voorleest en daarna ingaat op het voorstel. De gemeenteraad heeft de Rekenkamercommissie al stapels rapporten laten maken, als projecten financieel de bocht uit vlogen. Dan kwam het vingertje richting gemeenteraad, die haar controlerende taak onvoldoende had uitgevoerd en daardoor geen grip had op de uitgaven. Geen inzicht en overzicht, zei Rekenkamer dan. Het steeds terugkerende advies van de Rekenkamercommissie wordt steeds in de wind geslagen. De Liberale Partij Maastricht is voorstander van een actieve raad, niet van een raad die geleid moet worden en vandaar deze motie; inmiddels zijn de kosten van het project al gestegen van € 7,2 miljoen naar € 15,2 miljoen en de

laatste tijd komt er nog meer bij. Er moeten ook steeds meer panden aangekocht worden, omdat er niet is nagedacht over hoe zo'n middenzaal eigenlijk gerealiseerd moet worden. Laden en lossen geven verkeerstechnische problemen. De zaal was aanvankelijk bedoeld voor het symfonieorkest, nu voor de amateurkunst. Het is niet eens bekend wie er gaan optreden en hoe vaak, en of de kosten de bezettingsgraad niet drukken en de hoge investeringen wel gerechtvaardigd zijn. Het is een beetje nattevingerwerk. Als er geen plafond wordt ingebouwd, is het voor een wethouder wel heel makkelijk om een project te realiseren. Welke wethouder droomt er niet van: een raad die de mond houdt en waar je geen last van hebt? Daarom wil de Liberale Partij Maastricht een financiële limiet aangeven voor dit project, nog voordat er wordt aanbesteed: € 15,2 miljoen en geen cent meer. Een reusachtig bedrag, waarbij het de vraag is of dit bedrag plus de jaarlijkse exploitatiekosten van ruim vier ton in een redelijke verhouding staat met het daadwerkelijke gebruik, waar geen zicht op is.

Het dictum van de motie luidt: *De limiet voor de totale kosten voor de middenzaal op een absoluut maximum van € 15,2 miljoen te stellen en dat bedrag bij de aanbesteding niet te overschrijden.*

Met betrekking tot de middenzaal bespreekt de Liberale Partij Maastricht dat er eigenlijk twee keuzes waren; een middenzaal en La Bonbonnière, die echter niet simultaan naar voren zijn gebracht. Omdat het college deze projecten niet gelijk heeft laten lopen, vindt de Liberale Partij Maastricht het belangrijk deze met elkaar te vergelijken. De keuze had neutraal aan de raad voorgelegd moeten worden. De Liberale Partij Maastricht houdt een warm pleidooi voor het weer openen van de magnifieke schouwburg La Bonbonnière voor amateurkunst en kleine gezelschappen en daar dus geen vastgoedontwikkeling op los te laten, in plaats van het bouwen van een middenzaal. De middenzaal moet er blijkbaar komen omdat het theater meer inkomsten wil genereren en omdat het nu eenmaal in het coalitieakkoord staat vermeld. Want, toen het symfonieorkest al een locatie had, was de vraag: wat moet er nu dan in? Er kwam een heel duur onderzoek naar hoe de middenzaal gerealiseerd zou moeten worden, maar pas veel later blijkt dat er nog panden aangekocht moeten worden vanwege de te kleine ruimte aldaar voor laden en lossen. Het lijkt wel of het slechte nieuws niet meteen boven tafel mag komen om het project in een verdere fase te duwen richting de gemeenteraad. Kortom: van € 7,2 miljoen naar € 15 miljoen en nog eens twee ton erbij in de laatste weken, verkeerstechnische problemen vanwege laden en lossen en waarschijnlijk zullen er ook overlastproblemen komen. Had de amateurkunst niet in La Bonbonnière kunnen landen? Zeker wel, want hoe heeft deze mooie schouwburg al die tijd volle zalen kunnen trekken, als het podium te klein zou zijn? Er bestaan toch ook kleine zaaltjes in het land, daarbij vergeleken is La Bonbonnière groot. De Elisabeth Strouven Stichting heeft jaren geleden aangeboden La Bonbonnière helemaal op te knappen, wat een grandioos cadeau zou zijn geweest voor de stad ware het niet dat de toenmalige wethouder dat reusachtige aanbod van de hand wees omdat hij niet beseftte wat voor een parel van cultureel erfgoed de stad heeft, waar nauwelijks in geïnvesteerd werd. Het was doodzonde La Bonbonnière van haar schouwburgfunctie te ontdoen, terwijl de bevolking van Maastricht er dol op is. De raad wist toen nog niet van dat mooie aanbod van de stichting. Dat, afgezet tegen het gegeven dat een meerderheid van de zaal wel bereid is om € 15,2 miljoen voor een nieuwe zaal te voteren waar nog de nodige haken en ogen aan zitten, maar niet La Bonbonnière als schouwburg wil ontwikkelen - terwijl Heineken heeft toegezegd La Bonbonnière te herstellen in combinatie met een bijdrage van de Elisabeth Strouven Stichting, die zeker weer zou meedoen als het college dat maar wilde - dan spreekt de Liberale Partij Maastricht van een historische blunder. Want dat is het, om straks vanwege zogenaamd gebrek aan geld appartementen in deze mooie, historische schouwburg te laten bouwen. De dierbare La Bonbonnière valt ten prooi aan beleggers en het dunne sausje cultuur dient als een blinddoek, die vrijwillig wordt omgedaan door degenen die nu niet kiezen voor La Bonbonnière. De wethouder weigerde bij te dragen aan de exploitatie van La Bonbonnière, maar is wel bereid jaarlijks vier ton bij te dragen voor de middenzaal. En dan is er nog niet eens iets gezegd over al die andere culturele instellingen, die ook enorme exploitatiesubsidies krijgen. Maar, het is dus en-of: middenzaal of La Bonbonnière. Amateurkunst en kleine gezelschappen mogen straks niet optreden in La Bonbonnière, maar moeten in de middenzaal want er mag geen concurrentie zijn. Wat stelt de cultuur die beloofd wordt in La Bonbonnière dan nog voor? Dit doet denken aan het Geusseltbad; de dag dat het open ging, stond de bulldozer klaar om De Dousberg af te breken, want er mocht geen concurrentie zijn. Zo worden goede en kostbare zaken in deze stad de nek omgedraaid. Dus: het is

een historische blunder om La Bonbonnière niet aan de amateurkunstsector te geven, die had daar met veel plezier opgetreden.

Wethouder Bastiaens vindt de motie overbodig. De raad neemt alleen een besluit over € 15,2 miljoen, niet over meer of minder. Met de motie wordt de democratie in feite buitenspel gezet, als er in de toekomst een andere gedachte zou zijn. De wethouder ontraadt de motie.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) wijst erop dat de wethouder in de domeinvergadering heeft aangegeven dat het bedrag nog wel hoger zou kunnen worden, omdat de kosten stijgen. Desgevraagd wilde hij niet aangeven wat het maximale bedrag is. Het kan dus zijn dat er bij de aanbesteding een hogere prijs uit komt. De Rekenkamercommissie heeft zoals gezegd al vaak gewezen op meer grip houden op uitgaven en dus moet de raad de vinger aan de pols houden. Wat is zijn reactie daarop?

Wethouder Bastiaens antwoordt dat hij in de domeinvergadering Economie en Cultuur heeft aangegeven dat het college de middenzaal gaat realiseren voor € 15,2 miljoen. Als het door wat voor ontwikkelingen dan ook helemaal anders zou lopen, komt het college daartoe uiteraard terug naar de raad, die daar dan over kan besluiten. Dat is duidelijk aangegeven in de domeinvergadering.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vindt dat helemaal niet zo duidelijk. Er zal een limiet aangegeven moeten worden bij de aanbesteding, want als er nog een marge is en er komt een hoger bedrag uit, dan zit de raad in een vreemde positie en wordt gewoon in een fuik geduwd.

Wethouder Bastiaens meldt dat de aanbesteding natuurlijk wordt ingegaan met een plafond en dat het college niet terugkomt met een aanbesteed bedrag dat hoger ligt dan € 15,2 miljoen. Als de aanbesteding daarom zou mislukken – wat het college niet verwacht – komt het college terug naar de raad en dan niet met een voldongen feit.

De **voorzitter** vraagt wat de raad hiervan vindt. Als men meer dan één zin wil zeggen, dient te worden gesproken vanaf het spreekgestoelte.

Eerste termijn

SPM (Willems) begint met de zojuist al gehoorde uitspraak: Maastricht kan zoveel beter. Met een middenzaal wordt dat gedaan, de SPM stemt daarom in met het gevraagde budget daarvoor. Er bestaan nog wel wat zorgen over de globale planning, het zou zonde zijn als de middenzaal er pas in 2026/2027 is. Dat kan veel sneller. Met betrekking tot het budget geeft de SPM aan dat er in 2021 en november 2022 duidelijk is afgesproken hoe in dit geval met de gelden wordt omgegaan. De SPM stemt in met het raadsvoorstel en niet met de motie.

GroenLinks (Mülders) bespreekt dat West End de afgelopen weken niet in Londen lag, maar in hartje Maastricht op het Vrijthof met twee weken van uitverkochte zalen in het theater. Na de coronapandemie bruist cultureel Maastricht weer echt en plukken ook de restaurants er de vruchten van. Vanavond wordt beslist over € 15,2 miljoen voor de middenzaal; dat is veel geld, maar Maastricht heeft deze zaal nodig. GroenLinks zei het al eerder: cultuur is zuurstof voor de ziel. De amateurkunsten kunnen zich voor een voorstelling in de middenzaal vestigen in het theater dat – ook belangrijk – ook achter de schermen is ingericht op misschien wel zestig kinderen die straks in de middenzaal een mooie eerste voorstelling spelen voor ouders, opa's en oma's. GroenLinks is van mening dat publiek geld naar publieke waarde moet gaan. Als de middenzaal klaar is en ook het volwassenenfonds voor sport en cultuur eindelijk is geïmplementeerd, kunnen straks alle Maastrichtenaren die dat willen met hun harmonie of fanfare spelen voor volle zalen. Als die voorstellingen net zo succesvol zijn als die van Les Misérables van de afgelopen weken, dan mag de raad over een paar jaar misschien wel gaan vergaderen over nog een extra theater of -zaal in de stad. De stad tilt de culturele sector in Maastricht straks naar een nog hoger niveau: laten we met de middenzaal spreekwoordelijk gauw de eerste stenen in de grond slaan en over een paar jaar bij aanvang van de openingsvoorstelling net als Wim Sonneveld zingen 'haal het doek maar op, doe het licht maar aan, dan zal ik mijn kunsten voor u vertonen gaan en al weet ik dat het allemaal illusie is, there's no business like showbusiness'.

D66 (Gardien) betoogt dat cultuur essentieel is voor Maastricht en al eeuwen mensen samenbrengt, zorgt voor nieuwe perspectieven en iedereen verrijkt. Het Theater aan het Vrijthof vormt binnen de culturele sector van de stad een belangrijke centrale functie; niet alleen voor de culturele sector, maar ook voor de economie, het toerisme en het onderwijs. Om dat te behouden moet er wel geïnvesteerd blijven worden, temeer daar de vele amateurverenigingen en de culturele onderwijsinstellingen behoefte hebben aan ruimte op maat. Daarom was en is D66 voorstander van het voteren van dit voorliggend budget van de middenzaal. Zoals aangegeven in de domeinvergadering heeft D66, net als veel partijen in deze raad, de wens om La Bonbonnière te ontwikkelen. Het is en-en en niet of-of, wat D66 betreft. Daarbij dient de gemeente wel te blijven letten op de portemonnee, dat is een goede oproep van mevrouw Nuyts. Al in 2021 heeft D66 in de domeinvergadering haar zorgen geuit over stijgende kosten; was € 7,5 miljoen wel juist geraamd, welke ramingssystematiek wordt gebruikt en kan de gemeente dat wel zelf? Dezelfde wethouder cultuur ging daar toen nog eens goed naar kijken, maar een glazen bol was er niet. Twee jaar en een verdubbeling van het bedrag later kan D66 alleen maar constateren dat de toenmalige raming op veel fronten inhoudelijk te gebrekkig was, nog los van prijsstijgingen en andere exogene ontwikkelingen. D66 roept dan ook op om hier lering uit te trekken. Kan het college een dergelijke evaluatie vormgeven, de raad daarover informeren en dit toezeggen? Een maximum instellen, waartoe de Liberale Partij Maastricht oproept, doet de raad al door in te stemmen met het raadsvoorstel en het bijbehorende budget. De constatering in de motie dat een aanbesteding boven op en buiten het gevoteerde bedrag gedaan mag worden, klopt niet. Als de raming onvoldoende zou blijken, is de raad in de toekomst opnieuw aan zet om extra middelen te voteren. Mocht dat aan orde zijn, dan zal D66 op dat moment een nieuwe weging maken. Zij steunt het raadsvoorstel van harte.

CDA (Janssen) geeft aan bij het lezen van de stukken al geschrokken te zijn van bijlage 1, waarin staat hoeveel accommodaties in de stad de afgelopen jaren zijn verdwenen. Dat laat de noodzaak voor een middenzaal zien. Het CDA is ook blij met de aankoop van het extra pand in de Statenstraat, zodat er extra uitloop is mocht het qua verkeer gaan vastlopen. De fractie is ook tevreden met de toezegging van de wethouder in de domeinvergadering, waar hij aangaf dat er een behoorlijk bedrag – iets meer dan € 2 miljoen – in het bedrag van € 15,2 miljoen verscholen zit voor uitloop, mochten de kosten de pan uit rijzen. Er is dus al een veiligheidsklep ingebouwd. Het CDA stemt in met het voorstel en steunt de motie niet.

PvdA (Slangen) vindt het leuk dat de mensen van het theater nu eens bij de gemeenteraad op de tribune zitten. Men zit natuurlijk ook heel graag op de tribune in het theater en met het voorliggend voorstel wordt voor nog meer mensen mogelijk, evenals dat het voor meer mensen mogelijk wordt om op de planken te staan. Een middenzaal trekt namelijk nieuwe, andere gezelschappen en is een 'groeizaal', het kan zomaar een springplank zijn voor jong maar ook voor oud talent. Het lijkt op deze manier een zaal voor alle Maastrichtenaars te worden. De prijs per kaartje lijkt relatief betaalbaar te zijn, het is een zaal voor allerlei culturele kleuren, achtergrond, ideeën en initiatieven en bij de package deal zit ook de hulp van techniek en ticketing. Zeker voor allerlei vereniging in de stad is dat fijn, omdat zij misschien heel goed zijn in het maken van theater maar zeker hulp kunnen gebruiken bij de productie en techniek. Natuurlijk kost dat heel veel geld en in een tijd als deze is het soms best lastig om zo'n afweging te maken. De effecten van een middenzaal zijn echter niet zo gemakkelijk te meten als wat het kost 'aan de voorkant'. Het is wel helder dat de effecten een positieve bijdrage hebben voor de hele stad.

Met betrekking tot het budget merkt de PvdA op dat er pessimistisch en optimistisch budgetteren bestaat, maar dat de fractie het gevoel heeft dat hier realistisch is gebudgetteerd. Er is ruimte gehouden voor zogezegde uitdagingen en daarmee wordt de raad in dit voorstel goed in stelling gebracht. Mocht het zo zijn dat er iets gebeurt in de toekomst waardoor het bedrag hoger uitvalt, dan komt het college altijd terug naar de raad; dat geldt voor alle voorstellen die geld kosten. De PvdA gaat ervan uit dat de wethouder ook met een goed voorstel terugkomt bij de raad als er veel geld over zou blijven. De wethouder moet ook nog iets gaan doen met de naam voor de zaal, daar zal de fractie hem aan houden. Voor de PvdA is het heel belangrijk – daar kon de theaterdirecteur formeel natuurlijk geen toezegging over doen, maar zo voelde het wel – dat het amateurveld van Maastricht en iedereen die van de middenzaal gebruik wil maken, door het theater 'aan de voorkant' is meegenomen en dat ook meegenomen blijft worden. De PvdA vindt dat er een heel mooi voorstel voorligt: aan de slag!

Partij Veilig Maastricht (Meese) geeft aan dat alle vragen van Partij Veilig Maastricht naar tevredenheid beantwoord zijn. De fractie is heel blij dat de zaal er eindelijk gaat komen, want hij is echt nodig. Zij vraagt de wethouder wel met klem om het budget van € 15,2 miljoen goed te bewaken en de raad tijdelijk bij te praten over eventuele wijzigingen. Partij Veilig Maastricht benadrukt dat La Bonbonnière ook haar na aan het hart ligt, dat is echter nu niet aan de orde en staat los van de middenzaal. Partij Veilig Maastricht is tegen de motie van de Liberale Partij Maastricht.

VVD (Verkoijen) is blij dat de middenzaal er eindelijk gaat komen en hoopt dat zo veel mogelijk mensen na de realisatie ervan cultuur mee zullen kunnen maken, als deelnemer of als bezoeker. De fractie ziet het college dan ook graag voortvarend verder werken aan dat doel en stemt voor het voorstel. De motie is wat de VVD betreft niet nodig, het is duidelijk dat de wethouder bij een overschrijding terugkomt naar de raad, zoals dat hoort. De VVD steunt de motie niet.

Partij voor de Dieren (Strik) draagt het theater, cultuur en kunst in Maastricht een enorm warm hart toe. Het gevraagde budget is erg veel geld, wetende dat er nog steeds kinderen met honger naar school gaan. De fractie stemt wel in met het voorstel, omdat zij inziet dat de middenzaal echt wel iets kan toevoegen voor kunst en cultuur in Maastricht. De Partij voor de Dieren steunt de motie van de Liberale Partij Maastricht niet.

Volt (Den Heijer) is voorstander van een breed culturaanbod en er daarom van overtuigd dat het theater baat heeft bij een mooie middenzaal, die ook nieuw publiek zal trekken. Niet alleen het theater profiteert daarvan, maar ook de lokale sectorsector zelf, die vandaag in groten getale aanwezig is. Bij de domeinvergadering vroeg Volt aan de directeur van het theater of er ook wordt samengewerkt met de regio. Het antwoord was 'ja, er gaan ook bussen naar Luik'. Als er zo'n mooie middenzaal komt, is het dan misschien ook mogelijk om bussen van Luik en Hasselt naar Maastricht te laten komen? Volt is voor het raadsvoorstel, maar tegen de motie van de Liberale Partij Maastricht.

SP (Van Gelooven) vindt cultuur natuurlijk heel belangrijk, dat geldt voor beide zalen. De SP steunt de motie van de Liberale Partij Maastricht echter als stok achter de deur, want er worden wel gemakkelijk extra miljoenen uitgegeven, terwijl er op andere terreinen flink bezuinigd wordt. Dat baart de fractie zorgen. De SP is dus voorstander van de motie en het beleidsvoorstel.

PVV (Betsch) hoort dat de middenzaal niet meer tegen te houden is. De PVV vindt dat met € 15,2 miljoen veel te veel publiek geld zomaar wordt uitgegeven; de Liberale Partij Maastricht heeft met haar motie zeker een punt en de PVV steunt die dan ook.

50PLUS (Van Est) is van mening dat een middenzaal van grote toegevoegde waarde is voor Maastricht, met name voor traditionele amateurverenigingen die zo de mogelijkheid krijgen in een kleinere zaal op te treden. De heer Van Est weet uit ervaring hoe moeilijk het is om alle financiële consequenties van een optreden in de grote zaal af te dekken en hoe trots men is – van klein tot groot – om in het Theater aan het Vrijthof te kunnen optreden. De middenzaal is hiervoor een uitkomst. Het is wel te hopen dat de klantvriendelijkheid van het theater beter is dan de heer Van Est die destijds heeft ervaren. Wat betreft de motie van de Liberale Partij Maastricht: 50PLUS let altijd scherp op de centen, maar de middenzaal is een van de majeure projecten. Bij zulke grote projecten zal het ook in de toekomst onzeker en lastig zijn om dit vast te pinnen op een vast bedrag, want die motie zou voor de eeuwigheid duren. De toezeggingen van wethouder Bastiaens in de domeinvergadering verbazen 50PLUS. De middenzaal is aangemerkt als een majeur project en daar hoort ook de rapportage bij, zoals is afgesproken. Dat bedoelt de wethouder waarschijnlijk ook wel. 50PLUS mist bij dit raadsvoorstel een begroting; op welke wijze is de € 15,2 miljoen opgebouwd? Dit is eigenlijk de start van het project, kan de wethouder aangeven waarom dan de begroting niet bij het raadsvoorstel is gevoegd?

SAB (Gorren) bespreekt dat zij bij het realiseren van een middenzaal altijd twee gedachten heeft gehad: Maastricht heeft een middenzaal nodig voor haar culturele evenementen, en de kruisbestuiving die ontstaat tussen de professionele cultuurwereld en de amateurcultuurwereld kan voor beide voordelen hebben. De fractie heeft echter ook geworsteld met de vraag of zo'n middenzaal financieel haalbaar is. Al met al, de wethouder gehoord hebbende en het bedrag dat hij noemt, denkt SAB: het is veel geld, maar het is ook de moeite waard. Is het echter voor de amateurgezelschappen

in de toekomst ook betaalbaar? Het kan niet zo zijn dat er over een paar jaar gezegd moet worden: die middenzaal is heel mooi, maar hij kan alleen nog gebruikt worden door enkele zwaar gesubsidieerde instellingen in Maastricht.

Een ander zorgpunt heeft te maken met de noodzakelijke verhuizing van het symfonieorkest naar de Theresiakerk. Dat is een mooie oplossing, maar SAB wil ook kijken naar het feit dat het orkest en de gemeente in die kerk hebben geïnvesteerd voor zo'n € 1 miljoen. Het is mooi dat dat gebeurd is, maar het zou prettig zijn als ook amateurgezelschappen uitvoeringen gaan verzorgen in de Theresiakerk; anders is er over een paar jaar, of misschien al wel eerder, het probleem dat het symfonieorkest de kerk niet meer kan betalen als er geen andere gebruikers bijkomen. De SAB waarschuwt daarvoor en vraagt de wethouder daar goed op te letten. Het zou mooi zijn als Maastricht drie mooie pronkstukken heeft - niet alleen het Theater aan het Vrijthof, maar ook La Bonbonnière en natuurlijk de Theresiakerk – die een heel mooie plaats kunnen veroveren binnen het rijke culturele leven in Maastricht. SAB steunt de motie van de Liberale Partij Maastricht niet.

M:OED (Van Rooij) heeft zoals eerder aangegeven nog een aantal vragen, vooral over het gebruik van de beoogde zaal. Wat wordt er precies mee bereikt? Hoeveel amateurverenigingen gaan hier daadwerkelijk gebruik van maken en kan dat niet in al bestaande zalen? M:OED vraagt dat niet omdat zij het de vereniging niet gunt, maar omdat de stad als 'cultureel brandpunt' – al is die term achterhaald – vooruit moet denken; niet doen wat andere ook al doen en hebben, want wordt het niet te veel van hetzelfde? Heerlen heeft ook een middenzaal, kunnen mensen vanuit de regiogedachte niet beter meer daarheen gewezen worden? Die samenwerking zou goed zijn en kan misschien nog beter. M:OED zet daarnaast vraagtekens bij de spreiding van evenementen over de stad. Op het drukste plein, waarover al regelmatig wordt geklaagd dat er te veel activiteiten zijn, wordt nu weer iets toegevoegd waardoor het nog meer gecentraliseerd gaat worden. Het lijkt de fractie veel logischer om, als er iets wordt toegevoegd aan cultuur, dat in de vorm van iets nieuws te doen. Misschien aan de randen van de stad, in de wijken die nu nog minder worden bedeed.

Het laatste en meest belangrijke punt – deze zorgen worden misschien weggenomen als straks de schriftelijk vragen beantwoord worden – is dat het lijkt alsof deze raad het al heel vroeg in het proces eens werd over de middenzaal en dat de noodzaak daar omheen is bedacht. Bijlage 1 illustreert dat als beste, want M:OED heeft nog geen onderzoek kunnen vinden dat de voors en tegens duidelijk aangeeft. De notitie leest meer als een reclamefolder dan een beleidsdocument waarin afwegingen worden gemaakt. Het is dan ook jammer dat er in het voorliggend stuk geen alternatieven worden genoemd, in elk geval geen serieuze, want M:OED kan er zelf een heleboel bedenken. De fractie wacht de beantwoording van de schriftelijke vragen af.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) meldt dat de Liberale Partij Maastricht de amateurkunst en kleine professionele gezelschappen natuurlijk een locatie om op te treden gunt. De middenzaal werd echter gelanceerd in het coalitieakkoord. Toen deze niet meer voor het symfonieorkest was, was het de vraag wie er dan in werden gestopt. Toen het plafond omlaagviel bij La Bonbonnière, had het voor de hand gelegen om een afweging te maken tussen die twee, zeker omdat zoals gezegd derde partijen bereid zijn geld te steken in La Bonbonnière en de middenzaal volledig gefinancierd wordt uit het budget van de gemeente. De raad moet op de centen letten, zij heeft budgetrecht en een controlerende taak en dient die serieus te nemen. De wethouder heeft in de domeinvergadering aangegeven dat de kosten stijgen en het budget van € 15,2 miljoen zeer waarschijnlijk overschreden zal worden. De Liberale Partij Maastricht vindt het haar plicht om een limiet aan te geven en niet koste wat het kost door te roeien, als je eenmaal in de boot zit. Een fatsoenlijke begroting ontbreekt. Op deze manier neemt de raad haar controlerende taak niet serieus, er komt nu toch weer een project waar met de natte vinger ja tegen wordt gezegd. Dat is niet de stijl van de Liberale Partij Maastricht en daarom stemt deze fractie tegen het raadsvoorstel.

Wethouder Bastiaens memoreert dat hij in de domeinvergadering een gepassioneerd pleidooi heeft gehouden voor cultureel Maastricht, de tweede culturele stad van het land. Iedereen vindt dat belangrijk, evenals samenwerking met de omliggende gemeenten en de steden over de grens. Binnen het culturele veld gaat het ook over educatie en (de toekomst van de) jeugd in dat veld; dat is terug te zien in de theaters en de scholen.

Er zijn niet veel vragen gesteld in de eerste termijn. Een belangrijk punt is La Bonbonnière. Dat is een gebouw dat iedereen aan het hart gaat, het college wil ook graag dat het toekomst krijgt in de stad. Er

is op enig moment een onderzoek gedaan naar meerdere zalen, die zijn met elkaar vergeleken en bij het theater is uitgekomen als plek voor de middenzaal. Dat heeft te maken met een aantal criteria van de oude schouwburg, die de gemeente destijds niet voor niets heeft verlaten. Inderdaad is Heineken op dit moment erfpachthouder, dat er een intentieovereenkomst is getekend met een derde partij die het gebouw opnieuw probeert te ontwikkelen. Dat betreft niet alleen het ontwikkelen van de theaterzaal – die een aantal beperkingen kent, zowel technisch als qua oppervlakte – maar het gebouw als geheel (horeca, wonen). Het is Heineken in al die jaren niet gelukt om een combinatie te vinden waarbij cultuur als drager zou kunnen gelden voor dit gebouw, dus er ligt nu iets voor wat het zomaar wél zou kunnen zijn. Het college heeft er goede hoop op dat het gaat lukken.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vindt het helemaal geen goed idee om vastgoedontwikkeling los te laten op een oude schouwburg uit 1788, omdat het anders financieel niet rond komt.

Wethouder Bastiaens heeft geen vraag gehoord en is klaar met zijn betoog.

M:OED (Van Rooij) informeert naar het onderzoek over mogelijke andere zalen, dat de wethouder noemde. Wanneer is dat uitgevoerd, krijgt de raad dat nog?

Wethouder Bastiaens antwoordt dat de afdeling Vastgoed van de gemeente op basis van een programma van eisen locaties met elkaar heeft vergeleken. Hij weet niet of daar destijds een schriftelijk stuk van is geproduceerd, maar wel dat het onderzoek – voor zijn tijd als wethouder – is geweest en dat La Bonbonnière toen is afgefallen. Hij zal nagaan wat er ligt en indien er stukken zijn, deze delen met de raad. De evaluatie waar D66 naar vraagt vindt de wethouder een goed idee. Hij zegt een evaluatie op hoofdlijnen toe: wat is destijds beoogd, waarom is dat toen gelukt of waarom zijn niet voldoende criteria meegenomen? (toezegging)

De term 'groeizaal' van de PvdA is een mooie, want de middenzaal is zeker ook bedoeld voor gezelschappen die kunnen doorgroeien. Wat de naam voor de zaal betreft: in de domeinvergadering is afgesproken daartoe een prijsvraag uit te schrijven en ook op die manier de mensen in de stad erbij te betrekken.

Op de vraag van 50PLUS naar de begroting, geeft de wethouder aan dat die in het kader van de aanbesteding niet bij de stukken wordt gevoegd; daarmee zouden de gegevens dan immers op straat liggen. Raadsleden die dat willen, kunnen de begroting achteraf uiteraard vertrouwelijk inzien.

50PLUS (Van Est) kan zich voorstellen dat die begroting niet openbaar kan zijn, in het kader van de aanbesteding. Hij had echter wel, ook vooraf, vertrouwelijk voor de raad beschikbaar kunnen worden gesteld. Waarom is dat niet gebeurd?

Wethouder Bastiaens veronderstelt dat dat niet gebruikelijk is. De vraag is ook niet eerder gesteld.

50PLUS (Van Est) wijst op de afspraak (amendement bij het besluit over het Geusseltbad) dat bij majeure projecten aan het begin een begroting wordt voorgelegd. Het gaat hier om een majeur project dat nu begint en dus behoort er een begroting te liggen.

Wethouder Bastiaens stelt vast dat dit in dit geval niet is gebeurd. Hij zegt toe dat de raad wat er ligt, zeker vertrouwelijk kan inzien. (toezegging)

D66 (Gardien) vraagt naar een termijn voor de eerdergenoemde evaluatie en stelt 2024 voor. Bij een eerdere toezegging werd daar geen termijn bij genoemd en toen bleek het later geen toezegging meer.

Wethouder Bastiaens gaat akkoord met 2024 als termijn voor de evaluatie.

SAB noemde betaalbaarheid voor amateurs. Bij dit belangrijke punt is in de domeinvergadering uitgebreid stilgestaan. De raad kan daarvan op aan, het is wel goed om in dezen samen de vinger aan de pols te houden. Er is ook gesproken over elkaar op de hoogte houden, afgesproken werd dat er minimaal eens per jaar een raadsinformatiebrief komt over dit onderwerp, zodat de raad weet hoe het loopt met de uitvoering. Als er bijzondere ontwikkelingen zijn, volgt er vaker informatie dan eens per jaar. 2027 is inderdaad best ver weg, als het enigszins mogelijk is wordt het een jaar naar voren gehaald. Men heeft er echter te maken dat er vooral in de zomerperiode gebouwd zal moeten worden.

50PLUS (Van Est) noemt dat er afspraken zijn omtrent rapporteren bij majeure projecten. Dat is toch waar de wethouder op doelt? Hij doet nu een soort toezegging, terwijl dat niet nodig is omdat daar al afspraken over bestaan.

Wethouder Bastiaens antwoordt dat voor zover hij weet de term 'majeur project' tot nu toe niet is gevallen, maar hoe dan ook zal het college zich houden aan de gemaakte afspraken.

50PLUS (Van Est) merkt op dat zojuist werd gezegd dat de wethouder in de domeinvergadering zou hebben gezegd dat er overschrijdingen of hogere kosten komen. Helaas worden er van domeinvergaderingen geen notulen meer gemaakt. Voor de goede orde vraagt 50PLUS of de wethouder bestrijdt dat hij dat in de domeinvergadering heeft gezegd.

Wethouder Bastiaens beaamt dat hij dat niet heeft gezegd.

SAB (Gorren) vindt de Theresiakerk erg belangrijk. Ook daar heeft de gemeente € 1 miljoen in gestoken, het zou zonde zijn als het symfonieorkest en de kerk het straks niet meer kunnen betalen. Gaat het college daar nog iets mee doen, hoe kijkt de wethouder daartegen aan?

Wethouder Bastiaens vindt dat ook een belangrijk punt. Er zijn afspraken gemaakt; het orkest zou uit het theater vertrekken om ruimte te maken voor de middenzaal. Het is zeker de bedoeling dat zij straks kijken hoeveel amateurs daar kunnen optreden. De Philharmonie heeft daar wel wat tijd voor nodig. Binnenkort is er een eerste oefening met een andere partij, men heeft beloofd na de zomer in die zin te gaan verbreden. Het college zal wat dat betreft de vinger zeker aan de pols houden.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt of de wethouder met zekerheid kan zeggen dat er nooit een begroting wordt voorgelegd, als er nog aanbesteed moet worden. Zij kan zich dat niet herinneren, bij een raadsvoorstel zit gewoonlijk echt een begroting.

Wethouder Bastiaens weet niet hoe dat bij andere stukken gaat. Bij stukken die hij tot nu toe heeft behandeld is dat niet het geval.

M:OED noemde het spreiden van activiteiten in de regio, Volt noemde samenwerking met bijvoorbeeld Hasselt en Luik. De zalen in de regio zijn gelukkig best goed gevuld, maar het gaat erom dat de amateurverenigingen graag in Maastricht willen optreden voor eigen publiek. Er wordt op dit vlak zeker wel samengewerkt zoals met Sittard-Geleen en Heerlen, de programmering wordt ook afgestemd en gezelschappen treden op in andere delen van de provincie of zelfs daarbuiten. Het college is van mening dat de middenzaal eerder diversiteit toevoegt, omdat er dan veel meer mogelijkheden zijn om amateurs te laten optreden in dit theater. Met Hasselt en Luik is ook samenwerking, de bussen gaan heen en weer. Vorige week was er een overleg met de portefeuillehouders van Sittard-Geleen en Heerlen, waarbij vooruitgekeken werd; de regio Heerlen Culturele Hoofdstad is een stip aan de horizon. Nog meer uitwisseling is een grote wens, de wethouder heeft daar gekscherend opgemerkt dat de makkelijkste manier is om mensen een gratis buskaartje te geven. Het is zoeken naar manieren om meer samenwerking en uitwisseling voor elkaar te krijgen dan nu al het geval is, het zou de regio zeker helpen.

De **voorzitter** vraagt wie er behoefte heeft aan een tweede termijn.

D66 (Gardien) is blij met de toezegging voor een evaluatie in 2024, over de ramingsmethodiek en de processen daaromtrent. De Liberale Partij Maastricht heeft een goede opmerking gemaakt over de fondsenwerving, in een discussie in de toekomst over de externe verzelfstandiging van het theater, waar toch in het kader van fondsenwerving en aanbesteding een aantal hobbels zijn op dit moment, zal men elkaar daar goed in kunnen vinden. Ten aanzien van de opmerking van de Liberale Partij Maastricht over het niet goed uitvoeren door de raad van de controlerende taak, wijst D66 er nogmaals op dat de wethouder in geval van een kostenoverschrijding sowieso bij de raad terugkomt, dan is een nieuwe overweging aan de orde. D66 is juist bijzonder kritisch op het proces van ramen tot nu toe, maar gaat gelet op alle belangen akkoord met het realiseren van een middenzaal onder dit budget. D66 vindt de uitspraak van mevrouw Nuyts best ver gaan.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt zich af onder kritisch raadslid zijn. Hoe kan een kritisch raadslid een raadsvoorstel goedkeuren voor € 15,2 miljoen terwijl dat bedrag niet onderbouwd is? Vraagt D66 zich dan niet af hoe ze aan dat bedrag komen?

De **voorzitter** wijst mevrouw Nuyts erop dat zij via de voorzitter dient te spreken en niet persoonlijk moet worden. Zij vraagt of D66 nog wil reageren.

D66 (Gardien) vindt de opmerking een ad hominem. Hij heeft de stukken gelezen en het proces tot nu toe zeer nauw gevolgd. Op basis daarvan is het voor de meerderheid van deze raad duidelijk genoeg om de middelen te voteren en D66 stemt daar ook volmondig mee in, op basis van een enorm verleden met betrekking tot deze middenzaal. Dat heeft niets te maken met kritisch zijn, het gaat ook niet om een soort David tegen Goliath, de raad kan gewoon goed aan zelfreflectie in dezen doen.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt of D66 ook had ingestemd als het om € 18 miljoen ging, niet wetend hoe men aan dat bedrag komt, omdat er geen begroting bij zit. Had men € 20 miljoen ook goedgekeurd?

D66 (Gardien) heeft geleerd niet op als-dan-vragen in te gaan.

PvdA (Slangen) heeft een punt van orde. De voorzitter geeft het gelukkig zelf ook aan, maar het is beneden alle peil dat in deze raad gezegd wordt als men het niet met elkaar eens is, dat men niet kritisch is of het wel niet zal snappen. Dat beoordeelt men zelf, men leest zich toch in? De raadsleden mogen van elkaar verwachten dat zij hun werk doen, niet alleen voor de andere raadsleden maar ook voor de mensen buiten. Het gaat nu over € 15,2 miljoen voor een zaal, een andere keer gaat het over de hondenbelasting en weer een andere keer over de speeltuintjes, maar men moet echt stoppen met het zo persoonlijk maken. Mevrouw Slangen is daar echt klaar mee. Zij verontschuldigt zich als zij boos overkomt, maar zij wordt hier ook boos van.

De **voorzitter** geeft de Liberale Partij Maastricht de mogelijkheid hierop te reageren.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) benadrukt dat het de Rekenkamercommissie is die de raad er steeds op heeft gewezen dat zij heel kritisch moet zijn. Is er bij een raadsstuk een financiële onderbouwing? Die ontbreekt hier, dus noemt de Liberale Partij Maastricht u niet kritisch.

De **voorzitter** onderbreekt mevrouw Nuyts, haar punt is duidelijk.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vindt het buiten de orde om raadsstukken goed te keuren als daar geen begroting bij zit.

D66 (Gardien) steunt de woorden van mevrouw Slangen.

SP (Van Gelooven) merkt op dat het buiten kijf staat dat cultuur belangrijk is. De SP vindt het wel jammer dat, als men kijkt naar het hele cultuurgebeuren, bijvoorbeeld het behoud van landbouwbelang niet zo veel positieve aandacht krijgt als de middenzaal bijvoorbeeld. Cultuur is namelijk niet alleen het chique stuk ervan.

50PLUS (Van Est) vindt het als kritische fractie heel fijn om de begroting te mogen inzien. Hij hoopt dat goed wordt afgestemd wanneer en hoe dat kan. Als het project in de meerjarenprognose Grond- en Vastgoedprojecten wordt opgenomen, omdat het een majeur project is, is 50PLUS helemaal tevreden en zal de kritische rol blijven vervullen, want ook in de motie van de Liberale Partij Maastricht staat niets over een begroting.

De **voorzitter** vraagt of iemand een stemverklaring wil afleggen, dat is niet het geval. Zij brengt de motie in stemming.

Uitslag van de stemming: 5 stemmen voor en 30 stemmen tegen. Daarmee is de motie verworpen. Aldus besloten.

De **voorzitter** brengt het voorstel in stemming.

Uitslag van de stemming: 32 stemmen voor en 3 stemmen tegen. Daarmee is het voorstel aangenomen.

De **voorzitter** schorst de vergadering voor de dinerpauze tot 19.15 uur.

Schorsing 18.25 – 19.15 uur

8. Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht-Heuvelland 2023-2026

De **voorzitter** meldt dat het beleidsplan besproken is in de domeinvergadering. Het college komt in het najaar met een ontwerp-uitvoeringsplan. Er is een motie ingediend door de SP met een oproep om een extra rijksbijdrage te verwerven.

SP (Van Gelooven) bespreekt dat ook de SP, ondanks de ideologische verschillen, begrijpt dat het college en de gemeente in een lastig parket verkeren ten aanzien van de alsmaar stijgende uitvoeringskosten van onder andere de Wmo. De zorgvraag groeit hard, terwijl de financiële middelen vanuit Den Haag niet mee stijgen. Het college staat voor een pijnlijke, bijna onmogelijke bezuinigingsoperatie en moet daartoe zeer moeilijke keuzes maken. Wat de SP betreft hoeft dat niet zo te zijn. De 342 Nederland gemeenten zijn aangesloten bij de VNG en samen kunnen die een krachtig signaal geven aan Den Haag. De voortdurende bezuinigingen op de Wmo zijn namelijk niet het gevolg van een of andere natuurwet, maar simpelweg een politieke keuze. Zo kan er jaarlijks wel € 2,4 miljoen vrijgemaakt worden voor belastingvrijstelling op kerosine, om maar een voorbeeld te noemen. Bedrijfsopvolgers en pandjesbazen hoeven nauwelijks belasting te betalen over geërfde bedrijven en huurinkomsten, terwijl kwetsbare en minder vermogende mensen vaak wel extra moeten gaan betalen voor de zorg die zij echt nodig hebben en waarop zij op basis van de Wmo recht op hebben. Als die zorg tenminste nog beschikbaar is, na meer dan een decennium van grote bezuinigingen. Dat kan en moet echt anders en daarom roepen de indieners van de motie het college op om het beleid en de bezuinigingen van de afgelopen jaren achter zich te laten en zich samen met de gemeenten van de gemeentelijke regeling Sociaal Domein Maastricht-Heuvelland via de VNG in te spannen voor extra geld uit Den Haag. Een socialer, duurzamer en toekomstbestendiger sociaal domein is echt mogelijk, als men besluit zich daar samen hard voor te maken. Dat is geen natuurwet maar een politieke keuze, ook lokaal. De SP hoopt dat ook dat deze motie op brede steun kan rekenen.

Het dictum van de motie luidt: *In samenwerking met de andere gemeenten die zijn aangesloten bij de GR Sociaal Domein Maastricht-Heuvelland, en via de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG), bij het Rijk te lobbyen voor een ruimhartiger ter beschikking stellen van de voor de uitvoering van de Wmo-taken noodzakelijke financiële Rijksbijdragen, zodat elke inwoner van onze gemeente de passende zorg krijgt waar hij of zij recht op heeft, zonder daar extra voor te hoeven betalen.*

Wethouder Bastiaans is van mening dat voldoende middelen houden om de zorg te kunnen blijven bieden ook de insteek is van het college. De in de VNG verenigde gemeenten zetten zich daar nu ook al actief voor in. De wethouder noemt een aantal voorbeelden, waaronder uitname van het Gemeentefonds voor de Wlz; de gemeenten hebben aangegeven dat niet te zullen gaan doen, als er vanaf het 'ravijnjaar' 2026 niet voldoende middelen zijn om de zorg te kunnen bieden. Vandaag is er contact geweest met de G40 en de VNG over de vraag of het zin heeft om afzonderlijk als gemeente of als kleine groep gemeenten nog iets te doen. Belangrijk is straks de Voorjaarsnota, die voor 1 juni wordt gedeeld en waar gemeenten ook nog iets van mogen vinden. Na raadpleging van collega's in het Heuvelland ontraadt het college de motie, omdat deze overbodig is.

SP (Van Gelooven) merkt op dat alle beetjes toch helpen. De SP vraagt de wethouder hoe lobbyen – door de gemeente en/of de VNG – op dit vlak bij het rijk in zijn werk gaat, hoe dat eruitziet en wat de perspectieven zijn.

Wethouder Bastiaans licht toe dat dit op verschillende manieren gebeurt. Zo nemen wethouders uit het hele land deel aan commissies en zij houden natuurlijk ruggenspraak met hun achterban. Er wordt ambtelijk geschakeld. De VNG heeft opdracht gegeven aan het SCP om een onderzoek te doen naar de houdbaarheid van de Wmo en de groeiraming van Jeugd, met het oog op het middellangetermijnperspectief. Dat wordt vervolgens weer teruggekoppeld naar alle gemeenten. Er kunnen voorstellen en moties worden ingediend bij de algemene ledenvergadering, om zaken aan te passen.

SP (Van Gelooven) vraagt wat de vooruitzichten op dat vlak zijn. Zij kan dat inschatten, de raad ziet vrij weinig van dat proces.

Wethouder Bastiaans antwoordt dat de raad bepaalde zaken wel zou kunnen volgen. Op basis van ervaringen in de afgelopen jaren heeft de wethouder het gevoel dat de VNG nu sterker verenigd is. Zoals aangegeven zetten gemeenten bepaalde programma's gewoon stop, als er onvoldoende middelen zijn (voorbeeld Wlz, Jeugd). Er is een grotere actiebereidheid dan een aantal jaren geleden. Er wordt nu gewacht op de Voorjaarsnota en in de aanloop daarnaartoe is uiteraard ook een aantal signalen gegeven.

SP (Van Gelooven) vraagt of de wethouder in dezen kan inzoomen op de Wmo.

Wethouder Bastiaans meldt dat het abonnementstarief vanaf 2025 gaat veranderen voor huishoudelijke hulp (niet meer standaard € 19 per maand). Er is gesproken over extra compensatie voor de toename inzake het abonnementstarief. Zoals gezegd gaat de VNG niet akkoord met de uitname uit het Gemeentefonds voor mensen die vanuit de ggz naar de Wlz gaan, tenzij er voldoende en structurele middelen zijn voor de toekomst, dus ook vanaf het ravijnjaar. Daar hangt ook een aantal zaken weer mee samen.

SP (Van Gelooven) vraagt wat Maastricht te wachten staat met betrekking tot de Wmo, de maatwerk- en de algemene voorzieningen. Gaat het straks beter, soepeler of wordt het erger? Gaan mensen meer betalen of minder? Het is voor de SP lastig zich daar een beeld van te vormen.

Wethouder Bastiaans informeert of de SP haar vraagt in een glazen bol te kijken naar wat het Rijk gaat doen, of hoe dat er in Maastricht uitziet. De inzet in Maastricht is altijd om de zorg te blijven bieden aan de mensen die het nodig hebben. Daar zet de gemeente zich vol voor in, ook richting de VNG en het Rijk.

GroenLinks (Lucas) vraagt naar de rol van bijvoorbeeld de wethouder met betrekking tot de VNG. Hoe vaak zijn er gesprekken? Wordt in de lobby ook op regionale basis gekeken, bijvoorbeeld naar wat specifiek Zuid-Limburg vraagt?

Wethouder Bastiaans antwoordt dat zij voor de Wmo in elk geval elke zes weken overleg heeft met de collega's uit Maastricht-Heuvelland. Daar passeren ook zaken de revue zoals hoe te reageren op vragen vanuit de VNG, of hoe te acteren vanuit de regio richting de VNG. De wethouder sluit een aantal keer per jaar aan bij de G40, zij heeft in de VNG zitting in een commissie en een werkgroep en daarnaast speelt er veel op uitdraag. Gemeenten worden dus geconsulteerd en geven zelf zaken aan. De ontwikkelingen worden natuurlijk nauwlettend gevolgd.

Eerste termijn

SPM (Boelen) bespreekt dat het voorstel het Beleidsplan Maatschappelijke Ondersteuning behelst, opgesteld door zes gemeenten. Daarbinnen kan elke gemeente eigen keuzes maken. In de domeinvergadering is uitgebreid gesproken over het plan en het gevolgde participatietraject. Dat was misschien niet optimaal, maar daarover zijn goede afspraken gemaakt voor het nog op te stellen uitvoeringsplan. Daar worden de adviesraad en de participatieraad bij betrokken en het plan wordt dan eind van dit jaar aan de raad voorgelegd. De SPM gaat ervan uit dat voor iedereen een persoonlijk plan wordt opgesteld met betrekking tot de benodigde zorg. Dat betekent niet dat die zorg altijd geleverd kan worden; bijvoorbeeld voor huishoudelijke hulp is onvoldoende personeel beschikbaar en daarom is een prioriteitsvolgorde afgesproken. Als zich dat voordoet, zal steeds gezamenlijk bekeken moeten worden naar oplossingen en daar dient ook helder over gecommuniceerd te worden. Wat de motie betreft denkt de SPM dat gemeenten al continu aan het lobbyen zijn bij het rijk voor extra geld. De motie noemt specifiek de Wmo, maar het lobbyeffect zou net zo goed kunnen gelden voor jeugdzorg, de Participatiewet, cultuur, sport enzovoort. De SPM is ervan overtuigd dat het college en de collega's in het Heuvelland de lobby in Den Haag goed inzetten om extra geld te krijgen. Als er geld beschikbaar komt dat niet gelabeld is, zullen raad en college moeten besluiten over de inzet daarvan.

GroenLinks (Lucas) mist in het betoog van de SPM de kritische noot uit de domeinvergadering.

SPM (Boelen) geeft aan dat de SPM er niet alleen voor senioren is. De fractie heeft zich heel nadrukkelijk uitgesproken voor een persoonlijk plan, in plaats van een generiek plan dat geldt voor iedereen.

GroenLinks (Lucas) heeft de voorliggende stukken vol onbegrip gelezen, vanwege de grote hoeveelheid paradoxen. Aan de ene kant legt het college de nadruk op participatie en inspraak, en de adviezen van de adviesraden. Dat vindt GroenLinks zeer positief; de rol van ervaringsdeskundigen en brede inhoudelijke kennis kan niet onderschat worden. De fractie was verbaasd toen bleek dat de gegeven adviezen pas achteraf zijn gevraagd en amper zijn meegenomen, deze participatie is blijkbaar alleen op papier te vinden. Dat werd ook duidelijk tijdens de domeinvergadering, waar dit sentiment meerdere keren werd herhaald. De conclusie van een inspreker was schrijnend: als de adviesraden meer betrokken zouden zijn geweest, zou het stuk er anders uitgezien hebben. Participatie waarbij alleen een finale versie van een stuk wordt voorgelegd, is te beperkt. Idealiter worden de doelgroep en deskundigen betrokken tijdens het hele proces, dat gebeurt nu te weinig. Zelfredzaamheid en wat iemand wel en niet kan, is voor een ander vaak moeilijk in te schatten en wordt vaak overschat. Dit kan belemmerend zijn in het Wmo-proces in Maastricht. Het is ook zo dat een burger vaak niet als eerste mogelijkheid bij de gemeente aanklopt. Het is belangrijk dat de primaire beweegredenen het welzijn van de burger zijn en niet het kostenplaatje. Zelfredzaamheid is een belangrijk concept, maar dat werkt alleen als de burger in kwestie genoeg ruimte krijgt om daar een eigen invulling aan te geven. GroenLinks is ook geschrokken van de manier waarop gesproken werd over mantelzorgers. Onlangs stond er nog een artikel in De Limburger over de overbelasting van mantelzorgers in de provincie; het is al jaren bekend dat zij kampen met stress, vermoeidheid en gebrek aan begrip. GroenLinks draagt alle mantelzorgers een warm hart toe en erkent dat hard werken en een goed hart hebben nodig zijn voor het zijn van mantelzorger, alsook dat mensen soms mantelzorger zijn uit pure noodzaak. De gemeente moet daarom oppassen voor het normaliseren van gebruik van vrijwilligers voor taken die niet onbetaald of onbeloond zouden moeten zijn. De conclusie dat het welzijn van individuen meer een taak moet zijn voor andere burgers, vindt GroenLinks verontrustend en in feite een vrij verpakte bezuiniging. De fractie begrijpt dat er krapte is op de arbeidsmarkt, maar eerder zou de betreffende markt zou aantrekkelijker gemaakt moeten worden dan dat de gemeente te afhankelijk wordt van vrijwilligers. De termen eenzaamheid en armoede ontbreken in het stuk, belangrijke onderwerpen voor GroenLinks en soms ook redenen waarom mensen in de Wmo belanden. GroenLinks-raadslid Mülders heeft gisteravond over eenzaamheid gesproken met de wethouder, in dezen volgt nog een motie. Het voorstel ontbeert concrete doelstellingen en hoe men deze wil behalen. De fractie kan weinig met vage abstracties. Dit stuk is eerder een werkdocument dat niet is afgestemd op de doelgroep, dan een volledig stuk waar GroenLinks vol vertrouwen mee kan instemmen.

D66 (Elfassih) bespreekt dat in de domeinvergadering verschillende toezeggingen zijn gedaan, al genoemd door de SPM. D66 drukt de wethouder op het hart om participatie, armoede en eenzaamheid mee te nemen in de uitwerking van het beleid; deze onderwerpen komen te weinig in het plan naar voren en dat is een gemis. D66 heeft getwijfeld inzake de motie; een goede lobby is belangrijk voor de stad, maar de tweede overweging is niet waar en nogal drastisch geformuleerd. In diverse domeinvergaderingen is door de wethouder en ambtenaren onderbouwd dat grote personeelstekorten de oorzaak zijn van de tekortkomingen in de zorg. De motie is overbodig. D66 stelt voor om, gezien de bij interrupties gestelde vragen, een RIB te verstrekken over hoe de VNG werkt en wat de raad daaruit kan halen.

SP (Van Gelooven) vraagt waar D66 het precies niet mee eens is.

D66 (Elfassih) licht toe dat in het tweede overwegingspunt van de motie staat dat de Wmo nu niet goed loopt door bezuinigingsmaatregelen, maar dat komt door personeelstekort.

SP (Van Gelooven) heeft daar een andere mening over. Dat geldt bijvoorbeeld ook met betrekking tot de scootmobielen en Omnibus; door bezuinigingen wordt er minder zorg en hulp geleverd.

D66 (Elfassih) geeft aan dat dit bij haar weten komt door efficiënter werken en een personeelstekort.

CDA (Heine) stemt in met regionale beleidsplan; het uitvoeringsplan dat later komt, is cruciaal. Zelfredzaamheid is het magische woord in het plan. An sich is dat een goed streven, de levensverwachting stijgt en als men de verzorgingsstaat in stand wil houden, zal men zelfredzaamheid moeten nastreven. Het CDA vraagt zich tegelijkertijd wel af of in het plan niet te veel aan 'maakbaarheidsdenken' wordt gedaan en in hoeverre het strookt met de werkelijkheid. Wordt dit soort

procedures eigenlijk niet verkeerd ingekleed, zou men niet juist moeten beginnen met de uitvoering, kijken naar de praktijk, heldere prognoses maken en dan tot een overkoepelende visie komen? Voor het CDA zal alles afhangen van het uitvoeringsplan, mede om straks eindelijk inzicht te krijgen in de financiën. In de krant stond dat de gemeente Gulpen-Wittem tegen het regionale beleidsplan Zorg heeft gestemd. Gaat dat over dit beleidsplan? Heeft dat gevolgen voor hoe het beleidsplan nu is opgesteld, wat zijn de consequenties voor de samenwerking?

Met betrekking tot de motie vindt het CDA het op zich goed om dit signaal te geven, maar volgt het college als dat de motie overbodig vindt.

PvdA (Redmeijer) stemt voor het beleidsplan, met daarbij de kanttekening dat de raad over het uitvoeringsplan goed en tijdig geïnformeerd wordt. De fractie had nog een aantal punten, maar die zijn al genoemd door GroenLinks en het CDA. Met betrekking tot de motie is de PvdA het – na de uitleg van de wethouder en reeds voorhanden zijnde informatie - met het college eens dat de motie overbodig is.

Partij Veilig Maastricht (Garnier) betoogt dat iedereen met het voorliggend beleidsplan het beste wil: goede zorgverlening voor de burgers. Al jaren staan de maatschappelijke ondersteuning en de zorg onder druk. Er is sprake van een dubbele vergrijzing en organisaties kampen met personeelstekort. De opgave is immens. Het voorstel is theoretisch en weinig pragmatisch. Partij Veilig Maastricht vertrouwt erop dat het uitvoeringsplan duidelijk, realistisch, effectief en meetbaar zal zijn. Een transitie is hard nodig om de komende jaren de zorgverlening te kunnen waarborgen. Positieve gezondheid lijkt het gouden sleutelwoord, waarbij burgers meer verantwoordelijkheid toebedeeld krijgen inzake zelfregie. Er moet echter voor gewaakt worden dat niemand tussen wal en schip valt en dat geldt ook voor naasten en mantelzorgers. Partij Veilig Maastricht zal het uitvoeringsplan nauwlettend in de gaten houden en kritisch zijn op de genoemde criteria.

De motie van de SP is sympathiek en begrijpelijk, maar vooralsnog overbodig. De lobby richting het rijk wordt al gevoerd, zeker voor de maatschappelijke ondersteuning. De wethouder heeft als voorbeeld het abonnementstarief genoemd; geldt dat tarief ook voor de huidige cliënten, of uitsluitend voor nieuwe? De bezuinigingen in de Jeugdzorg zijn iets teruggedraaid, maar men is er nog lang niet. Grote zorgorganisaties staan voor een grote transitie, anders kunnen zij de gewenste zorg niet meer bieden. De portefeuillehouder heeft in dezen nauw contact met de bestuurders van die organisaties. Samen staat men sterk, samen zorgt men voor de burgers. Ook de G40 blijft zich inzetten voor minder bezuinigingen en meer geld voor de maatschappelijke doelen. Partij Veilig Maastricht zal dat zeer zeker goed blijven monitoren. Desalniettemin heeft de fractie vertrouwen in het college en steunt zij de motie niet.

VVD (Verkoijen) was tijdens de domeinvergadering blij om te horen dat bij het opstellen van dit soort documenten het KPMG-rapport altijd wordt meegenomen. Het voorliggend beleidsplan bestaat veelal uit de ambities zoals aangegeven in het coalitieakkoord, zelfredzaamheid lijkt het speerpunt en dat vindt de VVD prettig om te horen. De fractie kijkt uit naar het uitvoeringsplan en zal daar, zodra het er is, heel goed naar kijken. De VVD vindt het, na de uitleg van de wethouder, niet nodig om de motie te steunen.

Partij voor de Dieren (Strik) sluit zich volledig aan bij het betoog van GroenLinks. De Partij van de Dieren steunt de motie van de SP en dient deze mede in.

Volt (Den Heijer) begrijpt dat er een beleidsplan wordt besproken. Toch viel er iets op, dat de collega's van de VVD en D66 wellicht minder leuk vinden: de tekst is erg liberaal van aard. Sommige opmerkingen leken ook wel een 'get out of jail for free card', zoals: 'Onze inwoners zijn in eerste instantie zelf verantwoordelijk voor hun levensonderhoud en welzijn, inclusief het welzijn van mensen om hen heen' en 'Nog te vaak wordt er geredeneerd in waar iemand recht op heeft en nodig heeft om deel te nemen aan een gewoon leven'. Volt roept op het uitvoeringsplan iets beter en menselijker te schrijven. De fractie vindt het stuk verder inhoudelijk goed en stemt ermee in.

PVV (Betsch) steunt zowel het stuk als de motie.

50PLUS (Van Est) zegt inzake de motie dat men er toch van uit kan gaan dat iedere wethouder en burgemeester lobbyt waar dat kan en dat voor hen lobbyen ook hobbyen is. Daar zijn geen moties

voor nodig. Het is ook duidelijk dat de landelijke regering er een puinhoop van heeft gemaakt en dat men bij de Voorjaarsnota op zoek moet naar € 6 miljard aan bezuinigingen. Voor extra geld zal ander beleid en dus wellicht eerst verkiezingen nodig zijn, 50PLUS zou daar zeer voor zijn. Bij het beoordelen van de motie heeft de fractie niet zozeer gekeken naar of het verstandig is om meer middelen voor de Wmo te krijgen, maar meer naar het realiteitsgehalte.

Met betrekking tot het voorliggend stuk kan 50PLUS zich wat het CDA en Volt daarover hebben gezegd goed voorstellen, maar maakt een andere keuze. De bevoegdheid voor de uitvoering ligt bij het college, maar dat vindt 50PLUS in dit geval wat ver gaan. Er zou een tussenoplossing moeten zijn. De wethouder heeft toegezegd om een peilvoorstel te maken, dat stelt de fractie zeer op prijs en zal daar kritisch naar kijken en de inbreng in de domeinvergadering daaraan refereren. Dat maakt het moeilijk om met het beleidsplan in te stemmen, omdat het eigenlijk achterhaald is en gebaseerd op een politiek die in de afgelopen jaren niet heeft gewerkt. Dat is het punt, bij de bepaling straks van zo'n peilvoorstel wil 50PLUS niet horen 'ja, maar het stond in het plan'. Na afweging besluit 50PLUS het beleidsplan daarom niet te steunen; dat is ook niet nodig, want gemeente Gulpen-Wittem doet dat ook niet. De wethouder zou na de domeinvergadering nog met de Adviesraad spreken over de toekomstige samenwerking. Het zou 50PLUS geruststellen als het toewerken naar het uitvoeringsplan op een iets andere manier verloopt dan naar het beleidsplan.

SAB (Gorren) complimenteert het college en de wethouder met het stuk. Vooraf was duidelijk dat het een 'hell of job' zou worden om de bezuinigingen te kunnen doorvoeren, het is niet niets. De SAB heeft er van tevoren op aangedrongen de bezuinigingen liefst niet allemaal in het sociaal domein door te voeren; dat kan niet en wil de SAB ook niet. Het grootste deel van de mensen om wie het gaat is fragiel en heeft de hulp nodig. Het wordt echter toch gedaan – er wordt het meest bezuinigd in dit domein – en dat is jammer, de SAB benijdt het college in dezen niet. Het beleidsplan wordt gemaakt in samenwerking met zes gemeenten en er worden adviesraden bij betrokken, als je zo moet bezuinigen kan het niet anders dan dat de woorden veerkracht, eigenkracht en zelfredzaamheid gaat gebruiken. Die staan in bijna iedere zin van het beleidsplan. Hoe gaat dat er straks uit zien in het uitvoeringsplan? Dat wordt immers geschreven aan de hand van die woorden in het beleidsstuk. De SAB wacht het uitvoeringsplan met smart af en hoopt dat er nog keuzes gemaakt kunnen worden. Het stuk dat nu voorligt is papier, en dat is geduldig. Meer dan nu dienen de mensen die echt behoefte hebben aan hulp en ondersteuning, die ook te krijgen. Dat zou het uitgangspunt moeten zijn van dit college: zo veel als mogelijk doen wat we kunnen doen. Dat doet het college ook, maar het is lastig. De SAB vindt de motie op zich goed en ook sympathiek; waar men druk kan zetten moet men dat doen, maar overbodige druk kan ook averechts werken en dat zou in dezen weleens het geval kunnen zijn. De fractie steunt de motie daarom niet.

M:OED (Van Rooij) vindt de motie ook sympathiek, maar vraagt zich af wat die kan veranderen. Als lokale partij vindt M:OED het ook fijn om op lokaal niveau naar de oplossingen te zoeken. Dit soort moties passeert nogal eens de revue, met een wat oneerbiedige term worden die ook wel postzegelmoties genoemd; het college kan zo'n motie uitvoeren door een brief te sturen naar Den Haag en heeft dan gelobbyd. Het is wellicht zinvoller om samen eens te kijken naar de prioriteiten van het *public affairs*-team, dat ook te maken heeft met beperkte menskracht.

Wat het beleidsplan betreft, gaat het eigenlijk om een verschuiving van de focus op maatwerk-ondersteuning naar basisondersteuning, het doel is gezonde en veerkrachtige inwoners, het streven is het tijdig bieden van de juiste en betaalbare hulp en ondersteuning, op de juiste plek. Bij de uitvoering van dat beleid zijn de doelen heel belangrijk, een ervan gaat over positieve gezondheid, in het stuk omschreven als 'het vermogen van mensen om zich aan te passen en eigen regie te voeren in het licht van de fysieke, emotionele, cognitieve en sociale uitdagingen van het leven'. M:OED vindt positieve gezondheid geen doel, maar een middel en dan mist er een aantal tactische doelstellingen. Hopelijk gaat de verdiepingsslag daar antwoord op geven, want hoe worden straks de resultaten gemeten? Wanneer is iets in het kader van positieve gezondheid geslaagd? Welke indicatoren worden gebruikt om dat meetbaar te maken en kan de gemeente dat zelf, of is daar een derde voor nodig? De meest relevante vraag is: wat betekent dat voor de individuele Maastrichtenaar? Hoe wordt persoonlijke gezondheid op individueel niveau ingezet, rekening houdend met alle verschillende sociale componenten die de stad rijk is? M:OED twijfelt aan de precisie van de beoogde resultaten en vraagt zich af hoe burgerinitiatieven met betrekking tot positieve gezondheid het beste kunnen worden gesteund. Er is al een gebrek aan vrijwilligers, menselijk kapitaal is steeds moeilijker te vinden.

Betekent dit beleid dan eigenlijk dat er nog eens gekeken moet worden naar de ondersteuning van vrijwilligersorganisaties, nu die zo'n belangrijk onderdeel beginnen te worden van het sociaal domein?

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) steunt de motie, al is het maar om een signaal te geven. Er zal altijd meer geld bij moeten, ook vanwege alle bezuinigingen die er zijn geweest. Een groeiende groep doet een beroep op de Wmo, als in het beleidsplan uitgegaan wordt van zelfredzaamheid, eigen kracht terwijl steeds minder mensen daaraan kunnen voldoen, is het duidelijk dat er meer personeel bij moet. Het is niet altijd zo dat men geen personeel krijgt omdat er geen personeel is; in de zorg wordt meestal onderbetaald en daarom is het niet aantrekkelijk. Beter betalen zou al een oplossing zijn, evenals stoppen met leeftijdsdiscriminatie; er solliciteren genoeg 55-plussers in de zorg, maar die komen niet in aanmerking. Met deze twee punten wordt eigenlijk niets gedaan. De LPM hoort klachten over Wmo-zorg: zorgverleners maken hun tijd niet vol, hebben geen zin in het werk of komen niet opdagen. Dat is zeer spijtig, mensen zijn afhankelijk van hun aangevraagde en toegekende hulp. De LPM steunt de bijdrage van GroenLinks, ook wat mantelzorgers betreft; die zijn overbelast, terwijl er in het beleid steeds meer wordt uitgegaan van de inzet van mantelzorg terwijl daar eigenlijk betaalde banen voor in de plaats zouden moeten komen. De LPM sluit zich ook aan bij wat het CDA zei over hoe je een visie maakt. Het paard wordt nu achter de wagen gespannen, eigenlijk moet het andersom; kijken hoe het in de praktijk werkt en dan een visie opstellen. De LPM sluit zich ook aan bij de bijdrage van M:OED met betrekking tot hoe het beleidsplan in elk aar zit. De fractie is niet zo tevreden met het beleidsplan, waarin zelfredzaamheid en eigen kracht de rode draad vormen. Dat zal zich dus ook doorvertalen in het uitvoeringsplan. De LPM vindt dat thema's als eenzaamheid en de groeiende zorgbehoefte niet goed opgepakt worden. De fractie stemt daarom niet in met het voorstel.

SP (Van Gelooven) dankt de fracties die met goede invalshoeken kwamen. Hij betoogt: beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Vandaag ligt het regionale beleidsplan Wmo voor, dat volgens de wethouder wel weinig concreet moet zijn omdat de gemeenten er hun eigen draai nog aan moeten kunnen geven. Het is dus bewust hoog over, zeker niet praktisch en met opzet geschreven in een beetje algemene managementtaal. Je kunt er alle kanten mee op, aldus collega de heer Van Est. Is het dan alleen voor de vorm? Feitelijk is deze manier van werken ondoenlijk. Het gaat om ingewikkelde materie, decentralisaties, veranderende zorgwetten en -stelsels. Het is te veel informatie, vaak te complex en het wordt weggeorganiseerd in een regionaal samenwerkingsverband, waardoor feitelijk geen fatsoenlijke democratische controle door de raad mogelijk is. Toch moet de raad over iets besluiten. De overige gemeenten in het samenwerkingsverband hebben daar ook al veel moeite mee gehad, Gulpen-Wittem is zelfs afgehaakt en de andere zijn ook niet blij. Toch wordt voortgegaan op de ingeslagen weg. De raad moet maar hopen dat de latere praktische uitwerking van dit beleidsplan – het uitvoeringsplan – de door iedereen gesignaleerde grote problemen in de samenleving en zorg wel oplost. De wethouder veronderstelt dat het allemaal wel goedkomt en de raad moet daar maar op vertrouwen. De raad is natuurlijk wel verantwoordelijk voor het besluit. Het beleidsplan biedt volgens de SP onvoldoende fundamenten voor het verder vormgeven en inhoud geven aan de wettelijke taken van de gemeente; zorgen voor de inwoners, met de menselijke maat als uitgangspunt. De SP verzoekt de collega-raadsleden dan ook tegen het voorliggend voorstel te stemmen, want zowel procesmatig als inhoudelijk zijn er nog veel te veel vragen en onduidelijkheden. De adviesraden van Maastricht en Heuvelland waren daar ook helder in; de meeste waren niet blij met de gang van zaken. Tijdens de laatste domeinvergadering werden ook vele kritische vragen gesteld en opmerkingen gemaakt door de domeinleden. Het voorliggend voorstel werd vrijwel onveranderd door de diverse adviestrajecten geloodst en ook door de domeinvergadering. Wat keurt de raad hier dan toch goed? De belangrijkste vraag is: wie worden van dit alles de dupe?

Het uitvoeringsplan is een collegebevoegdheid, formeel heeft de raad daar vrijwel niets over te zeggen. Na veel aandringen zal de raad tussentijds een peilvoorstel ontvangen en mag daar kennelijk blij mee zijn. Hoeveel risico's neemt de raad hiermee, namens de inwoners die straks hulp en steun nodig hebben? De kaderstellende taak lijkt slechts te slaan op het financiële kader, dit heet simpelweg: bezuinigen. Dat is de echte vader van de gedachte, die aan dit beleidsplan ten grondslag ligt. De gemeente trekt ten strijde om de kosten en misstanden te beteugelen, maar rekent zich volgens de SP met dit plan veel te rijk. Ook hier lijkt de controlerende taak van de raad niet meer te zijn dan een vinkje bij het beroemde kruisje. Zo kan en mag de raad haar taak niet uitvoeren. Het kan ook anders, zoals bleek in Vaals: de Nationale Ombudsman kwam naar Limburg om de gemeente Vaals zijn rapport inzake de Wmo aan te bieden en te complimenteren met de aanpak daar, waarbij de

leefwereld van de mensen belangrijker wordt geacht dan het systeem. Waarom kan dat niet in Maastricht? Samenvattend is dit beleid een doodlopende weg. Jarenlang wanbeleid en bezuinigen resulteren in een zorginfarct en mensen die hulp nodig hebben, moeten het nu min of meer zelf maar uitzoeken. Die zoektocht wordt omgeven met hippe termen zoals empowerment, community care en hybride vormen. Bij een symposium van Envida werd aangegeven dat men binnenkort een geheel eigen verpleeghuis achter de voordeur krijgt, samen met een totaalpakket aan zorg en hulp; alsof dat geen geld kost. Er waren 500 professionals aanwezig, maar waren er ook mensen die gebruikmaken van de zorg en de Wmo-voorzieningen, die kunnen vertellen hoe al die mooie plannen de laatste jaren in de praktijk uitgewerkt hebben?

Wethouder Bastiaans heeft goed geluisterd, veel fracties hebben een aantal zaken genoemd die de zij meeneemt zoals zorgen dat het papieren stuk straks aansluit met het uitvoeringsplan en de sociale visie van Maastricht. Die gaat over bestaanszekerheid, ervaren positieve gezondheid en creëren van gelijke kansen. Afgesproken, ook met de adviesraden, is dat richting het uitvoeringsplan een duidelijk traject wordt afgestemd en daartoe wordt een startbijeenkomst georganiseerd.

In de gemeente Gulpen-Wittem is een motie ingediend; er was eerder al sprake van een lokaal beleidsplan, waarin duidelijke afspraken waren vastgelegd met de raad. De wethouder aldaar gaat met de raad in gesprek en bekijkt dan hoe op een later tijdstip toch kan worden aangesloten bij het regionale plan.

CDA (Heine) vraagt hoe het samenwerkingsverband is ingekleed. Kan een gemeente daarnaast een lokaal beleidsplan hebben en naderhand aansluiten?

Wethouder Bastiaans weet niet hoe dit in het verleden precies tot stand is gekomen en wat de reikwijdte daarvan is. De afgelopen jaren is een aantal zaken met betrekking tot onder andere de Wmo, beschermd thuis en de herijking inkoop begeleiding groep en begeleiding individueel in gezamenlijk verband gedaan. Het is wel duidelijk dat Gulpen-Wittem later nog kan aansluiten.

CDA (Heine) vraagt of de wethouder dit bijvoorbeeld middels een RIB kan toelichten. Het is interessant om zo te kunnen zien in hoeverre het plan wel of geen papieren tijger is.

Wethouder Bastiaans zegt dat toe (toezegging). Bij de uitvoeringsplannen zal vooral gekeken worden naar waar gemeenten samen op kunnen trekken en van elkaar kunnen leren. De lokale behoeften verschillen en daar moet ook ruimte voor zijn. Met de adviesraden is verder afgesproken dat, meer dan in het verleden, bekeken gaat worden welke regionale plannen op de agenda staan in de toekomst en dat die in een bestuurlijk overleg met die raden worden opgepakt.

De wethouder is niet zeker of zij de vraag van M:OED goed heeft begrepen. Stel dat er allerlei mooie activiteiten worden opgetuigd voor mensen in eenzaamheid, zoals schilderen, en het dan niet meer past; het uitgangspunt is altijd het doel. Bij het bestrijden van eenzaamheid wordt dan bekeken wat de meest effectieve wijze is om dat te doen. Als dat betekent dat een activiteit – bijvoorbeeld dus schilderen - niet meer aansluit, moet er iets anders georganiseerd worden. Inzake de tweede vraag van M:OED geeft de wethouder aan dat het een misverstand is om te denken dat de gemeente alles overlaat aan vrijwilligers. Een basisvoorziening kan inderdaad iets met vrijwilligers zijn, maar ook net zo goed een voorziening zijn waar professionals aan zijn gekoppeld.

M:OED (Van Rooij) verheldert dat zijn fractie vooral wil uitzoeken wat bedoeld wordt met positieve gezondheid. Schilderen zou bijvoorbeeld heel goed positieve gezondheid kunnen stimuleren. Het voorliggend beleidsplan lijkt meer dan voorheen te leunen op vrijwilligersinitiatieven, krijgen die dan ook extra aandacht?

Wethouder Bastiaans stelt voor op een ander moment met de raad specifiek te spreken over positieve gezondheid en hoe het college dat ziet. Het gaat bijvoorbeeld over verschillende leefgebieden en wordt door mensen verschillend ervaren. Met betrekking tot vrijwilligersinitiatieven noemt de wethouder als voorbeeld SMILE, in Heugem. Dit initiatief is gestart in de kantine van de voetbalclub aldaar en verder uitgegroeid met allerlei activiteiten zoals dansen, wandelen en samenwerking met zorginstellingen; dat is wat beoogd wordt, van exclusief naar inclusief gaan en daarbij ook de capaciteit van zorgorganisaties inzetten. Er zijn voorzieningen die volledig gedraaid worden door vrijwilligers, voorzieningen waar professionals en vrijwilligers dat samen doen, en ook die

volledig professioneel gerund worden.

Tweede termijn

SPM (Boelen) noemt dat de uitvoering van het plan een collegebevoegdheid is, maar dat de raad daar ook voor verantwoordelijk is. De vinger moet aan de pols gehouden worden en er dient goed gecommuniceerd te worden om vooruit te komen. De draagkracht en zelfredzaamheid van cliënten en hun mantelzorgers moet niet overschat worden. In het rapport van de ombudsman staan goede aanbevelingen, de SPM vraagt bijzondere aandacht voor de onafhankelijke cliëntondersteuning; er wordt nogal eens vergeten dat hulpvragers daar een beroep op kunnen doen.

GroenLinks (Lucas) is blij dat, ondanks verschillende conclusies inzake het stuk, veel fracties van mening zijn dat de menselijke maat in het stuk gevonden moet worden en dat de wethouder dat meeneemt. Uitvoering geschiedt ook op basis van een visie, daarin is nog veel onduidelijk. Sommige zaken zijn wel heel duidelijk, concepten als zelfredzaamheid kunnen snel grillig worden als er niet goed gekeken wordt naar hoe dat in de praktijk uitwerkt. GroenLinks kampt daarom nog steeds met een gebrek aan vertrouwen over de uiteindelijke uitvoering van deze visie.

GroenLinks dankt Volt voor het aangeven dat het stuk erg liberaal is. Twee specifieke partijen kaartten dat zelf niet aan, dat stelt de fractie enigszins teleur.

Interessant is dat de wethouder van Gulpen-Wittem gaf onlangs in de krant aangaf dat er meer geld nodig is. Wat de lobby betreft is het goed wat vaker te horen wat dit precies inhoudt. De motie geeft aan dat de raad het belangrijk vindt dat de lobby met betrekking tot het sociaal domein goed gestalte krijgt. Het voorliggende stuk is abstract, de reële gevolgen moeten niet onderschat worden. Onlangs liet een artikel in de Limburger goed zien hoe eenzaam ouderen kunnen worden door alle bezuinigingen in de Wmo. Het kan moeilijk zijn om dat echt te begrijpen, gezondheid heeft ook sterk te maken met emotionele en spirituele aspecten en het ene heeft impact op het andere.

GroenLinks sluit zich aan bij de Liberale Partij Maastricht ten aanzien van de arbeidsomstandigheden in de zorg; een onaantrekkelijke arbeidsmarkt lost zichzelf niet op. Bestaanszekerheid is niet gelijk aan zelfredzaamheid, het zijn heel verschillende concepten en zij dienen ook als zodanig gezien te worden. Het citaat dat Volt voorlas in de eerste termijn vond GroenLinks en vonden wellicht ook andere fracties beangstigend; er dient echt heel goed gekeken te worden naar de mantelzorgers.

D66 (Elfassih) herhaalt haar vraag om een RIB te verstrekken over de VNG.

CDA (Heine) noemt de term 'kaderstellend'. In een artikel dat zij deze week las, geeft hoogleraar Geerten Boogaard aan dat de raad over alles gaat, dus ook de uitvoering. Hoe werkt het als de raad straks bezwaren heeft bij het peilvoorstel? In hoeverre heeft de raad dan nog iets te zeggen over de uitvoering? Is het mogelijk het peilvoorstel in te brengen als raadsvoorstel?

50PLUS (Van Est) is blij met de vraag van het CDA, want 50PLUS heeft in de domeinvergadering diverse keren aangegeven dat de bevoegdheid in dezen eigenlijk iets anders gelegd moet worden. De SPM noemde de verantwoordelijkheid van de raad; als de raad vindt dat het college een besluit niet goed uitvoert, roept zij het ter verantwoording en dan kan een wethouder opstappen of het plan aanpassen. De SP vroeg of er nog iets te kiezen is als het uitvoeringsplan komt, en daar gaat het om. Als de wethouder er behoefte aan heeft om tussentijds te checken of zij op de goede weg is, kan er een soort lokaal beleidsplan met de raad besproken worden. Kortom: houd de raad aangesloten. 50PLUS hoort dat de wethouder met de adviesraden afspraken gaat maken over het proces en de uitgangspunten en vraagt of die zodra ze gereed zijn, met de raad gedeeld kunnen worden.

M:OED (Van Rooij) sluit zich volledig aan bij de bijdragen van het CDA en 50PLUS. Het plan heeft nog een verdiepingsslag nodig, het voelt raar om het nu goed dan wel af te keuren. Het is bij die verdiepingsslag van groot belang de adviesraden nu wel mee te nemen 'aan de voorkant'; hun kennis en wijsheid kan de plannen alleen maar beter maken.

SP (Van Gelooven) herhaalt dat de Rijksoverheid er de laatste decennia een grote puinhoop van heeft gemaakt. De verzorgingsstaat en het sociaal domein werden afgebroken en er waren enorme decentralisaties en ontslagen in de zorg. Mantelzorgers lopen gratis die gaten dicht, tot het niet meer kan en alles onherstelbaar kapotgaat. De zorg is uitgekleed, er sprake van rigoureuze afbraakpolitiek.

De verantwoordelijkheid om het op te lossen, wordt bij de gemeenten over de schutting gegooid voor steeds minder geld. Alle lichten staan op rood, maar de grootschalige bezuinigingen gaan door. De toegang tot zorg en hulp wordt alleen maar strenger, maar er worden wel wonderen beloofd en verwacht van zelfredzaamheid en veerkracht van het informele circuit, preventie en het nieuwe wondermiddel: het concept van positieve gezondheid. De SP noemt dat wensdenken en oogkleppenbeleid. Zowel medisch als psychisch is dat onverantwoord beleid, want de huidige samenleving is daar jammer genoeg niet meer klaar voor. Het is te mooi om waar te zijn. Er moet niet gesproken worden over besparingen, maar over omvangrijke investeringen in de toekomst. Men hoort en leest in het beleidsplan niets over het maken van andere keuzes, omdat het niet voortkomt uit behoeften maar, uit nood en dat is een heel slechte raadgever. Gaat het wel werken? Zelfs een eenvoudige activiteit als huishoudelijke hulp kan niet meer waargemaakt worden. Het systeem kraakt in haar voegen, alleen rijke mensen kunnen zich nog zorg op maat permitteren waardoor gelijkwaardigheid en solidariteit onder grote druk staan. De Nationale Ombudsman, de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid en de SER waarschuwen ook en geven aan dat het anders moet en kan, de Raad voor Gezondheid en Samenleving geeft aan dat bezuinigingen losgelaten moeten worden. Zoals de wethouder zei, maken Jeugdzorg en Ouderenzorg op dit moment kleine babystapjes. De huidige tijd is zeer geïndividualiseerd, ongezond en stressvol en er is sprake van een dubbele vergrijzing. Dit alles doet de vraag naar hulp en ondersteuning alleen maar toenemen. Ergens moet dat crashen en dat gebeurt ook al, maar velen zien het niet of willen het niet zien. Steeds meer mensen raken tussen wal en schip, want dat is eigenlijk nog de enige plek waar wel ruimte voor hen is. In 2040 zal het aantal inwoners van 75 jaar en ouder met een of meer beperkingen bijna verdubbeld zijn. Dat wordt een steeds groter probleem, maar de oplossing blijft vaag. De wethouder hoopt dat het wordt opgelost 'in de wijk'. Dit alles zou de seniorenpartijen toch extra moeten motiveren om de Wmo goed in te willen regelen? De zorg staat onder grote druk, er is krapte op de arbeidsmarkt. In het hele land ziet men overspannen huisartsen en wanhopige, overvraagde mantelzorgers. Maatschappelijke instellingen en welzijnsorganisaties moeten nog bijkomen van de bezuinigingen van de afgelopen jaren. De eigen kosten voor de mensen stapelen zich op, zoals bijvoorbeeld voor scootmobielgebruikers. Er is overigens vaak geen keuze meer; als het thuis niet langer gaat, zijn er vervolgens geen plekken en geen maatwerk beschikbaar. De wachtlijsten worden steeds langer, de deuren naar verzorgingstehuizen zitten potdicht. Het Regionaal beleidsplan Wmo is gebaseerd op langer thuis blijven wonen, minder maatwerk en minder kosten, op die manier denkt men de structurele tekortkomingen van de samenleving wel even te repareren. Als het college echt om mensen geeft, stopt zij met die vermaledijde bezuinigingen en maakt andere keuzes, gericht op de langere termijn. De SP adviseert dan ook om tegen het voorliggend beleidsplan te stemmen, zodat de raad over een tijdje bij vragen de uitvoering niet te horen krijgt: u heeft het beleid zelf goedgekeurd op dinsdag 25 april 2023.

Wethouder Bastiaans zegt toe in een RIB nader uitleg te zullen geven over de VNG (toezegging). In de domeinvergadering is al afgesproken dat er een peilvoorstel komt voor de raad, zoals dat ook gedaan is bij de subsidieregeling voor vrijwillige inzet en het uitvoeringsplan duurzaam sociaal domein. Met de adviesraden is afgesproken dat zij meegenomen worden; de wethouder zal niet bij de raad komen met een voorstel waar zij het niet mee eens zijn. De wethouder stelt voor de raad ook uit te nodigen voor de eerdergenoemde startbijeenkomst. Zij denkt dat het goed is het uitvoeringsplan, met de op te halen input voor te leggen in een peilvoorstel. Als zij inschat dat de raad zich daarin niet zal kunnen vinden, zal zij zich uiteraard wel twee keer bedenken alvorens daarmee naar het college te gaan want zonder draagvlak lukt het niet.

CDA (Heine) verduidelijkt dat haar zorg vooral zit in het volgende: de raad keurt het beleidsplan goed, vervolgens ligt de uitvoering - in feite alles - bij het college. Waarop heeft de raad nog grip? Er zijn bijvoorbeeld helemaal nog geen bedragen bekend.

Wethouder Bastiaans antwoordt dat er geen sprake is van bezuinigingen en dat er bedragen in de diverse begrotingen zijn genoemd. Er zijn daarover afspraken gemaakt voor meerdere jaren met allerlei partijen.

CDA (Heine) doelt daar niet op. In de domeinvergadering heeft de fractie gevraagd naar getallen en prognoses, bijvoorbeeld van hoeveel senioren nu gebruikmaken van de Wmo en hoe dat wordt

ingeschat voor de toekomst. Daar zijn geen heldere antwoorden op gekomen. Het CDA verwacht dat dit in het uitvoeringsplan wordt opgenomen, maar in hoeverre kan de raad daar nog iets over zeggen?

Wethouder Bastiaans antwoordt dat een aantal zaken regulier terugkomt in de monitor sociaal domein en de P&C cyclus. In het uitvoeringsplan worden zoals afgesproken ook bedragen meegenomen. Zij stelt voor het traject echt samen aan te gaan en eventuele aanvullende vragen van de raad dan ter sprake te brengen.

CDA (Heine) wijst erop dat zij al anderhalf of misschien wel twee jaar hoort: straks krijgt u inzicht in de financiën, als het om het hele sociaal domein gaat en ook middels de monitor. Dat geeft nog steeds weinig inzicht. Wat zijn de bezwaren om het peilvoorstel als raadsvoorstel voor te leggen?

Wethouder Bastiaans vindt dat het hier twee verschillende vragen betreft, naar inzicht in prognoses en hoe zaken verder vorm te geven. Over dit laatste, alsmede het realiseren van de doelstellingen, gaat het peilvoorstel vooral. De prognoses zijn onderdeel van het uitvoeringsplan.

50PLUS (Van Est) benadrukt dat raadsleden een kaderstellende en een controlerende taak hebben. De kaders in het beleidsplan zijn zo ruim, dat de raad daar eigenlijk niets aan heeft. Er zijn duidelijker kaders nodig zodat de raad het college daaraan kan houden bij de uitvoering. Daarom is een tussenstap nodig, zogezegd een lokaal beleidsvoorstel, waar de raad over besluit. De fractie heeft al eens gevraagd om uit te zoeken hoe het precies zit met de bevoegdheden van het college.

Wethouder Bastiaans is van mening dat wat zij heeft aangegeven, aansluit bij deze vragen: een startbijeenkomst met de adviesraden waarbij ook de raad wordt uitgenodigd, die kan daar kaders geven die worden meegegeven bij het opstellen van het peilvoorstel en op die wijze weer terugkomen bij de raad.

SP (Van Gelooven) verzoekt om een korte schorsing voor nader overleg.

Schorsing 21.20 - 21.30 uur

De **voorzitter** vraagt of de SP iets wil zeggen naar aanleiding van de schorsing.

SP (Blom) vraagt of de wethouder toch bereid is het uitvoeringsplan als raadsvoorstel voor te leggen, zodat het bediscussieerd en eventueel geamendeerd kan worden en de raad bij de uitvoering niet voor verrassingen komt te staan. Tijdens de schorsing is een motie opgesteld om daartoe op te dragen.

Wethouder Bastiaans zegt toe een poging te gaan doen om te zien of zij de raad voldoende tegemoet kan komen. Vandaag ligt een beleidsplan voor de regio voor, op basis waarvan gekomen wordt tot lokale uitvoeringsplannen. Zij hecht er veel waarde aan na vandaag met dat proces verder te kunnen. De wethouder herhaalt wat zij heeft gezegd over de startbijeenkomst en het peilvoorstel/conceptvoorstel. Als de raad met dit laatste niet tevreden zou zijn, kan op dat moment alsnog besloten worden er een raadsvoorstel van te maken.

50PLUS (Van Est) begrijpt dat de wethouder het volgende voorstelt: als het peilvoorstel onvoldoende draagvlak heeft, wordt het automatisch een raadsvoorstel. Dat is omslachtig en zou vertragend kunnen werken, andersom is logischer - meteen een raadsvoorstel van maken - want dan kunnen suggesties ter verbetering direct middels een amendement aangebracht worden.

Wethouder Bastiaans antwoordt dat dit natuurlijk ook te maken heeft met de kwaliteit van input die de raad dan zou leveren. Zij begrijpt dat voorgesteld wordt dat de raad haar de volgende opdracht geeft: maak van het uitvoeringsplan een raadsvoorstel, dat vooraf wordt besproken met de adviesraad. De wethouder gaat ervan uit dat raad en college de juiste dingen willen doen voor de inwoners, dat is bij voorkeur vandaag het beleidsplan in stemming brengen en vervolgens samen het proces ingaan. Zij is bereid uiteindelijk dan met een raadsvoorstel inzake de uitvoering te komen.

SPM (Boelen) merkt op dat 50PLUS die vraag stelde, niet de raad als zodanig. De SPM heeft vertrouwen in de wethouder; een peilvoorstel kan ook gewijzigd worden, zonder amendementen en op dat moment kan altijd nog beslist worden of er een raadsvoorstel moet komen.

Wethouder Bastiaans veronderstelt dat het aan de raad is om daarover een besluit te nemen.

Liberalen Partij Maastricht (Nuyts) informeert naar de status van een peilvoorstel. Kan de raad dat goed- of afkeuren of is het een advies? Er ligt nu een heel ruim geformuleerd beleidsplan voor, hoe vertaalt zich dat verder in het uitvoeringsplan? De wethouder zegt straks misschien dat zij heel ruime teugels heeft gekregen van de raad en kan uitvoeren conform haar eigen visie.

Wethouder Bastiaans antwoordt dat er een heel duidelijke sociale visie is. Zij gaat ervan uit dat de raad wat het college doet, daaraan toetst. Bij het peilvoorstel kan de raad adviezen geven, de wethouder zou wel een heel rare wethouder zijn als zij daar niets mee zou doen.

Liberalen Partij Maastricht (Nuyts) vraagt om een toezegging inzake het peilvoorstel: als de raad in meerderheid zou vinden dat het X moet zijn en de wethouder dacht vooraf zelf aan Y, dan wordt het X.

De **voorzitter** vraagt of er wel of niet een motie wordt ingediend.

SP (Van Gelooven) geeft aan dat de motie is ingediend.

Liberalen Partij Maastricht (Nuyts) wijst erop dat het voor de raad niet helder is hoe het uitvoeringsplan straks zal uitpakken, omdat het nu voorliggende beleidsplan zo ruim geformuleerd is.

De **voorzitter** antwoordt dat zij daarom moet weten of de motie wordt ingediend en wie hem toelicht. Vervolgens kan over de motie gesproken en gestemd worden en dan komt er helderheid.

SP (Blom) vraagt of formeel ook een niet-indiener van de motie deze mag toelichten.

De **voorzitter** antwoordt dat dat wel een beetje gek is en vraagt wie de motie indient.

50PLUS (Van Est) vraagt hoe de raad, als er een peilvoorstel komt, wijzigingen kan aanbrengen. Worden er moties ingediend, wordt inbreng afgewogen, commentaar meegenomen? De raad vraagt om een voorstel waarbij zij kan zeggen: dit vinden wij niet goed en dat willen wij veranderen. Dat kan bij een raadsvoorstel en dat is een heldere weg.

De **voorzitter** stelt een korte schorsing voor om te bezien of er een motie komt en wie deze indient. Het wordt nu te chaotisch.

Schorsing 21.41 - 21.46 uur

SP (Blom) leest het dictum voor van de motie. Dit luidt: *'draagt het college op om het uitvoeringsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht als raadsvoorstel aan de raad voor te leggen'*.

De SP begrijpt dat dit een trendbreuk is, omdat de uitvoering een collegebevoegdheid is. Toch gaat de raad hierover, dus in juridische zin is er geen reden om de motie niet goed te keuren.

Wethouder Bastiaans meldt dat het college de motie ontraadt. Zij heeft de handreiking gedaan om gezamenlijk, bij de start van het proces, te komen tot een uitvoeringsplan, te komen tot een peilvoorstel. Bezien wordt vervolgens hoe eventueel daarbij gegeven adviezen kunnen worden meegenomen.

De **voorzitter** merkt op dat er geschorst werd bij de tweede termijn van de SP. Die termijn is afgerond en nu ligt voor de motie 'Uitvoeringsplan Wmo als raadsvoorstel naar de raad'. De voorzitter geeft de fracties de gelegenheid daarop te reageren.

SPM (Boelen) steunt de motie niet, want heeft vertrouwen in de gemaakte afspraken voor het proces. Bij het peilvoorstel kan in goed overleg met alle betrokken partijen van alles nog aangepast worden en zo kan gekomen worden tot een goed uitvoeringsplan in het kader van de Wmo.

GroenLinks (Lucas) steunt de motie, omdat zij grip wil hebben op de situatie. Het peilvoorstel is voor deze fractie een te mistig concept.

D66 (Elfassih) merkt op dat D66 uiteraard ook zorgen heeft en de SP in dezen begrijpt. De raad heeft een kaderstellende en controlerende rol, het college de uitvoerende rol. D66 heeft vertrouwen in dit proces en het college en neemt de handreiking van de wethouder aan.

CDA (Heine) steunt de motie. De raad gaat in principe 'over alles'; dat betekent niet dat alle uitvoeringszaken in de raad besproken moeten worden, maar het voorliggend plan is van een hoog abstractieniveau en het CDA probeert al twee jaar grip te krijgen op het sociaal domein. Een raadsvoorstel maken van het uitvoeringsplan is een logische stap.

PvdA (Redmeijer) vindt de handreiking van de wethouder om te komen met een peilvoorstel voldoende en steunt de motie daarom niet.

Partij Veilig Maastricht (Garnier) vindt een peilvoorstel afdoende en heeft daar vertrouwen in, de raad moet immers niet op de stoel van het college gaan zitten. De fractie steunt de motie niet.

VVD (Verkoijen) probeert al jaren iets meer grip te krijgen op het sociaal domein. Deze motie aannemen is wat dat betreft een goede stap, de VVD steunt deze derhalve.

Partij voor de Dieren (Strik) wil de garantie dat de raad grip heeft op de situatie en stemt daarom in met de motie.

Volt (Den Heijer) sluit zich aan bij de woorden van de PvdA. Volt neemt de handreiking van de wethouder aan, het is belangrijk vertrouwen in het college te hebben met betrekking tot de uitvoering van het plan.

PVV (Betsch) sluit zich aan bij het advies van het college.

50PLUS (Van Est) complimenteert de wethouder met haar pogingen tot elkaar te komen in dezen, de fractie stelt dat zeer op prijs en waardeert de handreiking. Procesmatig is het echter veel effectiever en duidelijker om het uitvoeringsplan straks als raadsvoorstel te behandelen. Dat zal immers eigenlijk ook een kaderstellend plan zijn, het is daarom zaak de pragmatische weg in dezen te kiezen.

SAB (Gorren) respecteert de handreiking van de wethouder om te komen met een peilvoorstel; haar suggestie om vervolgens indien nodig alsnog te komen met een raadsvoorstel, vindt de fractie heel raar en steunt daarom de motie.

M:OED (Van Rooij) omarmt de motie, om zo meer grip te krijgen op het geheel.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vindt het jammer dat het nu wat rommelig verloopt. Men wil met zijn allen meer grip krijgen op de zaak, maar goedkeuring van een heel ruim geschreven beleidsplan maakt dat er geen invloed meer is op het uitvoeringsplan. Peilvoorstellen zijn vaker voorgelegd, het college peilt dan de meningen maar hoeft daar niets mee te doen. De Rekenkamercommissie dringt er steeds op aan dat de raad meer grip moet krijgen op grote dossiers en haar bevoegdheden niet weggeven. De LPM is daarom tegen het beleidsplan en steunt de motie.

De **voorzitter** geeft de gelegenheid voor een stemverklaring. Aan de orde zijn twee moties en het raadsvoorstel.

GroenLinks (Lucas) meldt dat de fractie grip wil op de situatie en het van groot belang vindt dat er niet óver mensen wordt gepraat, zonder mét hen gesproken te hebben. Dat mist in het voorstel. GroenLinks heeft bij deze visie onvoldoende vertrouwen in de uitvoering en steunt het voorstel daarom niet.

De **voorzitter** brengt de motie 'Uitvoeringsplan Wmo als raadsvoorstel naar de raad' van de SP in stemming.

Uitslag van de stemming: 18 stemmen voor, 16 stemmen tegen. Daarmee is de motie aanvaard.

De **voorzitter** brengt de motie 'Opdracht tot inspanning voor extra rijksbijdrage Wmo' van de SP in stemming.

Uitslag van de stemming: nu tweede motie in stemming, motie van de SP, opdracht tot inspanning voor extra rijksbijdrage. 8 stemmen voor, 26 stemmen tegen.

De **voorzitter** brengt het voorstel 'Beleidsplan maatschappelijke ondersteuning Maastricht-Heuvelland 2023-2026' in stemming.

Uitslag van de stemming: 24 stemmen voor, 10 stemmen tegen. Daarmee is het voorstel aangenomen.

9. Motie CDA - Wonen achter wonen

De **voorzitter** geeft voor deze motie vreemd aan de orde van de dag het woord aan het CDA.

CDA (Brüll) licht de motie toe. Regelmatig vragen mensen waarom 'wonen achter wonen' in Maastricht niet mag. Toen het college onlangs om een uitzondering hierop vroeg in de Jodenstraat, werd het helemaal onduidelijk. Als regels niet zijn uit te leggen aan inwoners, is het zaak er iets aan te doen. Het CDA heeft het punt onder de loep genomen en constateert dat de gehanteerde regel nooit is vastgesteld door de gemeenteraad, er wordt gehandeld op grond van een notitie uit 2006. De ambtelijke organisatie deelt de mening van het CDA dat het wenselijk is dat de gemeenteraad een beleidskader vaststelt. Momenteel is er alleen een uitzonderingsgrond voor wonen achter wonen in de binnenstad. Inmiddels ziet de wereld er anders uit, ook in Maastricht heerst een wooncrisis en mogelijkheden voor het toevoegen van woonplekken zullen ook gezocht moeten worden in de stadsranden. Het CDA stelt een beleidskader in dezen voor, waar de raad zich over kan buigen. Daar de Omgevingsvisie in januari 2024 geactualiseerd wordt en daar zinsneden in staan die kunnen botsen met de verruiming van de mogelijkheden voor wonen achter wonen is het logisch om dat beleidskader mee te nemen bij de totstandkoming van deze actualisatie. Het CDA dient samen met D66, Volt, VVD, PVM, SPM, PvdA, SAB, SP en M:OED deze motie in, zodat gezamenlijk gekomen kan worden tot een duidelijk en uitlegbaar beleidskader.

Het dictum van de motie luidt: *'Stadsbreed te onderzoeken of verruiming van de mogelijkheden voor wonen achter wonen mogelijk is en dit mee te nemen in het proces van de totstandkoming van de Omgevingsvisie en; in het kader van de Omgevingsvisie eenduidig de criteria vast te leggen waaraan bij aanvragen voor wonen achter wonen wordt getoetst'*.

Wethouder Bastiaans geeft aan dat het college de vraag begrijpt dat het goed zou zijn als er transparant en eenduidig wordt vastgelegd op basis van welke criteria in welke delen van de stad wonen achter wonen al dan niet mogelijk is, en dat dit wordt vastgesteld door de raad. In die zin adviseert het college positief ten aanzien van de motie. Het wil dit punt inderdaad meenemen bij de Omgevingsvisie en dus ook bij het ophalen van de mening daarover van inwoners. Uiteindelijk komt het college bij de raad met een voorstel en criteria, de wethouder denkt dat die gedifferentieerd zullen zijn.

De **voorzitter** geeft de raadsfracties de gelegenheid op de motie te reageren.

SPM (Steijns) stelt vast dat de betrokkenheid van bewoners bij stedenbouwkundige projecten de laatste tijd toeneemt. Wonen achter wonen is vaak aanleiding voor vragen; wat is wel en niet mogelijk, waarom kan het hier niet en verderop in de straat wel? Waarom kan of mag het bij bebouwing zonder woonbestemming wel en op een andere plek niet? Het beleid in dezen blijft voor burgers vaak ondoorgrondelijk. Daarbij staat het thema volkshuisvesting centraal, het verantwoord huisvesten van mensen. In een huis voelt men zich thuis, veilig en geborgen, het is een onderdeel van bestaanszekerheid. Wonen is ook een collectieve aangelegenheid - zeker vóór de voordeur - in ruimtelijke en sociale zin, dat heldere regelgeving verdient die door iedereen begrepen wordt. Voor de SPM is de motie een oproep daartoe; geen vergeefse, aangezien het college er positief over adviseert.

GroenLinks (Van der Gugten) was enigszins verrast door de motie. De aanleiding was blijkbaar de discussie over de bebouwing in de Jodenstraat een tijdje terug, waardoor de bebouwing van binnenterreinen weer volop in beeld kwam. Maastricht kent een aantal 'wonen achter ...' situaties; wonen achter en boven winkels, achter bedrijven, wonen onder/boven/achter cafés en achter wonen. Het is misschien verstandiger om eens na te denken in brede zin over hoe om te gaan met wonen op binnenterreinen in bebouwde clusters. Veelal zijn dat plekken in de binnenstad, waarbij allerlei belangen spelen die samen het speelveld moeten bepalen waarbinnen de gemeente toestaat dat en op wat voor manier dan er gewoond mag worden. Simpelweg zeggen dat W in de binnenstad weer zou moeten toenemen en verwijzen naar overwegingen als 'destijds heerste er nog geen wooncrisis', doet afvragen hoe ver het collectieve geheugen in deze stad reikt. Nog niet zo lang geleden

verscheen het boek Crapuul, over het Stokstraatkwartier. De crisis die zich daar afspeelde, had alles te maken met volkshuisvesting; ongelimiteerd kon daar wonen achter wonen tot ontwikkeling komen, waarbij de kwaliteit op geen enkele manier gecontroleerd werd. Anno nu zijn daar meer regels voor, zal men zeggen, maar het blijkt bij projecten steeds weer dat het weerbarstig is om die overeind te houden. Zeggen dat er destijds minder ruimtelijke ontwikkeling in de binnenstad speelde dan nu, vindt GroenLinks een versimpeling van de geschiedenis.

De fractie vraagt de indieners van de motie de overwegingen, vooral de laatste twee, nader toe te lichten. Geconstateerd wordt dat er nooit een raadsbesluit is geweest in dezen en er op basis van een min of meer spontaan tot stand gekomen regel op dit punt beleid wordt gevoerd. GroenLinks zou weleens heel precies in kaart gebracht willen zien waar dit vandaan komt. Wat er nu staat is te vaag, om ergens over te kunnen besluiten wil GroenLinks begrijpen hoe het zit. In de laatste overweging staat 'dat in de Omgevingsvisie is vastgesteld dat we in de stadsranden van Maastricht verdunning en vergroening willen, maar dat dit geen reden is om wonen achter wonen niet toe te staan, omdat het daarbij om al bestaande bebouwing gaat; bij de actualisatie van de Omgevingsvisie een beleidskader omtrent wonen achter wonen kan worden meegenomen.' GroenLinks heeft dit een paar keer opnieuw gelezen, de conclusie is dat het gaat om een klassiek geval van Brandend zand, van Anneke Grönloh; niemand begrijpt waar het liedje precies over gaat. Er is helemaal niets op tegen om anno 2023 weer eens goed te onderzoeken hoe het zit met het bouwen op binnenterreinen. GroenLinks stelt voor dit niet te beperken tot wonen achter wonen maar generiek te kijken naar binnenterreinen, met daarbij de belangen van alle betrokkenen als intrinsieke kaders. Als alleen wordt gekeken naar de behoefte van mensen om hun privé-achterterreinen exploitabel te maken met woningbouw, dan is het risico dat men over tien, twintig jaar moet concluderen dat het de verkeerde kant op is gegaan. Een integrale benadering is heel belangrijk. GroenLinks vindt de motie onzorgvuldig opgesteld, er is onvoldoende nagedacht over de formuleringen en de logica ontbreekt hier en daar. De fractie steunt de motie niet, maar gezien het aantal mede-indieners zal deze wel aangenomen worden. GroenLinks doet de suggestie aan de wethouder om het zodanig op te pakken dat het bebouwen van binnenterreinen serieus en integraal bekeken wordt, alle aspecten dienen in een goede balans met elkaar heel zorgvuldig - ook gezien de geschiedenis - te worden afgewogen.

D66 (Gardien) dient de motie van harte mede in. De fractie viel inzake dit thema van de ene in de andere verbazing. Alvast in antwoord op de vraag van GroenLinks aan het CDA noemt D66 dat er over wonen achter wonen een mooie RIB is ontvangen. Daarin staat onder andere: *'Er is geen sprake van een door het college of door de raad vastgesteld beleidsstuk voor wonen achter wonen. Voor wonen achter wonen is een aantal cases geanalyseerd met als doel een meer algemene lijn op te stellen wanneer wonen achter wonen wel en wanneer niet in overeenstemming is met de uitgangspunten zoals hiervoor beschreven. Bij elke aanvraag van wonen achter wonen, waarvan het aantal overigens relatief beperkt is, wordt gekeken naar de unieke feiten en omstandigheden van het geval. De interne ambtelijke presentatie uit 2006 waarop het vervolgens gebaseerd is, heeft geen enkele formele status maar is wel een praktisch hulpmiddel bij de beoordeling van diverse aanvragen'*. Samengevat: wonen achter wonen is geen vastgesteld stuk maar wel een praktisch hulpmiddelen zonder formele status, waarbij een algemene lijn wordt gehanteerd om te toetsen aan unieke feiten en omstandigheden van het geval. D66 heeft al eerder aandacht gevraagd voor het woonbeleid en de verschillende regels waaraan wordt getoetst. Dat resulteerde in een toezegging van de wethouder om met een reader te komen. Los van het goede tweede dictumpunt van de motie, kan D66 zich voorstellen dat in die reader ook over dit onderwerp wordt doorgepraat. Het begint zo langzamerhand een juridische 'clusterfuck' te worden, meer overzicht is wenselijk. D66 steunt de motie.

PvdA (Slangen) vindt het woord 'clusterfuck' in de raad niet gepast. De motie is een terechte reactie op het feit dat er sprake is van een wooncrisis. Daarnaast wil de raad kijken naar wat er wél kan, het is een andere tijd dus misschien kan men met een andere bril kijken naar zaken die vroeger misschien ergens in een beleidsnotitie stonden. De motie vraagt dat uit te zoeken en de raad te informeren over wat er mogelijk is. Het eerste beslispunt van de motie noemt 'onderzoeken of verruiming mogelijk is'. Het antwoord daarop kan nee zijn, maar dan is dat duidelijk.

GroenLinks (Van der Gugten) vraagt of de PvdA met het noemen van een wooncrisis ook wil zeggen dat er vooral veel betaalbaar gebouwd moet worden. Realiseert de PvdA zich dat wonen-achter-wonenprojecten - veelal op kleine en dure locaties - buiten de kaders van regelingen voor betaalbaar

wonen vallen? De sturingskracht van de raad beperkt zich in dezen tot wat grotere projecten. Met meer wonen achter wonen wordt de wooncrisis niet opgelost, of er gebeuren dingen waar men later spijt van heeft omdat de gewenste kwaliteit niet gerealiseerd wordt.

PvdA (Slangen) realiseert zich dat zeker. Op de opmerking dat er een wooncrisis is, volgde dat het goed is om als raad te kijken naar allerlei mogelijkheden. Het is mooi dat het eerste beslispunt van de motie ruimte laat voor het antwoord 'nee, het is niet mogelijk of wenselijk'. Als de uitkomst bijvoorbeeld is dat er allerlei heel kleine, dure units bijkomen, kan de raad zich afvragen of zij dat wil. Daarvoor is wel eerst informatie nodig, met de motie wordt het college gevraagd een en ander goed uit te zoeken en te bezien wat de mogelijkheden zijn.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) ziet in de motie geen beperkingen, zij wil eerst weten wat de reikwijdte ervan is. De vraag aan de PvdA is of zij zich dat realiseert.

PvdA (Slangen) begrijpt dat de vraag van de LPM is of zij zich realiseert dat, door in te stemmen met deze motie en het college die opdracht te geven, de raad niet meer kan zeggen: oei, er gebeurt nu iets wat we niet willen. De PvdA ziet dat niet zo, de motie draagt op de mogelijkheden te onderzoeken. Het college mag daar vervolgens een duidelijk antwoord op geven, juist die duidelijkheid is wat de raad wil. Als duidelijk wordt dat het een ongewenste vorm is, zal daar absoluut met elkaar over gesproken worden. PvdA wenst niet te denken in beperkingen, maar in mogelijkheden.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) wijst erop dat naast 'onderzoeken' ook in de motie staat dat op de ingeslagen weg wordt voortgegaan. Er staat niet 'onderzoek het en kom terug naar de raad'. Zij vraagt of de PvdA zich dat realiseert.

PvdA (Slangen) herhaalt dat zij de motie en wat die beoogt toch echt anders ziet, namelijk als een mogelijkheid om duidelijkheid te krijgen over iets waarvan de raad nu vindt dat het te vaag is, in elk geval geen duidelijk instrument om aan te toetsen. De PvdA is het er ook mee eens om te bekijken of het in de Omgevingsvisie terecht kan komen.

D66 (Gardien) denkt dat raad en college het erover eens moeten zijn dat alle regels, bijvoorbeeld die met betrekking tot betaalbaarheid van wonen, goed op elkaar moeten passen. Is de PvdA het daarmee eens?

PvdA (Slangen) deelt die mening.

GroenLinks (Van der Gugten) hoort graag een helder antwoord van de PvdA met betrekking tot het probleem dat de raad geen enkele sturingskracht heeft in het realiseren van wat het belangrijkste beleidsdoelstellingen zijn op dit moment, te weten het oplossen van de wooncrisis door middel van het realiseren van betaalbare huur- en koopunits. Wat is de reactie op de suggestie de binnenterreinen integraal te beschouwen?

De **voorzitter** vraagt GroenLinks wat de vraag is.

GroenLinks (Van der Gugten) wil graag de reflectie daarop horen van de PvdA.

PvdA (Slangen) vindt het zeker belangrijk dat de raad, zeker gezien de huidige staat van wonen in het land en de problemen daaromtrent, op een aantal elementen kan sturen. Het gaat echter niet om het zoeken naar de heilige graal van sturing, maar het oppakken van signalen, ook uit deze raad en de motie is er daar een van. Met betrekking tot een integrale benadering van binnenterreinen wil de fractie vooral het college vragen wat daarbinnen mogelijk is. De motie sluit zo'n benadering niet uit, de wethouder kan wellicht aangeven hoe dat samen zou kunnen hangen.

Partij Veilig Maastricht (Meese) dient de motie mede in. De fractie is blij dat er stadsbreed gekeken gaat worden waar de mogelijkheden liggen voor wonen achter wonen, en naar duidelijke criteria waaraan in de toekomst getoetst kan gaan worden.

VVD (Van Heertum) is ook mede-indiener van de motie en blij te horen dat het college er positief over is. Ook de VVD was verbaasd dat er geen regels waren inzake wonen achter wonen. Er is vandaag een uitvoerige RIB van 36 pagina's verschenen van over de beleidsregels voor woningsplitsing, dan is het verbazingwekkend dat beleid voor wonen achter wonen gebaseerd is op een

PowerPointpresentatie van bijna twintig jaar geleden. De fractie is het CDA erkentelijk voor het aanklaarten van dit onderwerp. Het is belangrijk dat inwoners en toekomstige initiatiefnemers weten waar zij aan toe zijn, als zij in de stad nieuwe ontwikkelingen mogelijk maken. De VVD is dan ook zeer benieuwd wat uit het onderzoek komt en wat er mogelijk is. Men dient alles aan te grijpen dat gedaan kan worden aan de wooncrisis.

Partij voor de Dieren (Strik) steunt de motie.

Volt (Den Heijer) dient de motie mede in.

SP (Blom) steunt de motie, beleid op dit wisselvallige punt is zeer welkom.

PVV (Betsch) vindt dat er een goede motie voorligt. De fractie vraagt of in dezen ook mantelzorgwoningen bedoeld worden.

50PLUS (Van Est) vond het dictum van de motie enigszins onduidelijk; wie gaat dit stadsbreed onderzoeken? Normaal gesproken staat er 'verzoekt het college...' Wil de raad dit zelf gaan doen, omdat zij de informatieverstrekking vanuit het college over besluiten bij vergunning de laatste tijd niet optimaal vindt, zeker nadat ook de rechter heeft aangegeven de visie van het college niet te steunen. De wethouder heeft de oproep inmiddels echter naar zich toe getrokken. De motie spreekt van een verruiming van de mogelijkheden, maar zijn de huidige mogelijkheden eigenlijk al in kaart? Staat het college nog steeds achter het uitgangspunt zoals vermeld in een uitspraak van de Raad van State, te weten: 'Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat het vast en langjarig beleid is dat er geen medewerking wordt verleend aan het verbouwen van gebouwen als onderhavige tot woningen. Volgens het college is wonen achter wonen uit stedenbouwkundig oogpunt geen gewenste situatie. In beroep heeft het college toegelicht dat dit beleid consequent wordt toegepast voor wijken als Heugem, Heer, Scharm, Amby en Limmel om het verrommelen van de omgeving in die wijken rond het centrum tegen te gaan. Voor het centrumgebied ligt dat volgens het college anders, omdat daar de woonfunctie vooropgesteld wordt en bewoning van bijgebouwen achter woningen onder voorwaarden wel is toegestaan.'

50PLUS vraagt tot slot of in het onderzoek naar wonen achter wonen ook gekeken wordt naar en getoetst aan landelijke jurisprudentie.

SAB (Gorren) heeft zestien jaar geleden een motie ingediend over kangoeroewoningen. De fractie vindt dat er een perfecte motie voorligt en dient deze mede in.

M:OED (Van Rooij) bespreekt dat de huisvestingscrisis een van de belangrijkste onderwerpen is, omdat de manier van wonen bepaalt hoe mensen kunnen leven. Wat het thema wonen betreft wil M:OED consistent meer grip op de zaak, een langeretermijnvisie en een discussie op waarden. De motie draagt zeker bij aan het krijgen van meer grip. Bij nadenken over een langeretermijnvisie ontkom je niet aan kijken naar verdichting van stedelijke gebieden. Er is ook in deze regio een grote woonopgave en zeker in Maastricht is meer verdichting nog mogelijk. Hoe mensen dat op eigen terrein vervolgens vorm willen geven is aan hen, het zal waarschijnlijk niet altijd om betaalbare woningen gaan, maar het geeft misschien wel doorstroming. M:OED steunt de motie.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) gaf al aan te willen weten wat de reikwijdte is van de motie. In bestemmingsplannen staat het woord 'inbreiding', wat al voor de nodige problemen heeft gezorgd zoals in de Brusselsestraat. Als zo'n woord in een nota staat, kan men daarop teruggevallen. Het gaat niet alleen om leefbaarheid, maar ook om welke woningen er gebouwd worden. Hoe groot worden ze, voor wie zijn ze, is het weer voor de hoofdprijs? In sommige gebieden zou het prima kunnen, in het centrum is het wellicht minder wenselijk vanwege parkeerproblemen en overlast. Dat zijn allemaal aspecten waarover duidelijkheid moet zijn. Als de raad deze motie aanneemt, kan er straks dan nog nee gezegd worden tegen een projectontwikkelaar, is er nog maatwerk mogelijk?

Tweede termijn

CDA (Brüll) merkt op dat D66 al een aantal van de vragen heeft beantwoord, waarvoor dank. De motie roept juist op tot het opstellen van gedegen spelregels voor wonen achter wonen, die er nu niet zijn. Voor de hele stad zou bekeken moeten worden waar het wel kan en waar niet, en aan welke regels

voldaan moet worden. Omdat er een actualisatie van de omgevingsvisie aankomt, is het goed dit daarin mee te nemen en dan kan er vervolgens in de raad over gesproken worden.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt naar de visie van het CDA in dezen met betrekking tot heel drukke gebieden in de binnenstad. Als er bijvoorbeeld een parkeerplaats openvalt waar wonen achter wonen mogelijk zou zijn, is het CDA er dan voor om dat daar te ontwikkelen of moet dat per geval bekeken worden?

CDA (Brüll) antwoordt dat er geen beleid gemaakt hoeft te worden als alle voorstellen apart behandeld worden. Het gaat er juist om regels op te stellen waaraan men moet voldoen, op het moment dat er een aanvraag komt voor wonen achter wonen. Dat is de vraag aan het college. Nu rijst de vraag waarom het op de ene plek niet mag en op de andere een uitzondering wordt gemaakt, heldere regelgeving geeft daar duidelijkheid over.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) vraagt of het CDA het op de koop toe neemt dat een regeling in een bepaald gebied verkeerd gaat uitvallen.

CDA (Brüll) wijst erop dat het college nu juist gaat uitzoeken wat wijsheid is en wat niet. De raad zal daar vervolgens naar kijken. Overigens is wonen achter wonen het realiseren van iets, achter het hoofdgebouw waar al gewoond wordt. Uitbreiding van een hoofdgebouw is geen wonen achter wonen.

GroenLinks (Van der Gugten) vraagt het CDA de vierde overweging in de motie uit te leggen, want GroenLinks begrijpt deze nog steeds niet. De fractie vraagt de wethouder duidelijk te maken, wellicht later schriftelijk, wat op dit moment de vigerende regelgeving is en welke documenten ten grondslag liggen aan de overwegingen rond wonen achter wonen, zodat de raad daar een helder en compleet beeld van heeft.

CDA (Brüll) antwoordt dat de wethouder dit in een RIB al heeft uitgelegd. In de overwegingen in de motie staat dat ook in de stadsranden de mogelijkheid onderzocht moet worden of wonen achter wonen mogelijk is en om, als daar regels voor opgesteld kunnen worden, dit mee te nemen in de omgevingsvisie. Er wordt niet meer en niet minder gevraagd dan dat; waar is het mogelijk en waar niet en welke criteria gaan daaraan gesteld worden?

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) herhaalt de vraag of het CDA het toestaat ook in drukke gebieden wonen achter wonen doorgang zou kunnen vinden.

CDA (Brüll) antwoordt nogmaals dat dit zal blijken uit het onderzoek. Wat wil men met de stad? Als men het in drukke gebieden wil toelaten, komt dat in de criteria en wordt dat meegenomen. Wil men dat niet, dan komt het er niet in. Daarover wordt dan het debat gevoerd, maar het gaat nu eerst om het opstellen van criteria, een toetsingskader voor de hele stad met betrekking tot wonen achter wonen.

In antwoord op de vraag van de PVV geeft het CDA aan dat voor het realiseren van mantelzorgwoningen in Maastricht al regels zijn.

Wethouder Bastiaens geeft aan dat in principe bestemmingsplannen bepalen wat mogelijk is op welke plek. Daarnaast heeft de raad veel beleid vastgesteld, de optelsom daarvan is van toepassing. In het verleden zijn er vaker vragen gekomen over het realiseren van wonen achter wonen en ambtelijk is er in de loop der jaren een kader ontwikkeld op basis waarvan werd getoetst. Daarbij werd in de binnenstad meer ruimte gegeven en daarbuiten eigenlijk niet of nauwelijks.

D66 (Gardien) merkt op dat de wethouder spreekt van een kader, in de RIB staat dat het gaat om een PowerPointpresentatie uit 2006. Hoe kijkt de wethouder naar de gestapelde regelgeving?

Wethouder Bastiaens antwoordt dat er ambtelijk gesproken wordt van een kader en dat hij begrijpt wat men daarmee bedoelt. In de loop der jaren is men op zoek gegaan naar criteria op basis waarvan wonen achter wonen in een bepaalde context wel of niet wordt toestaan. Die presentatie helpt daarbij. In de RIB staat ook dat men gezocht heeft naar een manier om eenduidig te beslissen, wat in gevallen ook stand gehouden heeft bij de rechter. De wethouder begrijpt ook heel goed dat het CDA zegt dat er daarmee nog geen – ook voor het publiek - transparante criteria zijn, die door de raad zijn vastgesteld. Het college adviseert daarom ook positief om die zoektocht met elkaar aan te gaan.

D66 (Gardien) vraagt of de wethouder het ermee eens is dat de huidige mistigheid rond dit punt opgelost moet worden.

Wethouder Bastiaens antwoordt dat het college niet voor niets positief over de motie adviseert. Er is behoefte aan transparantie, burgers moeten zelf ook criteria kunnen vinden en de raad wordt in dezen in stelling gebracht. Overigens is het niet zo dat er momenteel geen regels zijn met betrekking tot binnenterreinen; de huidige regelgeving is daarvoor geldend. Daar waar een initiatief niet past conform bijvoorbeeld het bestemmingsplan of andere regels, maar het college denkt dat het toch een goed idee is, komt zij daarvoor in principe terug bij de raad. Het is complex, er lopen veel verschillende procedures naast elkaar. Daarom is de reader samengesteld die binnenkort naar de raad gaat en besproken wordt. Met betrekking tot de verschillende procedures is een stroomschema ontwikkeld, waar een aantal cases langs gelegd zullen worden.

GroenLinks (Van der Gugten) begrijpt dat de wethouder aangeeft dat er dus eigenlijk veel en mooi samenhangende regels zijn, maar dat alleen nergens het 'kijkgaatje' wonen achter wonen in zit. De zaken zijn per plek/gebied geregeld in onder andere bestemmingsplannen. Eigenlijk is er dus geen sprake van een leemte, maar hooguit van het toevoegen van een nieuw perspectief op het totale stelsel van regels en dat ook te laten landen in een concreet beleidskader voor ambtenaren, op basis waarvan zij een voorstel voor een project mogen benaderen.

Wethouder Bastiaens antwoordt dat dat in algemeen klopt, maar dat men wel meer wil dan een klein kader voor ambtenaren. Het is een goed idee om het mee te nemen in de omgevingsvisie, omdat het ook voor burgers duidelijk moet zijn. In het kader van die omgevingsvisie wordt onderzoek verricht, input opgehaald in de stad en gekeken naar jurisprudentie, daar kan wonen achter wonen prima in meegenomen worden. Welke criteria worden geformuleerd en zijn die voor de hele stad hetzelfde, of kan het op de ene plek niet en op de andere wel, en onder welke condities? De raad stelt de omgevingsvisie vast, dus spreekt dan ook weer over wonen achter wonen.

GroenLinks (Van der Gugten) vraagt zich af of door een mogelijk compleet nieuwe manier van kijken naar het bouwen op binnenterreinen het hele huidige bouwwerk van regels op de helling komt. De fractie vraagt of de wethouder niet denkt dat daarmee een ongelooflijk veranderingsproces op gang wordt gebracht dat veel consequenties kan hebben en wat dus heel goed voorbereid moet worden om te voorkomen dat er straks, op basis van een specifieke doelstelling, een heel breed palet aan andere belangrijke doelstellingen uit het oog wordt verloren.

Wethouder Bastiaens verwacht dat niet. Er is in feite al twintig jaar ambtelijke ervaring met wonen achter wonen, alleen niet volgens een formeel vastgesteld kader. Er wordt al bekeken of er sprake is van een goede ruimtelijke ordening, wat een initiatief betekent voor de leefbaarheid en de kwaliteit van de omgeving. Het CDA en de andere indieners van de motie roepen terecht op dat beleid te formaliseren, en niet alleen voor de binnenstad; bijna alle aanvragen voor elders worden nu afgewezen, behalve kangoeroewoningen (tijdelijke woonruimte met het oog op zorg). Er komt een onderzoek, er wordt nog eens kritisch naar het beleid gekeken, ook de mensen in de buitenwijken zal gevraagd worden hoe zij naar dit onderwerp kijken. Er wordt dus niet verwacht dat alles daarmee op zijn kop wordt gezet.

Liberale Partij Maastricht (Nuyts) constateert dat de wethouder mogelijkheden ziet in de binnenstad. Burgers stappen naar de rechter bij inbreiding in de binnenstad; als dat dus alleen maar problemen geeft, moet dan wel verdergaan worden op deze voet? De wethouder verwijst naar de omgevingswet, maar die is juist heel ruim opgezet, evenals het omgevingsplan en kan daardoor zorgen voor nog meer gevallen zoals Calvariënberg en het PTT-gebouw.

Wethouder Bastiaens is in de verleiding om daarop in te gaan, maar vindt dat hij dat niet moet doen omdat het hier vanavond niet over gaat. Het gaat nu om de motie: criteria onderzoeken. Zodra die worden voorgesteld, is de raad weer aan zet om daarover te spreken.

De **voorzitter** stelt voor dat de wethouder eerst de beantwoording afmaakt, misschien geeft dat ook nog oplossingen.

Wethouder Bastiaens vervolgt dat de reader, die D66 noemde, er aankomt. Hij begrijpt niet precies waar 50PLUS op doelde, deze fractie had het over de Raad van State en dat wonen achter wonen in wijken onwenselijk is. Tot nu was er meer mogelijk in het centrum dan daarbuiten, maar dit gaat zoals gezegd verkend worden en daarbij wordt jurisprudentie zeker meegenomen.

De Liberale Partij Maastricht informeerde naar de reikwijdte van de motie: zoals gezegd komt het punt terug bij de raad. Het onderzoek betreft de hele stad, het centrum en de buitenwijken. Er zal breed gekeken worden of er criteria te benoemen zijn en het kan dus zomaar zijn dat het college over bepaalde plekken dan zegt: op basis van onderzoek denken wij dat het geen goed idee is om voor deze gebiedsdelen criteria te benoemen. Ook daar zal de raad zich dan over buigen.

Er is inderdaad op 1 maart jl. een RIB verstuurd waarin het huidige beleid, of liever gezegd de criteria die nu gehanteerd worden, zijn beschreven.

50PLUS (Van Est) vraagt op welke termijn de eerste resultaten verwacht kunnen worden; daarover staat niets in de motie.

Wethouder Bastiaens antwoordt dat de omgevingsvisie voor 2024 is. Dat betekent dat het college in het eerste kwartaal van dat jaar waarschijnlijk met de eerste bevindingen komt en waar men dan ongeveer staat. In de loop van 2024 wordt dat met elkaar bestendigd.

De **voorzitter** geeft de gelegenheid voor het geven van een stemverklaring.

GroenLinks (Van der Gugten) constateerde al dat, gezien het aantal ondertekenaars, de motie waarschijnlijk wordt aangenomen. Voor GroenLinks is het punt niet dat zij niet geïnteresseerd is om eens te kijken naar dit specifieke perspectief op het bebouwen van binnenterreinen, de fractie struikelt vooral over de kwaliteit van de motie. De raad heeft al vaker gezegd dat de kwaliteit van raadsvoorstellen verbeterd moet worden, wat GroenLinks betreft geldt dat ook voor moties en amendementen. De fractie stemt daarom tegen de motie.

De **voorzitter** brengt de motie in stemming.

Uitslag stemming: 29 stemmen voor, 5 stemmen tegen. Daarmee is de motie aangenomen.

De **voorzitter** dankt de raadsleden voor hun inbreng en sluit de vergadering om 23.00 uur.

